သုံးဆယ်မြို့ခွင်ရပ်နေ။

သမာဓိဖြိုဝန်မင်းကျောင်းတကာဦးလှငယ်

သည်။စီရင်ရေးသားအပ်သော

စိန္တာသုတကျမ်း။

မောင်ဘုန်းငြ

ဝာအုပ်ရှင်။

သုံးဆယ်မြို့ကျောင်း ဆရာ

၁၂၅၀ပြည့်ပြာသိုလတွင်ပုံနှိပ်သည်။

58196

ရန်ကုန်မြို့ သုလေဘုရားလမ်း ဒီဘော်ပုံနှိပ်တိုက်၌

RANGOON,

PRINTED BY G. W. D'VAUZ, AT THE "D'VAUZ PRESS."

1889.

အခါန်း	ညွှန်ပြသောအကြောင်း။
၁	သဗ္ဗညုတဘုရားမသေသည်အကြောင်း။
၂	သတ္တဝါအစကမ္ဘာတည်ရန်အကြောင်း။
၃	နိယျာမငါးပါး၏အကြောင်း။
၄	သဗ္ဗညုတဘုရားတဆူတည်းကိုပြသောပါဠိအကြောင်း
၅	၎င်းပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်အကြောင်း။
၆	သဗ္ဗညုတဘုရားသတ္တဝါမရှိမီ။ ရှိသောအကြောင်း။
၇	ဉာဏ်တော်တို့ကို အခွင့်ပြုသည်အကြောင်း။
၈	ဉာဏ်တော်သည်။ဘုံသုံးပါးခွဆင်း၍ ကျက်စားသည်အကြောင်း။
၉	သဲလုံးအမျှပွင့်သောဘုရားတို့သည်။သံဝေဂကြောင်း။
၁၀	ဉာဏ်ပညာတို့သည်၊ မြေနှင့်လုံးထွေးမိ၍ ခွဲ့အိပ်ဖြစ်ကြောင်း။
၁၁	စိတ်ပိုင်း၏အဓိပ္ပာယ်အကြောင်း။
၁၂	ရှင်ဂေါတမဘုရား။တရားရ၍အထမြောက်ကြောင်း။
၁၃	ရှင်ဂေါတမဘုရားဖြစ်၍။ အဓိပ္ပါယ်စကားအကြောင်း။
၁၄	မြေနှင့်မိညိုလင်္ကာစကားအကြောင်း။
၁၅	မိန်းမငယ်ဒါသ၏သံဝေဂလင်္ကာအကြောင်း။
၁၆	ရဟန်းအလင်္ကာရီတို့၏အကြောင်း။
၁၇	ဘုရားသုံးဆူအမေးပုစ္ဆာအကြောင်း။
၁၈	ကံနှင့်ဒွါရဖြတ်စာအကြောင်း။
၁၉	ရေတပ်သည်ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ညတ်ကို။ပုစ္ဆာပြသောအကြောင်း။
၂၀	နိဗ္ဗာန်ဘုံကင်း၍။ ရူပအရူပ။ ကာမ၊ ၎င်းဘုံတို့၌ဖြစ်ဟန်လင်္ကာအကြောင်း။

ဤစိန္တာသုတကျမ်းကိုကြည့်ရှုကြသောအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။လွယ်သင့်တကူမှတ်ယူသော့ကျက်ခြင်းစေသောဌာ။ မနောပကိဓိရည်ရင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ မာတိကာအခန်းတွင်။ နံပါတ်ရှည်တည့်ပွင့်၍အကြောင်းနှင့်ပြလိုက်ပါသည်၊

ဗိန္ဓာသုတကျမ်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အခန်း—၁ ဤလူ့ခွင်မှာ။ လူ့ရှင်ရဟန်း ပုထုဇဉ်တို့။ ချဆင်ခြင်ပုံဝန်းသေသ်။ သုံ့တန်းဖြေကြ ယုံမရဘော မှားကျွေဝ။ ပုံသေဒါင်မနေသယုံးအောင်ပြောတဲ့။ သဘောတွေကို၊ ရေသမုတ်ပြင်။ ရေးမထင်သို့။ ကြည်လင်သန့်သက်၊ တိန်ချောင်နက်ကို၊ အချက်မကျ။ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး။ သုံးပါးလုံးကို။ ဆုံးမဆုံးဘဲနေသော မဲ။ သီလပင်နှင့်။ အကြံတွေ့ပွား။ ဘာသာဝနာတဲ့၊ ဆရာတာ ဒေ၊ မြဲလုပ်သူတို့ကာမ်း။ ပွေ့ပွားချအဂ်သိမ်း၊ ည်းမဆိတ်သည့်။ ပုံနှိုင်လှှင့်၊ အရှုံရွှာ အစိုးမိုးအမြဲမြဲနယ်ပယ်ရှိုင်မလပ်။ လွှန်နှစ်သောင်လည်း၊ တတ်အပ်သေချာရတနာ ၃ ပါး အမြှတ်ထားသည်။ ဘုရားဆိုသူလူကို ဘယ်နှယ်။ ကသမကသ်ကို။ ဘယ်သူ ကျားရင်။ ဝဒိနုကာတ်။ လွှန်တတ် ၅တ်သေင်လည်း။ ဝဇနမရှင်းလင်း၍။ မငင်းစားတတ်။ အလင်းပါးကင်လွှန်းလို့။ ဆတ်ဆတ်နက္ခ။ သိပါရအောင်။ ဤလောကောင်။ ဂန္ဓိယညာဏ်။ ဂန္ထဲ ကြ။ အဝါးဝသူမို့။ ဝေနေယျအကုံ။ ထိုလူ တို့ဖြစ်ပုံကို၊ လောက်လုံသောပညာ၊ ကောက်ချုံသို့ဒိဘာသောင်။ သမုန္ဒရာမှ။ ရတနာ ၃ ပါးကိုး မခလာထင်ရှားအောင်။ ယန္တရားစက်ငင်၍။ မျက်ရှင်ဗုအစုံ၊ ချုပါချုံကို၊ ဝက်စုဖြိုထ။ သိမ်းကုဒေ့ကျောက်ပေါင်းကို။ မှန်ပြောင်းနှင့်ပြသလို။ ဝိပဿနာကျောင်းတကာကာ၊ ဖြေဆိုပါမောင်အရှုမန်း။ ရုံစန်းမေးချက်ရှိရာတွင်။ ။ ဉဖြင်သချ။ ပဉ္စကျွတွင်။ ချင့်တွက်ဆဆင်ခြင်သော်။ လူ့ရှင်ရဟန်း။ မရုံစန်းကြဘူ။ ဘုံဝခမ်းအစုံ၊ ကုံခမ်းဝေ၊ မဂ်ဖိုလ်ဖြေရှု၍ ဘာ မတွေ့နိုင်။ သဗ္ဗညုမထ္တုပ်ုင်ဟု။ ခနိုင်အနန္တ။ နက်ကျယ်အနန္တ၊ ခက်ဘွယ်သုံးကို၊ ဆုံးမဆနိုင်ကြသောလဲ။ သိအမှုအကြီး။ နှီးကြရင်းဘောင်မို့။ အဓိပ္ပါယ်ကိုအထားကိုး၍။ ကြိုးစားကြသည်မဟုတ်လား။ ဘုရားဘုရားအမည်ပွားကြသည်။ သစ်သားရုပ်ကျောက်။ ဖြစ်လားကို မျှော်ထောက်၍၊ ကျော်သမှာသက်ရွေ။ ငွေဆင်းထုကျည်း။ အ ည် နည်းကို။ နိသျည်း

နွဲသိ်။ဘုရားပုဂိုဏ်းကွယ်။ဘယ်နှယ်ပိုဗ်ထားတို့ဘုရားမှာ။စကါး
မပြန်။ရုပ်သဏ္ဍာန်နှင့်။အဆုံကိုသိသင့်ကြပါသည်။သဏ္ဍာန်လုံးညီ၏
စံနှုံးတည့်သည်။အမည်သသးနှား၊ စေတီယပိုင်းချား၍။ တရားအ
ရေး။ များရဝေးသော်။ ယည်ကျေးဘွယ်သာ။ ကြံယာပေ။ လက္ခ
ဏာရပ်။သညာမှတ်လျှင်။ အမြတ်တမျိုး ဆိုသင့်သည်။ငေ်ကံထွန်
ထားတို့ဘုရားမှာ။သိကြားမြစ္ဆာ။အသုရာဂဠုဠ။သုံးဆွင်တိုင်းမှာ။
နိုင်းမရဘု။အနန္တနယ်။ စကြဝဠာကြွယ်သော်လည်း။ ခွက်ငယ်၏
ပမာနှ။မြေပဝါးတော်ထောက်။ရှုးတော်အောက်မှာ။ ပျောက်ပြန်
ရသတဲ့။မကြွံတစောင်း။ ကိုယ်တော်တိုင်လျောင်းလျှင်လဲ။ ၎င်း
စကြဝဠာ။မြို့ဆံချမ်းမျှ။တွန်းမသာသည်။ကျမ်းတကယာထွက်။အ
မိပ္ပါယ်ပြန်။ အတ်ညာဏ်နှင့်။ အရိုပ်သံမြွက်ရလျှင်။ အသင့်နှ
လုံး။အမြင့်ဆုံးဟာရှိ။ချင့်နှုံးနိုင်းစံ။ အတုလံပေ။မြေ့သာမိ။ဘုမရှိ
ရဏိပုဂ်ဝ။ ဆုံးအစကို။ ကြိုးဆ၍သိသူ။ သယ္ဘုမြေ့ရော၏။သဗ္ဗ
ညူနိုင်။ ညာဏ်မလျှိုင်ပေခရိုင်မို့။ ထိုးကဲ့သို့ဖြစ် သော့ကြောင့်။
စင်စစ်မှတ်လော။ လူနတ်တွေကဲ့သို့။သောလား။ ရှင်လား။နာပျား၏
ယာ။ကိုယ်ခန္ဓာ မတော့။သင်္ခါရဓုတ်။ ရင်းမပြုတ်ကြဘဲ။ မဟုတ်
သည့်စကား။မသိသူများကြမည်။ဘုရားနှင့်ကာထနာ။ ၉၆ ရောဂါ
မှာ။ပမာအရေး။ ဘဲ့ကလောက်ဝေးတယ်လို့။ မြှေမှေးဝင်ကြွယ်
ကောင်းကင်လယ်မှာ။ကြယ်တာသာမျှ။ ပေါင်းမကာဘဲ။လစန္ဒရေ
သူရိယာကို။လူလျှည့်စွာဝယ်။လူသူငယ်က။ ယူမယ်တန်းတ။မချိ
ဖြစ်အင်။သူမိခင်ကို။ ထိုခြင်၍ပြုသော်လဲ။ရနိုင်မလား၊ မိုဃ်းသိ
ကြားနှင့်။လူသားဗိမ္မာန်။မတံမရော။စကြဝဠာတင်းကြမ်း။တဘက်
ကမ်းကို။လှမ်းသော်နိုးထော်။ လောကငါတ်နယ်။ ကမ္ဘာကွယ်၍။
တကယ်ပင်ပျောက်သော်လဲ။ယုံလောက်တဲ့သေး။ ဘုရားနှင့်ဝေး
ထိုက်သည်။သောဘောဆိုတာမလိမ္မာကြလို့။အဓိပ္ပာအရင်းကိုလေ
သွားကင်းပါသည်ကို။ အခင်းမတဲ့။ ထောင့်ငါးရာ့ဘွဲတော့၊ သင်း
ဘဲ့နှယ်ဟာ။ဘယ်ဆီကကြွင်းသေးလို့။ ဘေ့မင်းကောမပါသဲ။
ရုပ်အဋ္ဌာပိသမှာ။လက္ခဏာပိညတ်။ ထိုခြောက်ရပ်ကိုပြစ်လျှင်။
နှစ်ဆဲ့နှစ်အမှန်။နံတောပညာသ်။နှစ်ထွေပေါင်း၊ ပေါင်းခွန်နှစ်ဆဲ့

ငါး။နှစ်ပါးအရှုတ္တိ။ဗဟိဒ္ဓ။သုံ့ကဲ့၍ပြုလျှင်။ ဘုရာ့။ငါ။ဆယ်။အ
ကြွယ်ပွားများ။ကိလေ့သာဆယ်ပါး။နှင့်။အ ၁.လုံးကုံ။ခြောက်ဆယ်ဝါ။ထို
သော့ခါ။ ဒသာကိုမှာ။ရညီကြပါဘဲ့။ကောသိတာသည့်ကို၊ ဆွေ
ရာပါမဟုတ်။သော့ကြောင့်။ ထောင့်ငါးရာ့။မရွှင်။ရအောင်။ ပယ်
ရာရင်း။လုပ်နဲ့ပြီး။ပုပ်စပ်သောကိုယ်ခန္ဓာဘို့သည်။ စ.ဘွဝါ၊ ငွေသု။
ကွာဝေးသည့်အမှုကြောင့်။သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓ။ မြတ်ရှင်ဗု ဥသာဟာမှာ။
အတုလအမိုင်္ဂ။ဟု။ပရမေ သာဓွေ။ကောဝရ ဝဥ္ဒ္ဓိ။ တသု
တည်း။ဘုရား။ကို။ထင်ရှား။အောင်သိကြလျှင်။ သား။မရှိရာ။ ကိလေ
သမုဒ်။ရိုထွေ။ပုပ်ဘဲ့။ရုပ်ခန္ဓာကို။ သံသရာကျွန်း။ဝန်လေး။မသာမ်း။
ဘာဝခန်း။သိမ့်မည်။အေါင်ပန်း။မညို့။ခေါင်နှန်း။မြို့ကာ။မင်္ဂကျ။တို့ရှင်။
ရုဘဝတင်မည့်တဲ့။ထိုက်ချင်သူလူ။ဗိုလ်ပါ။ကျေးတို့ချ။ဂိုဘ ၁မသော့
သပြာငွေကြေး။အနန္တတင်း။တောင်းနှင့်။ ခဲလောင်း၍ ပေး။သော်
လဲ။ဝေးလေ။စွပလာ။ထိုဥစ္စာများနှင့်။ဘာအွာနှံ့ညီ။ချုံစလိမ္မိ။အထိ
မခံ။သောင်သက်နက်။ သန့်ရှင်းလျက်ဘာ။မို့။ အတက်မှ မခံပေ
ဘူး။သရန့်။နှစ်။ ခန္ဓာရာဇ်မတော့၊ ဝင်စပ် နဲ့ ချိန်။ ဝိနိဝ ဗိယာ။
မှုတ္တာမြဲသား။ပဥ္စ။မြား။မှန်။ ဆယ်ပြည်တန်ကို။ ကာယ်ကေန် ၎။
လက်ခေါင်ပင်ပြုသော်လဲ။ဂရုမဘား။အမှုများဟာ။ရို။ မရှုစား
ပါ။မျက်နှာမရ။ သည်ဘာဝ အခိုက်တွင်၊ ရထိုက်ခြင်ကြပါလျှင်။
မှန်မှန်မုကျ။သဗ္ဗညု။နံ့ရုပ်မှု။မကောင်း ပြုသော်လဲ။ ဒုစရိုက်အပြစ်
များကို။ ပယ်ရှား။တော်မှုနိုင်သော။သဗ္ဗညု မထွေ့င်။ နတ်လူတို့
ထွန်ဦး။ခိုင်ကို။အသုံးတိုင်ရုံကြည်၍ဘက်သာဖြင့်။မမုံ။နိုင်မေတ္တာ
သက်သော့ကြောင့်။ ဘေးမရှင်လွှင်သို့။ဘွက်ခြင်ကြလျှင်၊ မခက်
ပေါ်င်ဆွေ တလျှာတို့။ သဒ္ဓါ။သဘိ။ဝိရိယပညာဖြင့်။သမာကိုသ
ယာဆောက်ပါကြ။ ခုအသက် ၉ ပိန်ချုပ်သော့ခါ။ နံ့ရုပ်ကိုစင်ကြယ်
၍။ ခေါက်မထယ်ရောက် လွယ်နိုး။ပါဘဲ့။ ထီးရှစ် ၄ ရောင်စုံသျှံ
ဖွာသည့်။ နိဗ္ဗာန်မှာပင်ရှင်နှင့်မြဲရအောင်။ သဒ္ဓ.နက်ငွေ့ဘောင်
နှင့်။ မြတ်ဘုန်းခေါင် ပရမေဟု။ အမိငွေ့ကိုယ်တော်နှင့် မသွဲရ
စေ့နှင့်။ ခင်ဘိမ်းကုံ။ရွှေရောင်တွဲတို့။ အာနိသံတော်မှုကြပါ။သရ
ဏဂုဏ်နှင့်။၂၈ရိုအနဲ့ဖြင့်။တရား။ဆောင်ပါဘဲ့။ကျောင့်တကာတို့။

အခန်း(၂)။ ဗိဋကတ်မှ။ပေါင်းများစွာတို့။သင်္ဂြိုဟ်ဝါဘယ်ကာ။ရိုင်း
အစကို။ဗုဒ္ဓလည်းမပေး၁။ မှကျသာပြောကြ။ ဆရာကြီးရွေး
ချွေး။သိဖြင်ပါ၍။ဘာကျွလိုမေးမှုဖြင့်။မေးရမည့်ရှိလါ။လူသုံးပါး
ဝင်။ဖြစ်ညား၈ာတိ။စမရှိသောကြောင့်။မှန်ဘဂဝါ စေသဏ္ဍာ
သည်။သုံးပြာသောဗိဋကတ်။ထု ရောဝင်နိပါတ်နှင့်။ ခတ်ဝဏ္ဏ
တွေ။ များသာချီတို့မှာရေ၈ာ့က်ခြင်း မတတ်ကောင်း။ ရှေးရှေး
သောဘုရားပေါင်းတို့လည်း။သိန်းသောင်းအထု။ကြွမ်းအောင်း၍
မွှန်ခဲ့သည်။ ဂါလုဂကီ။ ဿပမာများစွာတကား၊ သို့ထင်ရှားပါငဲ့။
အသားလုံးကုန်ပင်။ထိုအရှင်တို့။အမြင်မရှ်။လူ့အစကို။ဘယ်ဗုဒ္ဓသိ
ရမဘုန်။ကပိကာဝေ။စာပေမှိုချ။ ညီးနုရနှင့်။ ပြသသောသူ။ရှင်လူ
သမဏ။ပါမွှေကျွတို့။အနုဋ္ဌဂုဏ်။သဗ္ဗည္ဒုပှာ။ ထိုဝသိပေါ်။ရုံညီ
လျော်သည်။ညာဏ်တော်ကိုဖြစ်သား။ဘုရားဟောလျက်။ ကျမ်း
အသွက်ကို။လေ့ကျက်သည့်များကြသော်လည်း။ တရားဆုံးကုန်။
အလုံးစုံကို။အပုံကြီးခက်။ သို့နဲနက်သောကြောင့်။ အရွက်အရိပ်။
အတိတ်ဖြစ်ဟောင်း။အကြောင်းဇာတိကိုယ်မသိ။ မသိအမှန်။အ
ထင်းခံ၍။မကြည့်မိ၊ မတွေးမိ။ ကျမ်းဂန်ကိုသွေစုံစန်းသော်လည်း။
ကုန်ခန်းအောင်မသိပေဘူးလို့။ပဏ္ဍိတာခါ။ပညာကျော်တို့။ သင့်
လျော်ဘာသော။ရထိုသါပြောရမည်။သုံးလောကနှိမ်။မာရဖိန်ဟု။
မှနိမ်တန်ခိုး။အရှိန်ညှိုးအောင်။အပြီးဖြင်းသောင်း။ဘုရားကို။ကိုယ်
နှိပ်စက်၍။ ဂုဏ်ပျက်ဘို့ အကြောင်းကို။ နှောက် နှောင်း ဆော
ကြော။မပြောဟောကြနှင့်။ အဏ္ဏဝာအက္ခရ။စာရှစ်လုံးကိုမှ။ဆုံး
မဆနိုင်ကြဘဲနှင့်။သဗ္ဗညမွေ။ဘုရားဇာတိ။သူမသိတဟာဖြင့်။မရှိ
ပေဘူးလို့။ပရမေဖြတ်စွာ။ဒေသနာကို။သောချာစင်းဒုပ်။အကြံသာ
ရပ်ကြတော့။ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒ။ လူဖြစ်ကျိုးနှက်ပြီးလျှင်။ တတ်ရာကိုသိ
ကြရမှ။အစကါးဘယ်ထို။အဆုံးဘယ်သင်း။သို့ထိုနှင့်လင်းကြပေ
မည်။စင်းစင်းစားစား၊ သည်တရားကိုလည်း။ အများသိသင့်ကြ
ပေသည်မဟုတ်လား။ ။တွန့်ရှည်ရှကြာ။အစစွာကြောင့်။အခါ
ဒါယာ။အဘိဓမ္မာ။ခြါနုဋ္ဌာနီ။ကာရုံနုကာ ၃နိဗ္ဗာ။အမဉ္စပညတ်။ဝပနှတ်သို့။
သပ်ဆပ်ကျမ်းလာ။သို့ရှိပါသော်သဏ္ဍာဝါနှင့်။ ကဏ္ဍာနည်း။ ရှင်းမ

ရှိခ်င်ကား။ခေါင်ထိပွင့်ပုံ။သဗ္ဗညုဉ်၏။ဂုဏ်အနန္တ။ အတုဇမှာ။ ဘုရားတော်ဇာ။ တန်ခိုးတော်ဖြာ သဘောကြောင့်။ကမ္ဘာကိုးတဇော ပြုသည်ဟု။ ယခုယူရန်ရှိ ပါသည်။ တောဇော်ဝါး မြောက်။ ဂါယောရောက်သည်။အုံသောက်အာပေါ်။ပျှမြေ ပဒဝီ၊မြေမဟီကို။ နဒီထောက်ခံ။လေသက်ဆဲ၍။အမှန်ဖြစ်လာ၊ရှေးဦးစွာက ။ ကမ္ဘာအင။အာခါယပယု။ရကျွယူသင့်ဖော်ပေသည်၊အာခါယ။အာဒိ။နှစ်ပါးညီအောင်။ တစ်ထီ ဆင့်ပွား။ မြတ်ဘုရားက။ ထင်ရှား သိမ် မွေ့။ညာဏ်မျိုးစေ့။အသေ့ကြွဲ။မြေမှာကြဲသို့။ ရဲရဲတောက် လျှံ။ နှုယ်လသာသန်သည်။ညာဏ်တော်အစစ်။ဗိညာဏ်ဖြစ်၍။အနှစ်အကာ။မြေသေလာကို။အာသာဆက်ဆံ။ဥပါဒါန်ကြောင့်။ သောက်မြန်မွေးရှက်။မြေသို့သက်သည်။ရုပက္ခန္ဓာ။ အပ်စွာဝင်။တဖျာပြီး။ပိုးလောက်လန်းသို့။ငွေ့ဆန်းဟာဒီ။မြေကိုမှီ။ ရင်တည်သည်ကဗိညာဏ်စ၍။ ဘုရားသက်ဝေ။သားတဘွေ့တို့။အခြေမငြိမ်။မြေစည်းစိမ်နှင့်။ မြေဆိမ်ကင်းပျော်။မြေကြီး ပေါ်မှာ။ မွှေ လျော်ကြပြား။မြေကိုစား။ခါးဝတ်ထောင်တန်။ကိုက်လွန်းမြန်နှင့်။ဆင်ရန်အကို။ထဘီဝုဆိုးအထည်မျိုးတို့။ပိုးရောဝါပါ။ ဖွဲ့ခပ်ပြာနှင့်။ထိုရာစိန်ကျောက်။ ချော်အောင်ဖောက်၍။လက်ကောက်တနည်း။ဝိုင်းနားခေါင်း။လူအပေါင်းတို့။အကြောင်းမဂေ့ ။ ရွှေနှင့်ငွေကို။မြေဆိုမြေလွှာ။မြေသြဇာရှိ။လှုန်စွာမှုန်မြတ်။ပိတ်ချွဲမှတ်၍။တပ်သည်တဖျာ။ အပိန္ဓာကို။ မခွါမမေ့။ ဦးစွာတွေ့ရှိ။ ရက်ငွေ့ရှည်ကြာ။အရင်းတည်တဲ့။ဘာဗီတာကို။အာရုဏ်မငေ့။လုံးလုံးကြီးငေ့ပြီးလျှင်။ မြေနုပကင်။ ရုပ်သဏ္ဍာန်ကို။ ဆက်ဆံမှီတွယ်။ မြေကြီးကွယ်သည်ကို။ အလွယ်နှင့် သိကြရအောင်။ မောဟ အထည်ကိုကား။ မြေကြီး။လောဘဇာဖျာ၏အထည်ကိုကား။ ဗိညာဏ်အစထွင်တော့။ ဗိညာဏ် နှင့်မြေ။ ဘုရားဟော ကျမ်းမြတ်။ ပရိစ္ဆ သရုပ္ပါတ်ကို။ ဝဝနတ်ဘွေ့ရှိ။ ပရမေဒ္ဒ။ ရင်း ပဋ္ဌမနှင့်။ ကမ္ဘာ့ကမ္ဘာ။နေ့ရာတည်ထောင်။ဓာန်ဆောင်မီးရေ။မြေလေအရ။အမှုမှုမှာ။ဥတုဆက်ခါ။ သံသရာသည်။ ဦးစွာဘယ်က။ ဗိညာဏ်စ၍။လောဏ္ဍသုံးဖြာ။ရှိသတ္တဝါတို့။ဖြစ်လာသတတ်။အထုပ္ပါတ်ကို။ဗိ

ပေါ်ဇဝနညာဏ် ဘိကျွဖြင့်။ သုတဝိနည်း၏ ကျမ်းအကြောင်းကို။ ကျောင်းတကာ ဆို၍ အလွယ်လည်းအဲပြီးမှ။ နကိုယ်ကိုမြစ်။ သက္ကရာဇ်မတော့။ အနှစ်ဖဝ။ နှစ်ချယုတ်ပြင်အားထုင်မယ်လို့။ နှိုးခွယ်ကျမ်းဂန်။ လမ်းနှင့်မှန်အောင်။ ၎ ဝဏ် ဝဓိနံမောက်။ အရှိန် တောက်ကာ။ နောက်နောက်လူများသိစေ သော ပဟု။ တရားသရုပ်။ မပျယ်ထုပ်၍။ ကျွန်ုပ်မှန်ရွာ။ ရေးထိုက်ပါသည်။ ● ။ဝိနယသုတ ကျမ်းတည်း။

အခန်း(၃) ဇာပယျတ။ ။သညာဝါနှင့်။ ကမ္ဘာ့ခုနှင့်။ ရင်းမရှိခင်ကာ။ ခေါင်ထိပ်ပွင့်ပုံ။ သဗ္ဗညု၏။ လုံးရုံဝစနတ်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏။ ဆတ်ဆတ်နှုပ်မြွက်။ ဟောတော်မူသောအချက်ပြင်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ။ သင်္ခါရ။ သင်္ခါရပစ္စယာ။ ဝိညာဏ်ဝိညာဏပစ္စယာ။ သလာယတနံ။ ဖဿ။ ဝေဒနာ။ အစရှိသော သံသရာ၏ အထုပ္ပတ်ကို။ ဝေနတ်ပြုတော်မူပေသည်။ ပြဿနာအချက်၊ အနက်ပါဠိများမှာ။ နောက်နောက်ကဟောခဲ့သော။ ကျမ်းဂန်များနှ။ ထင်ရှားလောက်အောင်။ မူနှင့်တကွရှိလေပြီ။ ဤကျမ်း ဤမူတို့၌လည်း။ ဘုရားပင်ရှေးဦးစွာရှိသည်။ သဗ္ဗညုဝါပင်ဦးစွာဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာမြေကြီးပင်ဦးမှာ ဖြစ်သည်ဟု။ အထင်အရှား။ ကွဲပြား ခြင်း မရှိသော ကြောင့်။ ရဟန်းရှင်လူတို့သည်။ သဗ္ဗညုဝါတို့။ အစအလယ်။ အဆုံး သုံးပါးကိုခွဲ ခြား၍မသိကြ။ ယခုလည်းမိမိ အဖြစ်။ မိမိသွား ရာလမ်း။ စခန်းအစည်ကိုလည်းနားမလည်။ အလွယ် တကျနှင့်သုတ်ဝိနည်း။ အဘိဓမ္မာ။ ကျမ်းစာ သုံးရပ် တို့တွင်။ အကြောင်း တိုက်ဆိုင်ရာ။ ရွေးနုတ်၍ သဗ္ဗညုဝါနှင့်။ ကမ္ဘာမရှိသေးသော။ ကာလသကနိရတထင်ရှား။ ဘုရား ရှိတော်မူသည်ကို။ ၁၂၄၆ ခုတော်သလင်း လဆုတ် ၄ ရက်နေ့တွင်။ ကျောင်းတကာဦးလူငယ်က။ မြန်မာဘာသာသက်သက်။ အကျဉ်းချုပ်နှင့်။ နောက်သားနောင်လာတို့။ သိသာခြားနားအောင်။ တရားကျမ်းဂန်တွင်၊ အမှန် သဘောကို။ မနောထင်ရှားအောင်။ ရေးသားပြုစုဖြေဆိုထိုက်ပါသည်။ —

သဗ္ဗညုဝါနှင့်။ ကမ္ဘာ၏အစကို။ ဆွေးနွေးကြလျှင်။ ဆရာသုံးဆရာတို့ကား။ ကမ္မနိယာမ။ ဓမ္မနိယာမ။ စိတ္တနိယာမ။ ဥတုနိယာမ။ သဗ္ဗညုနိယာ

မဟုတ်။နိရာမ ၅ ပါးကို။ ပြောင်းလဲရှိပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ပြောသော
ကြောင့်။ ရှေးဦးစွာ။ သတ္တဝါတို့ကံကြောင့်သော။ လူသတ္တဝါတို့
ဖြစ်သည်။အဆိုရှိ၍။ ထပ်မံမေးမြန်းသည်မှာ။ ကံဆိုသည်ကား။
ကာယကံ။ဝစီကံ။မနောကံဟူ၍ ၃ ပါးရှိသည်။ ၎င်းကံဟုခေါ်
ဝေါ်ခြင်းကား။မြန်မာဘာသာမဟုတ်။မဂဓဘာသာဖြစ်သည်။
မြန်မာထိုခေါ်၍အနက်ပြန်သော်။ကာယေန။ကိုယ်ဖြင့်။ ကတံ။ပြု
အပ်သော။ကမ္မံ။အမှုကိုရပါသည်။အကြင်ဆိုသောကိုယ်ဖြင့်ပြု
သောအမှု။နှုတ်ဖြင့်ပြုသောအမှု။ စိတ်ဖြင့်ပြုသောအမှု။ ထိုအမှု ၃
ပါးကိုရပါသည်။၎င်းအမှု ၃ ပါးကိုရှေးဦးစွာသတ္တဝါနှင့်။ ကမ္ဘာမ
ရှိမီက။ဘယ်လိုကိုယ်။ဘယ်လို နှုတ်။ဘယ်လိုစိတ်ဖြင့်။၎င်းအမှုတို့
ကို။ပြုပါအံ့နည်းဟုထပ်မံမေးမြန်းကါလ။အဖြေကောင်းမဖြေမ
ဆိုကြပါ။ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းဂန်တို့၌လည်း။နိယာမ ၅ ပါးလုံးပင်။အ
ထင်အရှားရှိပေသည်။သို့ကြောင့်။ဤပိဋကတ်ကို။ကြေပြေလော
အောင်ကျမ်းဂန်နှင့်လည်းညီညွတ်အောင်အဖြေရေးသားသောအချက်
များကို။နက်နဲသောသဘောနှင့်။ချင့်ချိန်တိုင်းထွာသေချာအောင်။
စဉ်းစားကြပါ။စဉ်းစားရန်အကြောင်းကား။ဘုရားတား။နိရတ။
သတ္တဝါတို့ဖြစ်ပွားကား။ နိယာမ။နိရတကားအမြဲ။ နိယာမကား
ဖြစ်စဉ်။၎င်းနိရတကား ၄ ပါးပင်ပြားခြေသည်။ ပြားပုံကား။
သဗ္ဗညုဘုရားလည်းနိရတ။ နိဗ္ဗာန်ဓာနလည်းနိရတ။ နိဗ္ဗာန်ဓာန
သို့။ဘုံ ၃ ပါးကထွက်မြောက်၍။အစည်အဖြုပဋိသန္ဓေမရှိ။အိုခြင်း
မရှိနာခြင်းမရှိ။သေခြင်းမရှိအနန္တသုခကို။ခံစားသောသူလည်း။နိ
ရတ။ဘုံ ၃ ပါး၏အောက်။အနိုက်အတိ။အဆုံးမရှိသော။မဟာသ
ဟာဓာဟုခေါ်ဝေါ်သောအရပ်၌။ရက္ခခံရသောသူတို့လည်း။ နိယ
တမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိထည်းတပါး။ ဤလေးပါးကား။ အထက်အောက်နှိုင်း
ယှဉ်ရန်။အကျဉ်းအမြွက်ပြထိုက်သည်။ထို ၄ ပါးတို့တွင်။ ရှေးဦး
စွာဘုရားသဗ္ဗညုတကို။ကျမ်းဂန်ကိုး၍ပြပေအံ့။

အခန်း(၄) ဗုဒ္ဓါနုပန်ထောကော။ကောဏ္ဍေဝ။ဥပ္ပန္နာတိ။ ကိံ-တာလျ
တံမဟာနိ့တာစယ။သဗ္ဗညုတံဉာဏ်။ ဂုဏ်မဟာနိ့ယောတိ။ ငကံ

ဇာဲရောနေ ဂဏှိတဗ္ဗံ။ ။သာရတ္ထသင်္ဂဟာကျမ်း၌ တတ်ရာဆို
၏။ ။အနက်ကား။ ။ဗုဒ္ဓါနံပ ။ဘုရားမည်သည်ကား။လေ
ကော။လောကာနံ။ ကောရေဝ။ တသုတည်းသာလျှင်။ ဥပ္ပန္နာ ဟိ။
ဖြစ်ကုန်၏။ ကိံ'ကာရဏံ။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ မဟန္တ။
ကြီးမြတ်သော။သဗ္ဗညုတညာဏံ။ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်။
ဂုနာခံ။ ဂုဏ်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ ကေန္တ။ ထိုသဗ္ဗညု တ
ညာဏ်။တသုတည်းသာလျှင်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဆုတော။ဤသို့။ဂဏှိ
တဗ္ဗံ။ယူအပ်၏။ ။ဘုရားသဗ္ဗညုတသည်။အစည်အမြဲ။တ ၄
တည်း အသီးအခြားရှိကြောင်းကို။ သာရတ္ထသင်္ဂဟကျမ်းဆရာ
က။အနိုင်အမာပြသည်။ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုပင်။ ထပ်မံ၍။မ
ဏိမေညွှန်ကျမ်းက။ပြပြန်သည်ကား။ ။ဗုဒ္ဓါသဗ္ဗညုတညာ
နံ။ခမ္ဘာလောကဘုဏ္ဍရော။ နပဝိတော။ မဂ္ဂပလရေတ္တာ။ ဈာနေတွာတံရ
တနတ္တရံ။ ။ဟုလာသည်။ ။သဗ္ဗညုတညာနံ။သဗ္ဗညုတ
ညာဏ်တော်သည်။ဗုဒ္ဓါ။ဘုရားမည်၏ဟု။ တဖန်ဆင့်၍ပြသည်။
ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဘုရားကြောင့်ဖြစ်သော။ ၉ ပါးသော
လော ကုတ္တရာ တရား။ ရှစ်ပါးသော အရိယာ သံဃာတော် တို့
လည်း။သဗ္ဗညုတညာဏ်။ဘုရားဟောပြောဆိုအပ်မှ၍။ ထင်ရှား
ဖြစ်ကြောင်းကို။ရှင်းပါဠိ၌ပင်အနက်ထုတ်ရာသည်။ ။တတ္ထ။ဆို
ဗုဒ္ဓါသဗ္ဗညုတညာနံ အစရှိသော။ဂါထာ ပါဌ်၌။ သဗ္ဗညုတညာဏ
နံ။သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို။ဗုဒ္ဓါဗုဒ္ဓဝါဒီတော်မူသော။ဘဂ
ဝါ။မြတ်စွာဘုရားရှင်။နဝဝိဓော။၉ပါးအပြားရှိသော။ လောကုတ္တ
ရော။ လောကုတ္တရာ ဖြစ်သော။ ဓမ္မော။ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကြောင့်ဖြစ်သော။ဓမ္မော။တရားတော်ကိုရှင်း။မဂ္ဂပလဋ္ဌာ။ မဂ္ဂ
ဖလဋ္ဌော သုဒ္ဓိတော။ မဂ်ဖိုလ်တို့၌တည်သော။ သံဃော။ သံဃာ
တော်တို့ကိုရှင်း။ဈာတိ။ဈာမိနာပကာရေန။ဘောဓေနဲ။ဤသို့သောအ
ပြားအားဖြင့်။ ထေဝဗုဒ္ဓါတိတယံ။ ဤသို့အစရှိသော။ သုံးပါးအ
ပေါင်းသည်။ရတနတ္တယံနာမ။ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းမည်သုန်
၏။ဈာတိဖဝယံ။ဤသည်ကား။အရေတ္တာ။အနက်မည်ကုန်၏။

အခန်း(၇) ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဘုရားရှင်ပစ်သော အသည်အမြဲ။ ရှေးဦးစွာ သုညတာဝါနှင့်ကာမဿမရှိဘဲကျ ရှိကြောင်း။ ၎င်း ဘုရားဟောချိပင်ဖြစ်ကြောင်း။ တရားတော်ကိုသဗ္ဗညုတာ ရှိ အစည်အတိုင်း ကျင့်၍ ပင်သယ်သော်တော်ဖြစ်ကြောင်း။ သိသင့်ဖွယ် လေပြီ။ ။ထိုသဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ အချို့သောဆရာတို့ ကားပညာခြွေဝေဝသိက်ဆိုကြသည်။ အချို့သောဆရာတို့က။ မ ဟာကရိယာပဋ္ဌဲဆိုကြသည်။ အချို့သောဆရာတို့ကလည်း။ ပဋ္ဌ ရုပ်ဝညာဉ်။ မနောဒွါရ ညာဉ်းဆိုကြသည်။ ထိုအယူသည် အလျှင်းမဟုတ်နိုင်ရာ။ အဘယ့်ကြောင့်မဟုတ်နိုင်ရာသနည်းဆို သော်။ ပညာခြွေ ပဥ္စဒွါရဝညာဉ်း။ မနောဒွါရ ဝညာဉ်းတို့ကိုကား။ လူခပ်သိမ်းတို့ပင်ရခါရခါ ရကြသည်ယူ။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ စီရင် သော။ သင်္ဂြိုဟ်ကျမ်းလက်သန်းတကဋ္ဌာတွင်ဆိုသည်။ မဟာကိ ရိယာကိုကား။ ရဟန္တာ တို့ရကုန် သည်ဆို သည်။ သဗ္ဗညု တ ဉာဏ်တော်ကိုကား။ လူခပ်သိမ်းတို့မရ။ ရဟန္တာလည်းမရ။ ထို ကြောင့်အသီးအခြား။ ဘုရားသဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြစ်ကြောင်း။ သိ၍မှတ်သင့်သည်။ ထိုသဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကား။ ဂင်္ဂါ ဝါလု။ သဲစုထောင်သောင်းမရေကောင်းသောဥပစာဘုရားတို့။ ခန္ဓာတော်ပဋ္ဌကကို။ ကျောင်းတော်၏အမှတ်ဖြင့်။ အုပ်စိုးတည် နေတော်မူ၍။ ဘုရားဘုံး။ ဘုရားတုံး။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာန်ကကြွလာတော်မူ၍။ သတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့ကို။ ဝဋ်ဒုက္ခပါးမှထွက်မြောက်စေခြင်းငှါ။ တရားဟောတော်မူ၍။ ပါရမီ စွဲရောက်သောသူများ အပေါင်းကို။ ကူးတို့လှေမှူးကဲ့သို့ ကယ် တင်ခေါ်ယူ၍။ တရားဟောရန် အချိန်ကုန်သော အခါ။ နိဗ္ဗာန်သို့ ပြန်မြဲပြန်ပျောက်ပျယ်သည်။ ပြန်သော်လည်းရှေးဦးစွာ။ ထောက ခေါတ်ကိုတည်ထောင်ပြုရသော။ နိရုတ္တိသဗ္ဗညုတ။ ဘုရားဖြစ်တော် မူသောကြောင့်။ အစအလယ်အဆုံး။ ၎ ပါးနှင့်တကွ။ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့။ အဆိုးအကောင်းအကြောင်း အထူးထူးတို့ ကို။ နေ့စည်စာရင်းနှင့်တကွ။ ကမ္ဘာပုံနှိပ်ယတိုကိုအစည်မပြတ် ကြည့်ရှုတော်မူ၍။ နေတော်မူသောအရှင်ဖြစ်၍။ တစုံတခုကိုမျှ။

ဘုရားသဗ္ဗညုတမသိဘဲ။ မိမိတို့အထိုအလျောက်မဖြစ်နိုင်ရာဟု၊
သဘောကျကျမှတ်ကုန်ရာ၏။ ။သာသနာကဆိုလျှင်။ယခုအခါ
ထိပ်မင်းတို့သည်။မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်သောနယ်နိမိတ်။အိမ်ခြေလူနေ၊
တောတောင်ချောင်းမြောင်း၊အစရှိသည်တို့နှင့်။အတိုးအလျော့။
ဖွားသောစာရင်းများကိုနေ့စဉ်မလစ်မလပ်။ သိနိုင်သကဲ့သို့။ ခပ်
သိမ်းသောလောကဓါတ်တို့တွင်လည်း။ဘုရားသဗ္ဗညုတအစိုးရ
သည်ဖြစ်၍။ကိုယ်တော်မသိဘဲ၊အနုမြူခန့်မျှ။ မရှိဟုမှတ်ကုန်ရာ
သည်။ ။သို့အတိုင်းခပ်သိမ်းသောလောကဓါတ်၏၊သခင်အ
ရှင်သဗ္ဗညုဘုရား၏ဉာဏ်တော်သည်။ သဗ္ဗဓါတ်တို့အစကိုမမြင်
မသိဟု၊အချို့သောဆရာတို့က။ဇမ္ဗူကေါဒိနပညာရတိဟု။ကျမ်း
ကိုး၍ဆိုကြလေသည်။ ကိုးသောပါဠိ အနက်ကား။ ဘိက္ခဝေ။ ရ
ဟန်းတို့၊ဇာတော။ဤကာလမှ။ပုဗ္ဗေ။ရှေးသောကာလ၌။ အဝိဇ္ဇာ။
အဝိဇ္ဇာသည်။နဟောသိ။မဖြစ်လေ။အဋ္ဌပစ္စာ။ထိုမှ၊နောက်၌။ သ
မ္ဘာဝိ၊ဖြစ်လေဘူးပြီ။ဣတိ။ဤသို့။အဝိဇ္ဇာယ။အဝိဇ္ဇာ၏။ ပုရိမာ၊
ရှေး၌ဖြစ်သော။ကောဋိ၊အစွန်းသည်။ နပညာရတိ၊မထင်။ ဇူမိ
နာ၊ပနနရေန။ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ အယံသံသာရ။သံကရော။ဤ
သံသရာသာဂရသည်။အနမတဂ္ဂေါ၊မသိအပ်သောအစရှိသ
လျှင်ကတည်း။ ။ဤသို့၊အထသာလ်နီကျမ်း၌ဆိုသောသာတ
ကပတ်ကို။ အချို့သောဆရာတို့အမိပ္ပါယ်ပြန်ဆုတ်ရှင်းကြသည်၊
ဟောတော်မူရင်းသာတက၌။ဘုရားသခင်က၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
တို့ဆိုလျှင်။ရဟန္တာနှင့်တကွ၊အရိယာသာသာဝကတို့သာ။သံသရာ
အစကိုမသိအပ် မသိနိုင်ရာ၊ ဘုရား သဗ္ဗညုတသည်၊ ငါ့ကိုယ်
တိုင်လည်းမသိဟု။ဆိုတော်မမူ။ ခပ်သိမ်းသောလူရှင်ရဟန်းတို့
သည်လည်း။သံသရာ၏အစ၊ သဗ္ဗ ဂါ၏ အစကို သိအပ်၊ မသိ
နိုင်သည် အကြောင်းကို၊ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ ဆရာက။ သဂြိုဟ် ကျမ်း
လက်သန်းအဋ္ဌကထာတွင်ပြုပြန်သည်ကား။ ။တောသမေဝမှ
သာနံ။နီရောဓေနနိရုဒ္ဓ နိ၊ ဇယာ့မရဏာမုံဆွာယ၊ ပိလိတာနံအ
ဘိန္ဒသော၊အာသဝါနံ၊သမုပ္ပါဒ်၊အဝိဇ္ဇာစပဝတ္တတိ၊ဝဋ္ဋမာဘာ၌
မိဿွာဝံ၊ တောဘူမ္မကမနာဒိကံ၊ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒေါတိ၊ ပဋ္ဌပေသိ၊

ပညာပေသိ။ မဟာဝါရဏ်။ ။တေသသမေဝစ။ ထိုသို့သောဘောရှိ
သည်သောလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ မူလာနံ။ မူလ ၂ ပါးတို့၏ နိရောဓေန။
အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော။ သမုစ္ဆေဒ။ ပဟာနဖြင့်အ
ကြွင်းမဲ့ဖြင့်။ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝဋ္ဋံ။ ဝဋ်တရားသည်။ နိရုဇ္ဈတိ။ ချုပ်
ကုန်၏။ အဘယ်သို့သော၊ မပြတ်လျှင်။ ဇယာ၊ မရဏာမုံဆာဝယ။ အိုခြင်း။
နာခြင်း။ သေခြင်း။ ပိန်းမောတွေဝေခြင်းတို့သည်။ ပိဋ္ဌိတာနံ။ နှိပ်
စက်တတ်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ အာသဝါနံ။ အာသ
ဝေါတရားတို့သည်။ သမုပ္ပ ဒါ။ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်၊ အပိဇ္ဇါ
စ။ အပိဇ္ဇာတရားတို့သည်လည်း။ ပဝတ္တတိ။ ပွါး၏။ နွေ့ဝံ။ ဇာတိဇေ။
ရထါဝုတ္ထ နယေန၊ အကြောင်းအကြောင်းဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ အာ
ဘဝဂ္ဂ။ လည်ထသော။ မနာဒိကံ။ အစမထင်သော။ တေဘူမကံ၊ ဘုံ
၃ ပါး၌အကျုံးဝင်ကုန်သော။ ဝဋ္ဋံ၊ ၃ ပါးသောဝဋ်ကို။ ပဋိစ္စသ
မုပ္ပါဒေါတိ၊ အကြောင်းတရားတို့၏ညီညွတ်ခြင်းကိုစွဲ၍၊ အကျိုး
တရားတို့သည်ဖြစ်၏ဟူ၍၊ မဟာမုနိသမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကြီးသော
မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ပဉ္စပေသိပညာပေသိ၊ အထူးထူးအ
ပြားပြားသောနည်းဖြင့်။ ပြတော်မူ၏။ ။အဝိဇ္ဇါယကား။ သင်္ခ
ါတို့သံသရာ၏ဖြစ်ရင်းအစသည်။ အပိဇ္ဇာနှင့်တဏှာပင်တွဲ၍။
အမှန်ဖြစ်သည်။ ထိုအပိဇ္ဇာနှင့်။ တဏှာရောရှက်သမျှကာလပတ်
လုံး။ အတိတ်။ ပစ္စုပ္ပန်။ အနာဂါတ်၊ ပါးလုံးပင်။ အိုခြင်းနာခြင်းတ
ပြောင်းဖြန့်ဖြန့်သော၍။ ဘဝအကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ရခြင်းသည်လည်း။
အပိဇ္ဇာနှင့်တဏှာ မငြွမချုပ်နိုင်။ မချုပ်နိုင်သောကြောင့်။ ဘဝအ
သစ်အသစ်ဖြစ်ရသည်။ အပိဇ္ဇာကားခါတ်၄ ပါး၏မြေကြီးမျိုး။
တဏှာကားအသိဉာဏ်။ ဝိဉာဏ်တရားကောင်းအမှန်။ ၎င်းဝိ
ဉာဏ်သည်။ မြေကြီးမျိုး။ ခန္ဓာ ၅ ပါးကိုစွဲလန်း၍။ မငြိမ်မချုပ်နိုင်ခြင်း
ကြောင့်သာ။ သံသရာရှေ့သည်။ သံသရာဘဝဆုံးလိုသောသူတို့
ကား။ မြေကြီးချုပ်နှင့် ကင်းသော။ အသင်္ခတဓါတ်။ နိဗ္ဗာန်ကိုအာ
ရုံပြု၍။ အပိဇ္ဇာနှင့် တဏှာကို။ သမုစ္ဆေဒပယ်ဖြင့်။ နိရုဇ္ဈတိ။
ချုပ်လျှင်။ ဘဝဆုံး၍ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်တော့သည်ဟူ၏။ သတ္တိဟ်
ကျမ်း၌ပြသည်။ ၎င်းဂါထာ၌ပင်သတ္တဝါတို့အဘယ်ကြောင့်။ သံ

သရာ၏အစကိုမသိနိုင်။မသိအပ်သံနည်းမေးသော်။ ။အဖြေ
ကား။ ။သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့မှာ။အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာကြောင့်။အ
ဘိနွေသ။မဖြတ်ဆိုရသည်။နာရသည်။သေရသည်။တွေဝေမိန်း
မောရသည်ဖြစ်၍။ကာလရှည်ပြင့်စွာ။အဝိဇ္ဇာတည်း၊ဟူသောအ
မိုက်တရား။ဖုံးလွှမ်းဘန်မျှား၍။မိမိဖြစ်ခဲ့သောအစ။ လာခဲ့သော
စခန်း။ အစည်သွား ဆုံ့ဆောလမ်း တို့ကိုလည်းမသိ။ ထိုသို့မသိ
သောကြောင့်။ သတ္တဝါတို့ သည်သံသရာအစကို။ မသိနိုင်မသိ
အပ်ဟု။သတ္တဝါကိုသာအဆိုရှိသည်။ သဗ္ဗညုတမဟာမုနိဘု
ရားသည်။သတ္တဝါတို့အစ၏။အဖြစ်သံသရာ၏အစကို။မသိဟူ၍။
ဘုရားကိုယ်တိုင်းလည်းမဟော။ နောက်နောက်တကာထာဆရာ
တို့လည်းအထွေးအရှားမပြ။ပြသောအချက်တွင်လည်း။ သတ္တဝါ
မသိအပ်သာဆိုသည်ကို။ သဗ္ဗညုဘုရား မသိအပ်ဟုအယူချွတ်
ရွင်းကြသောကြောင့်။ကျုနုပ်တို့ဗုဒ္ဓဘာသာ။ မြန်မာလူမျိုးတို့ကိုး
ကွယ်သောဘုရားသည်။ သတ္တဝါအစကိုလည်းမသိ။ ကမ္ဘာအစ
ကိုလည်းမသိ။သဗ္ဗဓမ္မေဗုဒ္ဓထိတိ၊ဆိုသောစကားရပ်များသည်။
အချည်းနှည်းဖြစ်၍။အချားဘာသာသာလူတို့က။ဘုရားစင်စစ်မဟုတ်
၍မသိနိုင်သည်ဟု။ ပြောဆိုရန်ရှိသည်။ ပြောဆိုစရာအဖြစ်တင်
လောက်အောင်လည်း။ တလိုင်းမြန်မာ ရှင်လူရဟန်း တို့သည်။
သုတ်ပိန်နည်းအဘိဓမ္မာကို။သေချာအောင်မစင့်ဂုတ်။ မကြံစည်ကြ
သောကြောင့်။ သံသရာနှင့်သတ္တဝါအစကို၊ဘုရားမသိဟု။ အယူ
ဖေါက်ပြန်ကြကုန်သည်။ ဘုရားသဗ္ဗညုတမသိသောအရာတား။
အနှုမ်ရှုခန့်မျှ မရှိဟူ၍ သံတိတ်၍ ကျမှတ် ကုန် ရာသည်။ အဘယ်
ကြောင့်သံတိတ်၍ကျမှတ်ကုန်ရာသနည်း ဟုမေးသော်။ ။အဖြေ
ကား။သဗ္ဗညုတဘုရားနိုရတ။သတ္တဝါနှင့်ကမ္ဘာမရှိကာင်း၊ဟ။အထို
ထိုကိုယ်တော် တိုင်ရှိတော်မူကြောင်းကို။ အထက်ကသည်းဆိုခဲ့
ပြီ။ ယခုအခါဘုရားသဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်တန်ခိုးတော်ကြောင်း။
သတ္တဝါနှင့်။ ကမ္ဘာအလုံးစုံ။ ရှေးဦးစွာတည်ထောင်ခြင်းအကြောင်း
ကိုဆက်၍။တဖန်ဆိုဦးအံ့။

အဖြေ(၆) ရှေးဦးစွာသဗ္ဗညုတဘုရားသခင်သည်။ အနန္တတန်ခိုး အနန္တ ဉာဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်။ အထိုထို မိမိသိသောအားဖြင့်။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို။ အုပ်စိုးတော်မူရန်ဖြစ်သတည်း။ ထိုဘုရား ကိုယ်တော်တွင်အထိုရှိရာ-သုံးအပ်သောဉာဏ်။ သုံးအပ်သောတန်ခိုးတို့သည်လည်းမြဲရှိလျက်ရှိတော်မူ၏။ ဤအခါ။ သတ္တဝါဟူ၍လည်းမရှိ။ လောကခါတ်ကမ္ဘာစကြာဝဠာတို့သည်လည်း။ ပိုင်းချားတည်ထောင်လျက်မရှိ။ ထိုကာလ။ ဘဝဂ်ဟူသောနေရာအရပ်က။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်တော်မူလျှင်။ ထိုဘဝဂ်၏အထက်ကိုလည်း။ ခါတ်လေးပါးကင်းသောအရပ်။ အလင်းအတိုင်းအဆုံးမရှိ အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အရပ်ဌာနဝင်ဖြစ်သည်။ ဘဝဂ်၏အောက်။ နောင်ခါတ်လေးပါးမကင်းသောအရပ်။ အမိုက်အတိုင်းအဆုံးမရှိသောအရပ်။ ဤ ၂ ရပ်လုံးကိုပင်။ ကိုယ်တော်၏လက်တွင်း၌ဖြစ်၍။ ကိုယ်တော်အထိုရှိတော် မူသည့်အတိုင်း။ ဘဝဂ်၏ အထက်အလင်းအရပ်ကိုကား။ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ။ စင်ကြယ်သောဉာဏ်ပိညဉ်တို့သည်။ အစဉ်အမြဲ။ အနန္တသုခကိုအထိုအတိုင်းပြည့်စုံ၍နေစေရန်။ အသင်္ခတခါတ်အားဖြင့်။ နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်တော်ကြီးကို။ လက်ဦးတည်ထောင်တော်မူ၏။ ၎င်းနောက်။ ဘဝဂ် အောက်၌ ရှိသောခါတ်လေးပါး မကင်းသော အရပ်ကိုမူကား။ ကိုယ်တော်ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ နောင်ကာလရှည်မြင့်စွာရှိခဲ့မူကား။ ငါ၏အခြံအရံဖြစ်သော။ သေးငယ်သော ဉာဏ်ပိညဉ်တို့သည်။ မိမိတို့သဘောအတိုင်း။ ငါ့ကို ခွဲခွါ၍ ကျက်စား ကြလတံ့။ ဤအခါ။ အလင်း၌ကျက်စားသောဉာဏ်။ အမိုက်၌ကျက်စားသောဉာဏ်အားဖြင့်။ နှစ်မျိုးကွဲပြားကြလိမ့်မည်။ ထိုမျှလောက်ကာလ၌ ကွဲပြား၍ ဘဝဂ်၏ အောက်။ အမိုက်အရပ်၌ ကျက်စားသောဉာဏ်ပိညဉ်တို့မှာကား။ ဒုက္ခအကြီးအငယ်ကို။ မချွတ်ခံရလိမ့်မည်။ ထိုဉာဏ်ပိညဉ်တို့သည်အဆုံးမရှိ။ အမိုက်တိုက်ကိုကျက်စားကြလျှင်။ ငါဘုရားနှင့်အလွန်ဝေးကွာ၍။ နောင်ငါအထိုရှိသောအခါ။ ငါ့ထံသို့။ အလွန်အပြန်ခက်ကြလိမ့်မည်။ ဤဉာဏ်တော်၌ရှိသည်။ ငါနှင့်မဝေးမကွာလွန်းသောဌာန အရပ်များကို။

စည်တောင် ပိုင်းချား၍ ထားမှ သဲ့ချင်။ ငုံးဖိညည့်တို့ လည်း။
ဆင်းရဲအံ့သောဒုက္ခအတွင်းမှာဖြစ်သော်လည်း။အတန်ငယ်ချမ်း
သာရပါစေ။ ငါ့ထံလည်းနှောင်တရ သောအခါ။ အလွယ်တကူ
နှင့်ပြန်နိုင်ကြပါစေဟု·သတ္တဝါဖြစ်အံ့သောညာဏ်ဒညည့်တို့ကို။
မဟာဂရုဏာတော်အားဖြင့်။ သနားချီးအရှုဖသောကာ။ ရူပလော
ကာ။ကာမလောက။သုံးပါးသောလောကဘုံကို။အပြည့်အစုံအား
ဖြင့်။ဖြစ်စေခြင်းငှာတန်ခိုးတော်ကိုဖော်ထုတ်၍။ အနန္တစကြာဝဠာ
က,သလောကအပေါင်းတို့ကိုကောင်းသော သုခသုံးပွားစေခြင်း
ငှာသာတည့်ထောင်တော်မူ၏။ တန်ခိုးကား တေဇော အဖြစ်ကို
ဖြစ်စေ၍။တန်ခိုးကား။အာပေါအဖြစ်ကိုဖြစ်စေ၍။မိုးရေအစုံတန်
ခိုး ရှိသည်။ ဤလောကဓါတ်ကမ္ဘာဖြစ်စေခြင်းငှာ။ တေဇောအမြဲ
ပြု၍။ဝါယောဖြစ်လာသည်။အာပေါကိုအမြဲပြု၍။ပထဝီအမျိုးမျိုး
ဖြစ်လာ ရသည်။ သုံးအတိုင်းမီးလေရေမြေ အားဖြင့်။ ဓါတ်လေး
ပါး အချင်း အရာ ဘုံ။ ညီညွတ် သော ကာလ။ တော တောင်သ
ရဖွာရာ အပြည့်အစုံနှင့်။ အနန္တစကြာဝဠာ အတွင်း။ ကမ္ဘာအလုံး
အခဲ အတည် အ ထောင် ဖြစ် ကုန်၏။ ထိုကဲ့သို့ ဘဝဂ် အ ထက်
ကိုနိဗ္ဗာန် ·ပြည် တော်ကြီး။ သုခနိုင်ငံ တည် ထောင်သည် ဆို
ချင်။ ပြအိုး တံဆောင်း။ ကျိုးမြောင်း အငွေ ငွေတို့ နှင့်ပင် ရှိ
မည်လားအမေးရှိခဲ့သော်။အဖြေကား။ ။နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်တော်
မှာခပ်သိမ်းသောဘေးအန္တရာယ်မရှိခြင်းကြောင့်။ ၎င်းတို့ကိုအ
သုံးမပြုတော်မူဘဲ။ ချမ်းမြေ့စွာတည်ထောင်သျက်ရှိသည်။ ဤအ
ခါကိုယ်တော်သည်။ဒိဗ္ဗညာဏ် တော် အပေါင်းတို့ကို တရား
ဟော၍။ဥဒ္ဒေ ဝ ဒအရပ်အမကိုပေးတော်မူ၏။ ဥစ်သားတို့။ ဓါတ်
လေးပါးမကောင်းသောအဝိဇ္ဇာဘက်သို့မဆင် မသွားကြနှင့်။ဆင်း
သွားသောသူဘို့ကား။ အဝိဇ္ဇာနှင့် ရောနှောမိချင်။ သင်တို့ကား
သတ္တဝါအမျိုးမျိုး။ဘီလူး ဧကန်အမျိုးမျိုးဖြစ်၍။ ဒုက္ခကြီးငယ်ကိုခံရ
ကြလိမ့်မည်။သင်တို့အဝိဇ္ဇာဘက်သို့မသွားကြနှင့်။ ငါနှင့်အတူ။
နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်တော်၌သာ အနန္တသုခကိုခံစား၍နေကြလောသုတ
ရားဟော၍မြစ်တားတော်မူ၏။

အခန်း(၇) ထိုကဲ့သို့ကိုယ်တော်မြစ်တားပြီးလျှင်။ ပိဋကသာဒိ
မှတ်ပြုသော။ အဖြစ်အပျက် ဉာဏ်တော်တို့ကို။ ချစ်သားတို့သင်တို့
လိုပွာသတိရှိသည်အတိုင်း သဘောရှိရာကျက်စား ကြီးထသောဟု။
အနှင့် ပေးတော်မူရာ။ အချို့ဉာဏ်တို့ သည်လည်း။ နိဗ္ဗာန် မှာ
ကျက်စားကြကုန်၏။ အချို့ သောဉာဏ်တို့သည်လည်း။ ငါတို့အ
ပထိုအရပ်ကိုမသွား လင့်ဟု မြစ်တား တော်မူ သည်။ အဘယ်
ကြောင့်ဖြစ်မည်ကိုစုံစမ်းထိုကြ၍။ ဘဝဂ်အောက်လောကသုံးပါး
တို့။ဆင်း၍ကျက်စားကြကုန်၏။အချို့လည်းအရူပ ၄ ဘုံတွင်ကျက်
စားသည်။အချို့လည်းရူပ ၁၆ ဘုံတွင်ကျက်စားသည်။အချို့လည်း
ကာမသုဂတိ ၇ ဘုံ၌ကျက်စားသည်။ ထို့အောက်အပါယ်လေး
ဘုံတို့၌ကား။ နောက်မှ အဖြစ်အရောက်ခံရကြသည်။ ဤဝိညာဉ်တို့။
အပိဋကနယ်ဆင်းသက်ကြမည်ကို။ဘုရားသခင်သိလျက်နှင့်။ နိုင်
နင်းအောင်အဘယ်ကြောင့်မတားပါသနည်း။ ။အမေး။ ။ဖြေ
အမေးကိုဖြေသည်ကား။သားတော်ဝိညာဉ်တို့ကို။အတင်းအကြမ်း
မတားထို။တရားမင်းဖြစ်သည်အတိုင်း။ နောက်သံဝေဂ ရလော
အောင်။တရားဟော၍။ထိုဝိညာဉ်တို့သံဝေဂရသောအခါ။ တဖန်
ပြန်၍ကယ်တင်တော်မူလိုသောသဘောရှိ၍။အတင်းအကြမ်းမ
မြစ်တားလေသည်။သို့သော်လည်း။ဘုရားသခင်သည်။လောက၃
ပါးကိုတည်ထောင်တော်မူသောကြောင့်။ဒိဗ္ဗအဖြစ်အနံ့ဖြစ်သော
ဉာဏ်တော်အပေါင်းတို့သည်။ဤဘုံ ၃ပါးကမလွန်စေခြင်းငှာ။
ထိုအရပ်ကလွန်၍ကျက်မစားကြနှင့်။လွန်၍ကျက်စားသောသူတို့
ကိုကား။ငါဘုရားနှင့်ကင်းပြတ်လေပြီ။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်၍။အ
ဝီစိအောက် အဆုံးမရှိသောနိယတငရဲကြီး၌ခံရလိမ့်မည်။ သင်
တို့ကိုနောက်ထပ်မံ၍။ ငါဘုရားကယ်မ တော်မူမည် မဟုတ်ဟု
ဝန်ခံတော်မူသည်။ဘုံ ၃ပါးအတွင်း၌လည်း။ အပိဋကရုပ်နာမ်တ
ရားကိုများစွာအမှီပြု၍။မကောင်းမှုအကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ထိုး
ပွားအောင် ပြုသောသူတို့မှာ။ အပါယ်လေး ဘုံတည်း ဟူသော
ထောင် အကျဉ်း၌ ပြင်း စွာခံရ လိမ့်မည်။ အကယ်၍ ခံရသော်
လည်း။သတိသဥ္စေတနာတရားကိုနှလုံးထား၍။ ငါဘုရားသည်အဖ

ဘုရားထံကာခဲ့သွါ၍။ မြေကြီးအိမ်ကိုမိမိခန္ဓာအိမ်ပြု၍ ဂန်လေးပွာ
ရှက် ဆေးဝင်းနရ ခြင်းသည်။ အဘွန်များလေ၍။ သံဝေဂတင် ၍
ကျေးဇူးကြီးလှသော ဘုရားသခင်ကာသ်ထင် တော်မူပါ အကြိမ်
ကြိမ်တောင့်တ၍။ မိတ်နှလုံး ဖုတ်နွှေးလျှက်၊ ငါဟောသော တရား
အတိုင်းတည်ကြည်လျှင်။ ဘယ်အခါမဆို၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်သင်တို့
ထံဆင်းသက်၍ကယ်တော်မူမည်ဟုပန်ခံတော်မူ၏။

ခန်း(၈) ဤအကြောင်းကားသဘွာ ပါနှင့်ကန္တာအစကိုထင်ရှား
လောက်အောင် မိမိသုတ်ဖိနည်း အဘိဓမ္မာတို့ကို၊ ချော်ရေလေ့
ကြက်ဘူးသည်အတိုင်း။ အချွားဘာသာတို့ကိုသည်း။ ညှိနှိုင်း၍ရ
ဟန္တာနှင့်တကွတရားဟောတော်မူသော ကျမ်းဂန်များကိုလည်း
မပါယ်ရှား။ ကျောင်းတကာဦးလူငယ်ကား မိမိညာဏ်ခှိသလောက်။
အမိပ္ပါယ်သက်သက်ရေးထုတ်ပါသည်။ ရေးထုပ်သောအမိပ္ပါယ်
တွင်။ အရှပ။ ငုပန္နကျက်စားကြသော ရုပ်ဖိညာဉ်တို့သဘောကား။
သဘြိုဟ်ကျမ်း။ မနိုသာရမည္တူ။ ကျမ်း။ သာရဘူ သင်္ဂဟ အစရှိ
သောကျမ်း။ များစွာသောကျမ်းတို့၌။ လုံလောက်အောင်ဆိုလေပြီ။
ကါမသုဂတိ ၇ ဘုံ၌။ မြေကြီးရုပ်နှင့်။ ဝိညာဉ်နှီးနှောကြသည်ကိုထင်
ရှားစွာပြပါဦးမည်။ သို့သော်လည်းသဘွာပါဘို့အရင်းအစကိုမေး
လျှင်။ ဆရာဆရာတို့ကား။ ဘုရားအဆူဆူတို့လည်း။ သံသရာ၌သဘွာ
ပါအစကိုမသိ၍မဟောဘဲ။ ငါတို့လည်းမသိ။ မသိသော်လည်းနံ
ယမငါးပါးအစည်တွင်။ ကမ္မနိယာမကိုရှေ့ဦးစွာဟော၍၊ သဘွာ
ပါသည်။ ကံကစ၍ဖြစ်သည်ပြောလေ့ရှိကြပါ၏။ ပြောသ ၁နှင့်အ
တိုင်းစစ်ရှောက်၍၊ အစဦးကာသဘွာပါလည်းမရှိ။ ကမ္ဘာလည်းမရှိ
ဆိုသည်ကို။ ရင်းကံကို မည်သူလာ၍ပြုသနည်း။ ကံ ခုပါးဆိုသည်
ကား။ မြန်မာခေါ်သက်သက်မှာ။ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ၃ပါးတို့၌သော
အမှုဆိုလိုသည်။ ရင်းကိုယ်။ ရင်းနှုတ်၊ ရင်းနှလုံးကိုပြပါဆိုလျှင်။
တွေ့ဘူးသောဆရာဆရာတို့ကား။ အထင်အရှားမပြနိုင်ကြသော
ကြောင့်။ ကျွန်ုပ်ကဘုရားသခင်ကိုယ်တော်၏။ သန့်ရှိတော်ကမ္ဘာ
ကိုတည်ထောင်၍။ ကိုယ်၏အမှုတော်ကို ပြုသည်၊ နှင့်ဖြင့်ဘု

သိုလ်အကုသိုလ်တရားတို့ကိုဟောပြော၍ရှုတ်၏အမှုကိုပြုတော်
မူသည်။နှလုံးဖြင့်ညာဏ်ဥာဏ်တို့ကို။ အခွင့်ပြု၍ ဘုံ၃ပါးအတွင်း
၌။မြေကြီးရုပ်ကို။ ဝိညာဉ်တို့ခင်တွယ်သျှက်။ ကျက်စားသောအမှု
ကိုပြုကြကုန်သည်။ ထို့ကြောင့် ကာမနိယာမ။ဓမ္မနိယာမ။ စိတ္တနိယာ
မ။ဥတုနိယာမ။ဗီဇနိယာမ။ငါးပါးလုံးတို့ပင်ဘုရားသခင်အစပြု၍
တည်ထောင်တော်မူသည်ဟု မှတ်ထားရန်ရှိကြပါသည်။ ဤသို့နိ
ယာမငါးပါးကို အကျဉ်းပြပြီးလျှင်။ ရှေးဦးစွာမြေကြီးနှင့်ဝိညာဉ်
နှီးနှောကြ သည်ကို ထင်ရှား လောက်အောင် ပြပါအံ့။ မြေကြီး
သည်အရောင်အမျိုးမျိုးအနံ့အမျိုးမျိုးအဆင်းအမျိုးမျိုးအရသာအ
မျိုးမျိုးတို့ နှင့်ပြည့် စုံသောကြောင့် ဘုရားသခင်၏ အသိ ဝိညာဉ်
တော်တို့သည်။ငင်းမြေကြီးကိုခွဲတွယ်၍အမျိုးမျိုးစီမံရသောသင့်
၏ဟုမြေကြီးကို။ တပ်နှစ် သက် ကုန်၏။ တပ်နှစ်သက်လျှင်ပင်။
အရူပလေးဘုံ၌ ညင်သည်။ ရုပ်ကိုသွတ်ခြင်းမကင်းသေး၍နာမ်
မဂ်ခန္ဓါတရားလေးပါးနှင့်ပဋိသန္ဓေဥပပါဒ်ဖြစ်ကြကုန်၏။အသည
သတ်ဘုံ၌ကား။ ရုပ်ကိုအလွန် နှစ်သက်၍။ ရူပ ၁၆ ရှ၁။ ကောပေါ
ကာရ။ ဥပပါဒ် ပဋိသန္ဓေ ဖြစ်သည်။ရူပ ၁၅ ဘုံ၌။ ဗြဟ္မာတို့အ
ရောင်ကိုလွန်စွာနှစ်သက်၍ခန္ဓာငါးပါးနှင့် ဘ ၅ ဥပပါဒ်ပဋိသန္ဓေ
ဖြစ်ကုန်သည်။နတ်ပြည်၆ထပ်၌ကား။ ထာဝတိံသာအထက်နတ်
တို့ဥပပါဒ် ပဋိသန္ဓေနေကြကုန်သည်။ စတုမဟာရာဇ်အောက်အ
ချို့သော လူအချို့ သောနတ် တို့သည်။ ဥပပါဒ်လည်း နေကြကုန်
သည်။ဂဗ္ဘသေယက။ ကိုယ်ခံဆောင်၍လည်းနေကြကုန်သည်။ ရှေ
ဦးစွာမြေကြီးကိုဝိညာဉ်ကခန္ဓာအိမ်ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင်။ငင်းမြေ
ကြီးအိမ်ထဲ၌ ဝင်၍နေ သောသူကိုပင် လက်ဦးစွာဥပပါဒ်ဖြင့်ကို
တင်ဖြစ်သည်ဆို လိုသည်။ဤအခါ။ ယောကျ်ားမိန်းမ မရှိသေး။
နောက်ကာလရှည်ကြာ၍။ လောဘ။ ဒေါသ။ မောဟထူပြော၍။
ယောကျ်ားမိန်းမဖြစ်လာကြလျှင်။ ဂဗ္ဘသေယကပဋိသန္ဓေ လွယ်၍။
မွေးဖွားကြကုန်၏။ဤအခါမိန်းမတို့သည်။ထုံးစံအတိုင်း။ပန်း ၁၂
ရာသီပွင့် ကုန်၏။ ထိုအခါ ယောကျ်ား တပါး နှင့် နှီးနှော၍။ အ
ကြောင်းရှိ လင်ကြလျှင်။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဝိညာဉ်သည်။ မိဘနှစ်

ပါး‌တို့သုတ်ဝတ္ထုမှာဒိုတွယ်၍။ခန္ဓာ ၅ ပါးဖိမ်ကိုဆောက်ရ၏။
ဆောက်ရန်ဝိပ္ပလ္လာကရိယာတို့ကား။အချုံးမှုဟုတ်။ ထိုမိခင်၌အဖ
ထက်ပွင့်စည် ၁၂ ပါး။ အသွေးအသားကိုပင် အသုံးပြု၍မိမိနေ
ဘို့ရန်ခန္ဓာဖိမ်ဆောက် ရကုန်သည်။ ၎င်းဖိမ်ဆောက်လျှင်ဝင်၊
ထိုမိန်းမ၏အညစ်အကြေး အသွေးအသားတို့သည်။ အောက်၌
ရသို့မသောက် ဆင်းနိုင် ဖြစ် ကုန် သည်။ ထိုအကြောင်း ကို ကမ္ဘာ
စည်ဆက်။ ရှေးရှေ့ကပါရမီကိုဖြည့်၍။ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်
ထဆိတ်ရကုန်သော။ ဂေါတမဘုရား တို့သည်ကား။ ဤအဖြစ်
ကိုမြင်၍။အလွန်ငြီးငွေ့ပြီးလျှင်။ နောက်တဖန်ခန္ဓာဖိမ်ပြန်၍။မ
ဆောက်ဘဲ။ လာခဲ့ရင်အဘထံဘုရားနှင့်အတူနိဗ္ဗာန်သို့သာဘုံ
ခုပါးကထွက်၍။ကောင်းစွာကူးသွားကြကုန်၏။

အခန်း (၉) ကူးသွားသောနောက် နောက်ဘုရားတို့သည် လည်း။
ဤလောက၌ ဖြစ်လာကြ သောသတ္တဝါထဲကပင်။ လောက၏အ
ရှုတ်အထွေးအညစ်အကြေး ဒုက္ခကြီးငယ်ကို တွေ့ကြုံရသောအ
ခါ။ ငါတို့အဘဘုရားဟောပြောခဲ့သော ဩဝါဒတရားကိုငါ
မလိုက်နာသဖြင့်။အလွန်မှားလေပြီဟုကြီးစွာသောသံဝေဂရ၍။ ဘု
ရားသခင်ကိုမမေ့မလျော့ တသပြီးလျှင်။ ဟောတော်မူသော တ
ရားကိုဖြောင့်မတ်စွာနှလုံးထား၍။ ချီးချုံသောကြောင့်။ အထက်
ဂုဏ်တော်အတိုင်း။ ကိုယ်တော်တိုင်သက်ဆင်း၍။ ဤသူ၏ခန္ဓာ
သည်။ သန့်ရှင်း လျက်ရှိ သောကြောင့်။ ခေတ္တ ခုပ်ပိုးတည် နေ
တော်မူပြီးလျှင်။သံဝေဂအကြီးအငယ်ရကြသောသူတို့ပါ။ကိုယ်
တော်နှင့်အတူပါလို ကြသောကြောင့်။ ကျွတ်ထိုက် သောသတ္တ
ဝါတို့ကို။ဤလောကမှကယ်တင်၍။ နိဗ္ဗာန်ပြည်ကြီး သို့ပို့ဆောင်
တော်မူလေသည်။

အခန်း (၁၀) ဤအရာ၌ရှေးသွားပြုသွားခဲ့သောတရားအချက်တို့တွင်
အဝိဇ္ဇာမြေကြီးကို။ဗိညဉ်ကအသသာရှိ၍ ထပ်နှစ်သက်သည် အ
တိုင်း။ ၎င်းဗိညဉ်သည်။ ဗိုစွပ်သောမြေကြီးနှင့်စွဲကပ်ထွေးလုံးမိ

သေသောအခါ၊ မြေကြီးရုပ်သည်။ ဝိညာဉ်ကိုလွှမ်း ဖုံးလျှက်။ ခန္ဓာအိမ်
ဖြစ်လာ၏။ ထိုခန္ဓာကိုရုပ်ခန္ဓာဟုဆိုသည်။ ထိုရုပ်ခန္ဓာကိုတ
စုံတခုဘေး အန္တရာယ်ထံ ခိုက်သောင့်။ ထိုရုပ်ခန္ဓာ ရုပ်ရော
မည့်အတွက်။ အစားအစာခေါင်းပါးသော်ငှင်း၊ ခင်သိမ်း သော
ရုပ်နှင့်ဆိုင် သောအသုံး အဆောင် တို့သည်၊ မပြည့်စုံ ခဲ့လျှင်။
ဝိညာဉ်က။ ငှင်းအတွက်မနှစ်သက်၍။ ဒေါမနဿ ဒုက္ခဝေ ဒနာ
ရောက်သည်။ ပြည့်စုံလျှင်သည်း။ သောမနဿ သုခဝေဒနာဖြစ်
သည်၊ ဤသုခ။ ဒုက္ခအမျိုးမျိုးကို၊ ဝိညာဉ် ကမှတ် သည် ကိုပင်။
သညာက္ခန္ဓာဆိုသည်၊ ဝေဒနာသညာအမျိုးမျိုးတို့ကို၊ သဟဇာတ
ဖြစ်အောင်။ ဝိညာဉ်ကစေ့ဆော်သည်ကို။ စေတသိက် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ
ခေါ်သည်။ ဝိညာဉ်သည်။ ဇဝဟ်ဘော။ အမြဲဘောအမျိုးမျိုး။ မြေ
ကြီးရုပ်၏ ရုပါရုံ အစရှိ သောအာရုံ ၆ ပါးကို လိုက် စား ခြင်း
ကြောင့်။ ဝိညာဉ်တခုတည်းကို၊ ပညတ်သင်္ချေတနည်းအားဖြင့် ၆ ပါးအ
တိုင်း။ စက္ခုကိုစွဲ၍။ စက္ခုဝိညာဉ်။ နားကိုစွဲ၍သောတဝိညာဉ်။ ဃာန်ကို
စွဲ၍။ ဃာနဝိညာဉ်။ ဇိဝှါကိုစွဲ၍။ ဇိဝှါဝိညာဉ်။ ကာယကိုစွဲ၍။ ကာ
ယဝိညာဉ်။ နှလုံးကိုစွဲ၍။ မနောဝိညာဉ်ဟု။ ဝိညာဉ် ၆ ပါး၊ ခန္ဓာ ၅ ပါးဆို
လေသတည်း။ ဖြစ်ရင်းအစပဌမက။ ဝိညာဉ်နှင့်မြေကြီးသာအရင်
တည်သည်။ တဘွာ တဗျာ ဆိုကြောင်းကား။ ကာလရွေ့ လျော
၍သောအခါပျက်သည်။ မြေကြီးကိုစွဲကပ်၍။ ဝိညာဉ်တပ်နှစ်သက်
မိသည်အတွက်။ ခန္ဓာဝန်ကိုနေ့စဉ် သည်ပိုးရွက် ဆောင်ရခြင်း
သည်။ မြေကြီးနှင့်ဝိညာဉ်တပ်မိ၍။ ဝိညာဉ်အလွန်နာသောကြောင့်။
တဗျာဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သည်။ ငှင်းဝိညာဉ်တခုတည်းကို။ နေရာနေရာ
နှင့်ပုဒ်နာ၍။ စိတ်တခုယုတ်ကိုးဆယ်ဆိုသည်။ ထိုစိတ်ဘခုယုတ်
ကိုးဆယ်ကိုပင်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဆိုသည်။ ။မြေကြီးနှင့်ဝိညာဉ်။ မူ
လအရင်း ၂ ပါးဖြစ်၍။ ပွင့်တော်မူလေ ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့
သည်လည်း။ အဝိဇ္ဇာတဗျာဝသေနဒေ့မူလာနိုဟု ဟောတော်မူ
ခြေသည်။ ထိုအကြောင်းကိုထပ်မံ၍။ ။ဒွေသံဒွယံ သမဝတ္တိံ
သေနတေဘုမ္မိ ကာဝတ္တံတဗျာ သမုဒါရော။ ဘဝေ ဟူ၍လည်းမိန့်
တော်မူသည်။ တေသမေမူလာနံ။ နိယောဒေနနိယုဇ္ဇ တ္တံ။ ဟူ၍

လည်းဟောတော်မူသည်။အရင်းမူလ်နှစ်ပါးကိုလည်း။ အထက်
ထက်ကျမ်းမြူ ဆရာဘို့များ စွာပင် ဆိုကြကုန်သည်၊သို့သော်
လည်း။ အဘိဓမ္မာကို မဂ္ဂဘာကရား ကိုကောက် သည်။ တဏှာ
ကို လောဘ ဘဘုား ကိုကောက် သည်။ထိုအဘိဓမ္မာနှင့် တဏှာ
၂ ရပ်လုံးကိုပင်အဆိုး အကောင်း မသိနိုင် သောအမိုက် မျိုးစေ့
ချည်းအယူရှိကြကုန်သည်။၎င်းမျိုးစေ့ ၂ ရပ်လုံးကိုပင်အမိုက်အတိ
မျိုးစေ့ကိုစိုက်၍သတ္တဝါဖြစ်လာလျှင် ဘယ်သူတရုံ ဘယောက်
မျှအလင်း တရားကိုလည်း ရနိုင်ရန်မရှိ၊ ဘယ်သူ တတ် သည်။
ဘယ်သူသိမှာသည်။ ဘယ်သူကတိုး၍ ဉာဏ်ကြီး သည်အဆိုး
အကောင်းခပ်သိမ်းသော ကုသိုလ်အကုသိုလ် တရားကိုပင်။အ
ကျွင်း သိ၍ဘုရား ဖြစ်သည်ရဟန္တာဖြစ်သည် သေက္ခကလျာဏ
ဖြစ်ကြပေသည်ဟု၊ ချီးမွမ်းဘွယ်ထော ပနာဘွယ်မရှိ၊ သတ္တဝါ
အားလုံးအမိုက်ချည်းသာဖြစ်ကုန်ရာ သည်။ ထို့ကြောင့်အဘိဓမ္မာ
မြေကြီး နှင့်။ တဏှာပိုညည်နှစ်ခုမှာ။ အဘိဓမ္မာသည် ပထဝီမြေမျိုး
ဖြစ်၍ခပ်သိမ်းသော အလင်းအရောင်။ အသိဉာဏ်ဆိုသမျှကို။
အမိုက်ဖြစ်အောင် ကွယ်ကာနိုင်သည်။ ကွယ်ကာနိုင် သည်ဆို
သော်လည်း။မိမိကအလင်းရှိရာ။အလိုအလျောက်ထို အလင်းကို
ငါကွယ်ကာမည်ဟု။အသိဉာဏ်နှင့်ကွယ်ကာသည်မဟုတ်ပါ။
အထင်ခံသက်သေမှုကား နေလ တို့သည်။ အလွန်အရောင်ထွန်း
လင်းသော်လည်းတိန် တောင်တိန်ခဲမိုးဆီးသား။ မြူမှုဝ၍။ တော
ကြီးတောင်ကြီး။ ချောက်တမ်း ပါးကဲလားထရံ။အဝတ်ပုဆိုး၏
ကွယ်ကာနိုင်သော အရပ်ကိုဝင်ရောက်လာလျှင် နေလတို့၏အ
ရောင်မထွန်းနိုင် သကဲ့သို့။ပိုညည်သည်၊ ဘုရားသခင်၏ဉာဏ်
တော်မျိုး။ပသော သရဏဂုတဘို့ကွေဝေ။ ဆိုသည်အတိုင်း။ အလွန်
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော။ အသိဉာဏ်ကုသိုလ်ကောင်း ကအကု
သိုလ်အဘိဓမ္မာအမိုက်မြေကြီး ထဲသို့ဝင်၍ဓာတ်နှစ် သက်စွာအိပ်
ပျော်လုပ်သောကြောင့်။အမိုက်နှင့် ရောနှောသပိုညည် အသိဉာဏ်
၏အရောင်ကို။မြေကြီးဖုံးကွယ်၍အလွန်နာကြင်ဘို့တောင်းသော
စွဲထမ်းသော ပိုညည်ကို။အမည်ချီး၍။ တဏှာဟုခေါ်ဝေါ် ဖြန့်

သည်၊တဏှာကိလေသာညာဏ်အာသိမြေကြီး ကားအမိုက်။ ၎င်းမူလ
၂ပါးတို့ကို၊ မျိုးပြည့်ဖြစ်ပွားသည်၊ လူ့နတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့မှာ၊
အမိုက်အလိမ္မာ ၂ချိုင့်ရှိသောကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာမြေကြီး ရှုံးကိုနှစ်
သက်စွာစွဲလန်း သောသူတို့ အား၊အဝိဇ္ဇာဖုံးလွှမ်း၍။ အမိုက်တ
ရားတိုးပွားကြသည်၊ ဝိညည်ဘက် သို့လိုက်၍ ငါနှမြေကြီးရပ်
ခန္ဓာဝန်သည်၊ အလွှန်လေး စွတကား အကြိမ်ကြိမ်နေခင်တကြိမ်း
ငယ်ရသဖြင့်။ ဟောတော်မူသောတရား အတိုင်းသဘောကျ၍၊
အဘဘုရား သခင်ထံသို့ရှတ်ရှားကြွခွာ တို့ကိုအကျွင်း မဲ့ရွံ့ရှာ၍၊
လာခဲ့ရင်းလမ်းရိုးဟောင်းကိုပြန်လိုသောသူကား၊တဖြေးတဖြေး
မြေကြီးရှုတ် သေးငယ်၍။ သမာဓိဉာဏ်လွှမ်း မိုးမှသာ လျှင်-
လူမိုက်လူလိမ္မာဟူ၍ချားနားစရာရှိကြသည်။ ။ဝိညည်သည်အ
သိညာဏ်သိမ္မာသောကြောင့်၊ဝဏ္ဏအမျိုးမျိုးဗာဒ်ရုံအမျိုးမျိုးတို့
ကို၊လိုခြင်းတတ် မက်မောခြင်း၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြစ်ကုန်၏ ၎င်းတို့
ခြင်းခြင်းတတ်နှစ်သက်ခြင်းဖြစ်သောအခါ၊ မိစ္ဆာနှင့်ဖြစ်မှုကား
ထိုဝိညည်ကိုပင်၊လောဘစိတ်၊ ထိုလောဘစိတ်ကိုပင်၊ လောဘ
မူစိတ်ရှစ်ခု။ ထိုဝိညည်သည် အလိုမရှိ၊ အနိဋ္ဌာရုံဖြစ်၍၊ မနှစ်
သက်သောအခါ၊ပဋိဃတတ်နှင့်တကွဒေါသ၊ထိုဒေါသကိုပင်၊ဒေါ
သမူနှစ်၊ထိုဝိညည်ကိုပင်၊ အဝိဇ္ဇာမြေကြီးချုပ်ရှိ ကွယ်၍၊အ
လင်းမရသို့သော သို့သောအကောင်းအဆိုးကို၊ မပိုင်းချားနိုင်
သောအခါ၊ဝိစိကိစ္ဆာပြန့်လွင့်၍။ အာရုံတို မသိန်းပိုက်နိုင်သော
အခါ၊ဥဒ္ဓစ္စဟူ၍ဝိညည်ညာဏ်ပြန့်လွင့်ခြင်း မပိုင်းချားနိုင် ခြင်း
ပင်၊မောဟမူနှစ်၊ထိုလောဘဒေါသ၊ မောဟ အမအနှင့်၊အကု
သိုလ် ၁၂ချုံဖြစ်သည်ဟု၊ ဝိညည်ကိုအမည်ချား၍။ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ
ဆရာပင်၊ ဆုံးဖြတ်တော်မူလေသည်၊ မောဟအမည်နှင့်။ ရိုးသဲ
ရခြင်းကား၊မြေကြီးနှင့်ဆက်ဆံ၍သော ဝိညည်ကိုအမိုက်စိတ်ဆို
ရသည်၊ဝိညည်စိတ်ကား အမိုက်စစ်မဟုတ်။ အကယ်၍အမိုက်
စစ်ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ အရှုမန့်ငိုနွှေတီတိစိတ္တ ဟု။ အဘယ်ကြောင့်ဝိကို
ပြုပါသလဲ၊စိတ်သည်၊သိတတ်သော်ဝိညာဏ် မှန်၏။ မှန်သော်
လည်းအကြောင်းအကြီးကိုမသိစတတ်သောမြေကြီးချုပ်နှင့် ဆက်

ဆံ၍။ဉာဏ်လိုဖု ကွယ်သောအခါ၌ မောဟတွေ့သောအမိုက်ဖြင့်
စိတ်သည်ခေါ်လေတော့သည်။

အခက်။ — ၁၁ အဟိတ်စိတ်ဆိုသည်လည်း။ သုခ၊ ဒုက္ခ။ ဥ
ပေက္ခာ။ သောမနဿသဘောကိုဆောင်သောကြောင့်။ ဝိညဉ်သည်အကောင်း
အဆိုးမှတ်၍။ ဟိတ် ၃ ပါး အကြောင်းကင်းအောင်။ အကြီးသက်
သက်ပြုသောစိတ်ကိုပင်။ အဟိတ်စိတ် ၁၈ ခု ဆိုလေသည်။ မ
ဟာကုသိုလ် ဆိုသည်ကား၊ ကုသိုလ်ရှေးရှုသောသဘော ဟုဆိုအပ်
သော။ ရတနာသုံးပါးနှင့်စပ်သော။ ကောင်းမှုကို။ ဝိညည်ဉာဏ်
အလင်းရ၍ပြုခြင်း။ အလင်းမရဘဲပြုခြင်း။ မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈
ခုဟုဆိုသည်။ ၎င်းကုသိုလ်အလားတူ။ အကျိုးပဝတ္တိ။ ပဋိသန္ဓေ
ဆောင်၍ ပေးသည်ကိုပင်။ မဟာဝိပါကစိတ် ၈ ခုဆို
သည်၊ တထေ။ ထိုအတူအားဖြင့်။ ဘုရားရဟန္တာတို့လောကမှာ
သုံးစွဲသော။ စိတ် ၈ ခုကို၊ မဟာကြိယာ စိတ်ဆိုသည်၊ ထိုဝိ
ညည်။ ကာမစိတ်တို့ကား။ ကာမကုံငါးပါး။ ခန္ဓာငါးပါးကိုအ
လွန်စွဲလမ်းတတ်သောကြောင့်။ ၎င်းဝိညည်စိတ်။ ဝတ္ထုပညာသ
ငါးဆယ် လေးပါးဆိုသည်။ မဟဂ္ဂုတ်ယုပါဝစရ၌။ ဖြစ်သော
စိတ်ဝိညည်ကား အရောင်ကို အလွန်နှစ် သက်၍နှစ် သက်ခြင်း
ကြောင့်။ ရှေးဦးစွာဝိတက်ဈာန်သည် အာရုံ၌ဝိညည် အလင်းကို။
ရှေးရှုတင်၍။ မကောင်းမှုကိုပယ်သည်။ ၎င်းဝိညည်၏အကြီးကား။
မကောင်းမှု။ ထိန်။ မိဒ္ဓ ကင်းကွာ သည်။ ဝိစာရဈာန်ကား ဝိညည်
ဉာဏ်အလင်းကို၊ သုံးသပ်၍။ မကောင်းမှုပြန့်လွင့်ခြင်းဥဒ္ဒစ္စကို
ပယ်ရှားသည်။ ပီတိဈာန်မှာဝိညည်ဉာဏ် အလင်းကိုအလွန်နှစ်
သက်၍။ မကောင်းမှုကုက္ကုစ္စကိုပယ်ရှားသည်။ သုခဈာန်မှာ။
ဉာဏ်ဝိညည်အလင်းရသဖြင့်ကိုပင်အလွန်ချမ်းသာ၍ မကောင်း
မှု။ ဗျာပါဒနီဝရဏကိုပယ်ရှားသည်။ ဧကဂ္ဂတာဈာန်မှာ ဉာဏ်ဝိ
ညည်အလင်းရသည်အတိုင်းကာမဆန္ဒနီဝရဏမကောင်းမှုကို။
ဥပေက္ခာတရားဖြင့် ဖြစ်ငြိမ်ပြု၍ ပယ်သည်။ ယုပကာ အဆင်းအ
ရောင်ကိုနှစ်သက်စွဲလန်းခြင်းကြောင့်။ ယုပါဝစရဝိပါက်စိတ် ၅

ရဆိုသည်။ ကြိယာစိတ်၅ခုမှာလည်း။ဇာန်၏သဲ့သဘောတွင်၌ စေ
သာကွဲလေ တော့သည်။ ဒါယုပလေး ဘုံသားကား၊ ယုတ်ယု
ပကျွန်၁နှင့်တကွ။ အရောင်ကို အလိုမရှိသောကြောင့်။ အယုပ
လေးဘုံသား၏စိတ် ၁၂ ဖြစ်သည်။မဂ်ဖိုလ်တ်လေးခုမှာသွားရာခ
ရိုးအစဉ်ကိုသာဆိုသည်။ သွားရာခရိုးဆိုသော်လည်း။ဥပမာကား။
ဖော့သဉ်ဝံကိုရွက်ဆောင်သည်း ရေအရင်ကိုဖြတ်သည်။ဖုံမဟာ
ဘက်သို့ ၊ ၊ းသည်။ ဤသာတက၊ ဤမဟာ ဘက်ကား၊ ဘုံ ၃ပါး။
ဖုံမဟာဘက်ကားနိဗ္ဗာန်ရေအရင်ကား။ ကိလေသာလှေကား။
ပဋ္ဌကျွန်၁။ ဝံကားဤခန္ဓာ၏အပေါ်၌ ဒုပ်ရိုး လျှော်ပါသော။ ဝိ
ညည်။ ထိုဝိညည်ကားတဘက် ကမ်းတည်း ဟူသော နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်သောအခါ။ကမ်းပေါ်သို့ရောက်၍ သုခချမ်းသာနှင့်ပြည့်ရုံ
ရလေသည်။ဖိုလ်စိတ်လေးပါးကား။အကြိုးပေး၍အတည်ဖြစ်လေ
တော့သည်။ ထို့ကြောင့်မဂ်စိတ်လေး ပါးကိုအကြောင်း။ ဖိုလ်
စိတ်လေးပါးကို အကြိုးဟူ၍ တကာထာ သရောတို့ဆိုကြ ၏ထို
ကြောင့်။ဝိညဉ်တခုတည်းကိုအမျိုးမျိုးအာရုံအမနိကာ။အာရုတ
နှင့်တွေ့ကြသောအခါ။ဇတ်တခုရှတ် ၈၁ ဖြစ်ကုန်သည်။ငင်းဝိ
ညည်ကိုစေတသိတ်အမည်ခေါ် ဖြန်သော်ကား၊ဝိညည်နှင့်အာရုံ
ရှေးရှုမ်တွေ့ကြသည်ကို တွေ့ခြင်းအားဖြင့်။ ဖဿဆိုသည်ထိုသို့
တွေ့ခြင်း၏အကောင်းအဆိုးကိုခံစားသည်ကိုပင် ဝေဒနာဆိုသည်
ထိုဝေဒနာကိုစေ့ဆော်ခြင်းပင် စေတနာဆိုသည်။ ငင်းစေတနာ
စေ့ဆော်၍မှတ်သည် ကိုပင်သညာဆိုသည်။ငင်းသညါကိုပင်သ
ဘောကျခြင်းပင်ဧကဂ္ဂတာဆိုသည်။ ငင်းတို့ဖြစ်စည်နှင့် တကွ။
ရုပ်နံ ၂ပါး တို့ကိုဝိညည်ကစောင့်ခြင်း၊အဆိုးရခြင်းကိုပင်ဇီဝိ
တိန္ဒြေဆိုသည်။ အကောင်း အဆိုးကို၊ အဖြောင့် အမှန် နှစ်လုံး
သွင်းခြင်းကိုမနသိကာယဆို သည်။ သို့အတိုင်း ဝိညည်တခုကို
အမျိုးမျိုး အာရုံခြားနား သော ကြောင့်၊ စိတ်၍ စိတ်၍ အမည်
ပေးသည်ကိုပင်စိတ်ဟူ၍ဆိုကုန်သည်။ အာရုံနှင့်စေ့ဆော်သည့်
ကိုစေတသိတ်ဟူ၍ ဆိုကုန်သည့်။စိတ်ပိုင်း။စေတသိတ် ပိုင်း။ပ
ကိန်းပိုင်း။ပကိန်းသင်္ဂဟပိုင်း။ဝီထိရသင်္ဂဟပိုင်း။အာရမနသင်္ဂဟ

ဒိုင်း။ ကိစ္စသည်ကိုဟာဒိုင်း၊ ဝဏ္ဏသဂါဟာဒိုင်း။ အစဉ်သော။ သပြုံဟတ် ထင်းစသင်လုံးကို။ အနည်းငယ်ခန့်ကျုံငုတ်ပေါ်၌ ပြန်မသလိုပြန်ဆို လိုက်ပါသည်။ ငင်းပြင်။ အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့မှာ။ ရှင်အနုရုဒ္ဓါဆ ရာကား သရုပ်သကျွန်နှင့် ပြပြီးဖြစ်၍၊ ထပ်မံ၍အကြွယ်မရေးပြီ။ အာရုံသည်မြေကြီးမျိုး။ စိတ်အစည်ပိညည်မျိုးဖြစ် ကြောင်းကိုသာ ထင်ရှားစေ၍ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အခန်း—၁၂ ငင်းပိညည်သည် မြေကြီးကို။ အကြွင်းကြွင်း ဘာများစွာ ခွဲခြားအိမ်ပြုရင်း၍ နေရကြောင်းကို။ ဂင်္ဂါဝါလု။ သဲရ ထောင်သောင်း၊ မရေတွက်နိုင်သောဘုရားတို့နှင့်တကွ၊ ကျွန်ုပ်တို့ ယခုထက်ဦးဦးကိုးကွယ်သောအဖဘုရား ဒုနံ။ အမိမယ်တော် မာယာ၊ ငင်းတို့ကမွေးမြင်သော အမည်၊ သိဒ္ဓတ္ထ။ ဘုရားရှင်ဂေါ မမွှသည်လည်း၊ အထက်အထူးဖြစ်သော ၉ ရတ။ သဗ္ဗညုတ။ ဘုရား ဆုမွှန်ဝါဒကိုငါမနာခံမိ၍။ ဒုက္ခအကြီးအငယ်ကို ခံရလေသည် ဟုကြီးစွာသောနောင်တရသည်ဖြစ်သောကြောင့်။ ဗေါဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကို။ ရောက်တော်မူသောကာလ။ မိမိသည်မြေကြီးရုပ် ကိုခင်တွယ်လျှင်။ ငင်းရုတ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော အာရုံအာရမနိက နှင့်တကွမိမိ သားမယား မျိုးညာတိအဘိုးအ ဘွားမှစ၍နှိုး ရင်းစပ်တော်ပေါ်၍ ဖော်ပြရှုသမျှကို ခန်းရွှေအိမ်စည်းစိမ်နှင့်တ ကွ။ ခွဲခွာ၍တဏှာသမုဒယဟုဆိုအပ်သော ဥပါဒါန်တရားကို။ အ ကြွင်းမဲ့ပါယ် ရှားသည် ဖြစ်သောကြောင့် အာဏာပါ ဏာကမှ ရှောင်စည်းစုန်းတော်မူသည်။ ထိုအခါ၊ ငါ၏အရေအ ကျော။ အ သွေးအသားတို့သည်။ ခြောက်ကပ်၍အရိုးမျှကြွင်း သော်လည်း သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို။ မရသမျှထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ခြင်းကို။ မ ဖျက်ဟူ၍ဇ္ဈာန်တော်မူပြီးလျှင်။ အဘိငါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ သ မာဝါရမ လုံ့လ တော်ကိုနှိုး ဆော်ချီး ပင့်လျက်။ ထွား သော ဝင်သက်နှစ်ပါး ကိုအာရုံ ထား၍ မနေ့ဘုရ ငိတ်များ စွာဖြစ် လေ၏ သမာ သတိဖြစ်စေတော်မူ၏။ ထိုသတိဖြစ်ခြင်း ကြောင့်၊ မေ့လျော့ခြင်း၏ တွေဝေ ခြင်းကင်း "ကွာ လျှ"။ ကွာရ ပတ်

သုတိ၊ မိတ္တပသောတိဟူသော ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ငြိမ်းချမ်းသည်ဖြစ်၏ ထိုအခါ စိုးရိမ်ပူပန်ပေါ်သျှံခြင်းမရှိ၊ မတုံ ထွေတ်၊ ငြိမ်မိတ်နှစ်ထုံးသည်၊ ရေချောင်းဝတိုင်ကဲ့သို့၊ ခိုင်ခန့်စွာ၊ သမာဓိတရားသည်ထင်ရှားစွာဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုသမာဓိအဟုံကြောင့်၊ ကာမကုံအာရုံ၌ ရုံမက်တိန်ဘွန်တတ်သောဆန္ဒ၊ ပြင်းစွာတတ်သောရာဂ၊ မိန်းမယောက်ျားစသည်ဖြင့် ကြံစည်ခြင်း၊ ထိုမိန်းမယောက်ျားတို့၌ လက်ခြေအင်္ဂါ၊ မျက်နှာ ဝိုင်တယ်၊ သက်ရှယ်နှုံ၊ မို၊ မှို အိုဂူတ်သွင်၊ သန့်ဝင်ကြည်စွ၊ ယုပအစုံ ဤပုံကိုလေသာကို၊ များစွာမှီ၍ ဖြစ်ဘတ်သော၊ ဗိုးငှိုန်ခြင်းအမျက်ထွက်ခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၊ ပိတ်၏မခန့်၊ ကိုယ်၏မခန့်လေးသံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ပျှင်းရိခြင်း ငိုက်မည်းခြင်း၊ မတည်မတန့်ပျံ့လွင့်ခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၊ အာရုံကိုမဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း၊ သို့လောသို့လောရှိခြင်းတည်းဟူသော၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို ငါးပါးသော နီဝရဏနှင့်တကွ၊ ပယ်ရှားတော်မူ၍၊ ယုပါဝစရ ပိတဘ်ဈာန်ကိုဝင်စါးတော်မူသည်၊ ထိုနောင်ဒုတိယဈာန်ကိုဝင်စားတော်မူသည်၊ ထိုနောင်တတိယဈာန်ကိုဝင်စါးတော်မူသည်၊ ထိုနောက်စတုတ္ထဈာန်ကိုဝင်စားတော်မူသည်၊ ထိုနောက်ပဉ္စမဈာန်ကိုဝင်စါးတော်မူသည်၊ ဤဈာန်အင်္ဂါငါးပါးကား ယုပါဝစရဖြပ်ဗ္ဗာတို့ သုံးစွဲသောအလေ့ ဖြင့်ဖြစ်သည်၊ ဇင်းယုပါဝစရ ဖြပ်ဗ္ဗာတို့နေရာရှာနကား၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွါး ရာစခန်းသမ်းအစည်ပင်ဖြစ်သည်၊ ပမါဆိုသော် မန္တလေးကိုဆန် သောသူသည် တောကြောင်းအာလံကိုတွေ့ဘိသကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသွားသောသူသည်သည်း၊ ယုပဖြပ်ဗ္ဗာတို့အလေ့ အယုပဖြပ်ဗ္ဗာတို့အလေ့၊ ဈာန်ကိုမဝင်စားဘဲ၊ မင်လေးတံဖိုလ်လေးတံ၊ နိဗ္ဗာန့်တိုင်အောင်မသွါးနိုင်ချေ၊ ဤစကားကား၊ ပရျချုပ်ဖြစ်သည်၊ ထိုနောက်အယုပဖြပ်ဗ္ဗာတို့၏ဈာန်တို့လည်းအစည်အလိုက်ဝင်စားတော်မူ၏။ ။ထိုအယုပဈာန်ကိုဝင်စားပြီးနောက် ဘုရားဟူသော် ပုထုစည်အဆွယ်ဖြစ်၍၊ ဝေါဒ်ဟူသော၊ သောတာပတ္တိမဂ်၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၊ သကဒါဂါမိမဂ်၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၊ အနာဂါမိမဂ်၊ အနာဂါမိဖိုလ်၊ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်၊ ငင်းမဂ်လေးတံ၊ ဖိုလ်လေးတံတို့

ကိုအစည်အတိုင်းဝင်စား၍။ အာဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောအဘိန္
ညာဏ်ဖြင့်။များစွာသောပြုအပ်သောတရားတို့ကို။မကြွင်းမကျန်
သိမြင်နိုင် တော်မူသော။ ပဋမဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ်သော။ ညဦးယံ
၌၊ ပုဗ္ဗေနိ ဝါသညာဏ်ကိုရတော်မူလေ၏။ သန်းခေါင်ယံ၌ ဒုတိ
ယဝိဇ္ဇာ ဟုဆိုအပ်သော။ ဒိဗ္ဗစက္ခုညာဏ် ကိုရတော်မူလေ၏။
လင်း အားကြီး၌ တတိယဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ် သောအာသဝက္ခယ
ညာဏ်ကို ရတော်မူလေ၏။ ထိုနောက် အစည်အတိုင်း၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့။မရထိုက်သောညါဏ်တော်ခြောက်ပါး။ ညါဏ်
တော်၃ပါး။စယာန ၁၅ပါး၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား၃၇ပါးနှင့်တကွ။
အနန္တတံခိုး၊အနန္တညာဏ်။အနန္တကျေးဇူးတော်နှင့်။ ပြည့်စုံတော်မူ
သောသဗ္ဗညုတညာဏ်ကို။ခိုးခိုးမိသဖြင့်။အလုံးစုံသကဲ့မြင်တော်
မူလေ၏။၍အခါဝိနည်းမဟာဝဂ္ဂ၀ါနမိန့်တော်မူသည်ကား။မြေကြီးရုတ်
ကိုးငါ၏ ဝိညည်တတ်နှစ် သ၁းမိခြင်းကြောင့်။ ဘဝများစွါခဲ့ရ
အိမ်ဆောက်ရကြောင်းကိုဖော်ပြ၍။ကြွေးရင့်တော်မူသည်ကား။ ။
အနေကဇာတိသံသာရံ။ သန္ဓာဝိဿံ အနိဗ္ဗိသံ၊ ဂဟကာရကံ။ ဂ
ဝေသန္တော။ဒုက္ခာဇာတိပုနပ္ပုနံ။ ။ဂဟကာရကဒိဋ္ဌောသိ။ပုန
ဂေဟံ။နကာဟာသိ။သဗ္ဗာတေဖါသုကာဘဂ္ဂါ။ ဂဟကူဋံ ဝိသင်္
ခတံ။ဝိသင်္ခါရဂတံစိတ္တံ။ တဏှာနံခယမဇ္ဈဂါ။ ။
ဂဟကာရကာ၊ အတ္တဘော တည်းဟူသောအိမ်ကို ပြုမြင်တတ်
သောတဏှာသောကျွန်။ တံ။သင်ကို။ဂဝေသန္တော။ရှာသော။အ
ဟံ။ငါသည်၊ ဓရနညာဏ ။ အကြင်သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်။တံ။
သင်ကို။ဒိဋ္ဌော။ မြင်ခြင်းငှါ။ဗောဓိဉာဏ်၊ တဘ်ကောင်း၍၊ ထံညာနံ၊
ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ အနိဗ္ဗိသံအဝိန္ဒန္တော။ မရသည်ဖြစ်၍။
အနေကဇာတိသံသာရံ။ များစွာသောဘဝရှိသော။သံသရာတာ
လပတ်လုံး။သန္ဓာဝိဿံ။ရှေ့မြင့်စွာကြည့်လည်ရပြီ။ ပုနပ္ပုနံ ။
အပ်တပဲ သဲဇာတိပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်။ဒုက္ခာ။ဆင်းရဲ၏။ဂ
ဟကာရက။ အတ္တဘော တည်း ဟူသော အိမ်ကို ပြုမြင် တတ်
သောတဏှာသောကျွန်။လက်သွား။ဒိဋ္ဌောသိ။ ယခု။တံ။သင်ကို။ဒိ
ဋ္ဌော။မြင်အပ်သည်။အသိ။ဖြစ်ပြီ။ပုန.တဖန်။ဂေဟံ။အတ္တဘောတည်း

ဟူသောဒိဋ္ဌိကို။ နိကာယဟာဒိ။ သင်မပြုလတ့်။ တေ။ သင်၏။ သမ္ဘူ။ အလုံးစုံသော။ ပါသူတာ။ အနုဂေ ကာ ဘည်းဟူသောဒိဋ္ဌိ၏ ကိလေသာတည်းဟူသော ဒုက္ခဖြင်းကို။ ဘဂ္ဂါ။ ချိုးဖျက်အပ်ပြီ၊ ဓမ္မဟာကုတာ။ အဗ္ဗဘောဘတည်း ဟူသောဒိဋ္ဌိ၏ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အထွတ်တို့ကို။ ဝိသင်္ခါ။ ချအပ်ပြီ။ မေး ပါ၏။ ဝိတ္တံ။ ဝိတ်သည်။ ဝိသင်္ခါရဂတံ။ ပြုပြင်ခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီ။ အဟံ။ ငါသည်။ တဏှာနံ။ တဏှာတို့၏။ ခရ။ ဘုံရာဘုံကြောင်းဖြစ် သောအရဟတ္တမဂ်။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အဇ္ဈဂါ။ အဇ္ဈဂမာဘော။ ပတ္တော။ ရောက်သည်။ အသမိ၊ ဖြစ်ပြီ၊

အခန်း=၁၃ ထိုကဲ့သို့။ ကြွးရင့်တော်မူပြီး၍။ ပဋိစ္စ။ စွဲ၍ ပဋ္ဌာ။ မြင်သည်ကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပတ်ဆိုသည်။ ၎င်းပဋိစ္စသမုပ္ပတ်တွင်လည်း အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ ဝိညာဏံ။ ဝိညာဏပစ္စယာ ဖဿော။ ဖဿပစ္စယာ။ ဝေဒနာ။ ဝေဒနာပစ္စယာ။ တဏှာ ဥပါဒန်ဘဝ၊ ဇာတိဟုဆိုအပ်သော၊ ၁၂ ပါး သော သံသရာ၏ ဝက်ဝန်းကိုပစ္စည်းဆော ၍ ဟောတော်မူသည်၊ ဟောဟန်ကား။ အဝိဇ္ဇာကြောင့်။ သင်္ခါရ။ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဉ်။ ဝိညာဉ်ကြောင့် သဠာရတန၊ သဠာရတန ကြောင့် ဖဿ။ ဖဿ ကြောင့် ဝေဒနာ။ ဝေဒနာ ကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာ ကြောင့် ဥပါဒန်။ ဥပါဒန် ကြောင့် ဘဝ။ ဘဝ ကြောင့် ဇာတိ။ ဇာတိ ကြောင့် မရဏဟူ၍၊ တခုတခုပစ္စည်းပြု၍ ဖြစ်သည်တို့ဟော တော်မူသည် မြန်မာလိုပြန်သော် အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မြကြီး ရှေးဦးစွာဖြစ်သည်၊ မြေအတည်အထောင်ဖြစ်လျှင်၊ ကံဝိတ်ဥဒအဟာရဟုဆိုအပ်သော ပုညာဘိသင်္ခါရ။ အပုညာဘိသင်္ခါရ။ အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရ။ သုံးမျိုးဖြစ်၍ လာကုန်သည်။ သင်္ခါရဖြစ်လျှင်။ ၎င်း ညည်တွဲသည်။ ဝိညာဉ်ဖြစ်လျှင် သိခြင်း ၆ ပါး၊ သဠာရတနဖြစ်သည်၊ သိခြင်း ၆ ပါး သဠာရတနဖြစ်လျှင်။ အတွေ့ ၆ ပါးဖြစ်သည်၊ အတွေ့ ၆ ပါး ဖြစ်လျှင် ဝေဒနာ ၅ ပါးဖြစ်သည်။ ဝေဒနာ ၅ ပါးလျှင်။ တဏှာဖြစ်သည်။ တဏှာကိုအစွဲပြု၍။ ဥပါဒန်ဖြစ်သည်။ ဥပါဒန်ကိုအစွဲပြု၍။

ဘဝဖြစ်သည့်၊ဘဝကိုအစွဲပြု၍ဇာတိဖြစ်သည်။ဇာတိကို အစွဲပြု၍
မရဏဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကား အထက်အဆက် ဟောပြော
သောတကဆရာတို့ကျမ်းဂန်တွင်၊ထင်ရှားလေသည်။ ထိုအ
တိုင်းသဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့်၊အကြွင်းမဲ့သိသောတရားတော်
တို့ကို၊ဝေသာရဇ္ဇအလိုဉာဏ်ဖြင့်ဟောသော ဆုမြွက်၍။ဘုရားဟောတော်
မူသည်အတိုင်း၊သဒ္ဒါဝါတို့သည်သည်း၊မြေကြီးရှတ်ခ အိမ်ကို
သခင်ဒွေဒဘာဟာအားဖြင့်၊ခွဲခြား၍၊ကိုယ်တော်အဆုံးအမအဘိုင်း
နတ်လူတို့၏ချမ်းသာ ဥပါးကိုအလိုမရှိ၊သဗ္ဗညုတကိုယ်တော်၏
နေရတ်ဖြစ်သော အသင်္ခတခေတ်။ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ပြည်သို့
ငါရောက်လိုကြောင်းနှင့်၊ အာဝိန္ဒသတာဖြင့်၊ ရှေမြင့်စွာ အားထုတ်
ကြပြီးလျှင်၊အနိဋ္ဌဒုက္ခ။ အနန္တဟုဆိုအပ်သော၊ လောကဥပါး
တွင်တဏှာသမုဒယအကြောင်းခံ၍၊ဒုက္ခအကျိုးဖြစ်သည်။မဂ္ဂင်
ရှစ်ပါးအကြောင်းခံလျှင်၊ နိရောဓသစ္စာတဏှာဥပါဒ်ချုပ်သ
ဖြင့်၊နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်ရောသည်ကို၊ထင်ရှားတတ်ရာ သစ္စာလေး
ပါးတရားတို့ကို၊သိမြင်ကြသည်အတိုင်းချစ်ခြင်းရှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို
ပါယ်၍ ပညာရှိသော သူအပေါင်းတို့သည်။ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍။
ရတိမိတ်ကျကြသောအခါ။ အသင်္ခတခေတ် မြတ်သော နိုင်ငံ
တော်သို့သာ ရောက်ကျကုန်သည်။ ဤအရာကား အရိယာဟုဆို
အပ်သောအဗိဇ္ဇာမြေကို၊ဗိညာဉ်အသိဉာဏ်သည်မခင်မတွယ်
လာကဲ့ရင်းဘုရားသခင်ထံသို့ပြန်၍ ရောက်သောအမိပွယ်စခန်း
ကိုလမ်းနှင့်တကွပြလိုက်ပါသည်။ သဗ္ဗညုတဘုရားသခင်ထံနိုး
တော်တည်ထောင်၍လောကဥပါးဖြစ်လာရသည်၊ ဆရာအဆို
ရှိခဲ့သည်စကားကို။သက်သေထင်ရှား စွာပြထိုက်ပါ၏၊စေတ
နာကဲ့သောဘုရားသဗ္ဗညုကကိုယ်တော်သည်အနန္တထံနိုး။ အနန္တ
ဉာဏ်ရှင်ဖြစ်သည်အတိုင်းအထက်ကကိုယ်တော်၏ထံနိုးတော်
၏ထံနိုးတော်သည်၊ဘေဇာဖြစ်သည်၊ကိုယ်တော်၏ ထံနိုးတော်
အာဘောဖြစ်သည်။ရင်းတော့ဇော့ကိုအမှုပြု၍၊ဝါရောဖြစ်ကြောင်း
အာဘောကိုအမှီပြု၍ပထဝီဖြစ်ကြောင်း ငံခံရင်းစကားအတိုင်း၊၊
ဘုရားသဗ္ဗညုတဆန္ဒိုးတော်သည်၊ သံတာ၊ဥပ္ပန္နဖြစ်၍ရောင်ခြည်ထ

ထောင်ဆောင်နှသာဒနမင်းသည် ဥဂ္ဂြအားဖြင့်။ မှဖြင်းရဋ္ဌကဘို
ထံနိုးတော်သက်ဒသာထားသည်၊သိတာအားဖြင့်။ ငြခြင်းရဝေဘို။
လမင်းကိုတံနိုးထားသည်၊ ကြယ်နက္ခတ်တို့မှာလည်း။ ဖြင်း။နှ
ဝင်း။စဘုရပတ်။တာရာပုံ။ဂြိုဟ်ပုံဘို့နှင့်တကွ။ လူတို့အထိတ်အ
မှတ်ဖြစ်စေခြင်း၌ စကြာဝဠာကြယ်ဝန်းကြောင့် တောတောင်။
သဗ္ဗရား၊သိတာခွန်နှတံ၊ ယုကံတို့နေသ၊ အာဝသောလောကခ
ပါးတို့၏အဖြစ်အပျက်ကို။ထံနိုးတော်ဖြင့်တည်ထောင်ကြောင်း။
သပ္ပသ္သုတအ္ဆညာဏ်တော်။ ကျိန်းဝတ်ရာ ခန္ဓာပဉ္စကနှင့်တကွ၊
ရှင်ဂေါ်ခမ္မကိုယ်တော်၏ ချောဝါးတော်နှစ် ဘက် တွင်။စက်
လက်ခနား၊တရရှစ်တို့သည်။ လောက ခပါးဘုရား ထံနိုးတော်
ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု။အသစ်တွေးတော မရှိ။ပကတိစင်သာရှေး
နှောင်တော်အားပေါင်းအချားဘို့မှာလဲ။ဘုရားတိုင်ပါလာသော
ကြောင့်။သဗ္ဗဝါနှင့်ဘမ္ဘာကိုဘယ်သူဘဲပြုချင် သည်ဘယ်သူဘဲ
အုပ်ပိုးသည်။ဘယ်သူဘဲတဉ်ထောင်သည်ဟုနှောင်ရေရှေရေကို
တွေးတောဘွယ်မရှိ။ ပကာဘိဘုရား ကထင်ရှားအောင်ပညတ်
သောလောကဓတ်အနန္တကို။ ကုဝ်ကုတ်စမရှိသင့်ချေပြီ၊ ထံနိုး
တော်ဆိုသည်လည်း။ ဒုဋ္ဌဝင်ဘကထာ။မာလာလင်္ကါရကျမ်းများ
တို့၌။မျက်စိတော်တဘက်ကရေမျက်စိ တော်တဘက်ဘမီး။နား
တော်တဘက်ကဒရနားတော်တဘက်ကမီး။ ထို့အတိုင်း။မီးနှင့်
ရေကို။အထွေထွေပွါးများ၍။ထင်ရှားကြအောင်၊ နီလပီတလော
ဟိတ။မဉ္ဇသာ။ ပပါဿရဟုဆိုအပ်သောအ ရုံကိုဗိုလ်ပုံကိုထင်
ရှားအောင် ဘုရား ကိုယ် တော် ပြသော ကြောင့် ကမ္ဘာ တစာ
ဘဏ္ဍာဝါသည်။ရတနာ၃ ပါးအရှင်းကင်း၍ အရှင်း-ဖြစ်နိုင်ချေ
ရာဟု၊သံနီဋ္ဌဋ္ဌ ကျူမှတ်ကုံရာသည်။ ဤအကြောင်းကို။ ယံပေ့ပေး
ထင်ရှိစကဖြင်လင်္ကါဥပမာတို့ဖြင့်ရေးရာစီကုန်းပါဦးမည်။

အခါတ်း–၁၄ သံဝေဂ တွင်အကြောင်းထင်ဘို့။ဝိညည်တ
ရား၊ ရင်.စ.ဘားကိုဖွတ် သားလွယ် အောင်ပမာ ဆောင်အံ့။ ၇
ပေ ာင်မအေ့၊ ရှေးပဌမကမ္ဘလ ဦးခွာကမ္ဘာပါနှင့်။ စကြာဝဠာရေ

ငြမြ။သွဲ့ငြိုသင်္ချိုမရေသါသည်။မြဖွာနံ့တော်လှ၊ခစ်သိမ်းသူတို့။ပါ
ရကျူပစ်ပသို့ဖြစ်လျှာ၊ရင်းမြစ်ဆုံးက။သုံးဘဝကျွံ။ရုံးသဗိုဝါ၊ကြိမ်မ
မှားအောင်၊ တရားနက်ကြွယ်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ နားဝယ်ဆင်ကုံ၊ဝေ
ဘူမှိန်သည့်စိန်တလုံးကဲ့သို့။ပိတ်ဖုံးတိမ်တောင်၊ခပ်သိမ်းမှောင်
ကိုကျော်ရောင်ထွန်းပ။ တောင်လည်းမရွှင်း ရောင်ချည့်ရှည်း
သည်။အလင်းရသို့။ဗုဒ္ဓပရမေ၊နတ်မြဲ့ကသက်သေကျမ်းဂန်။
ဆက်ဖွေကြိုး၍။အမှုံယူသင့်။ မယူသင့်ကို၊ နှုရင့်ရွှေနေသား။ချဖြင့်
ထောက်သော်၊လျှံတောက်လှန်းထိန်၊ညာဏ်ရစိန်ကားချိန်၍မ
ရဆော၍တောင်းထွ၊အထင်မပြုအမြင်ရှုမို၊စက္ကုမှါလည်း၊ရုပါချုပ်
ဘူင်းရတ်အဆင်းလည်း။ထင်လင်းမရှိအသိသက်သက်။အမှုခက်
ကို။မတုဘက်ရုံ။ညာဏ်ဘုံညွှန်း။ ရုံအနန္တ၊ ရင်းပဋ္ဌမကာ၊ ကမ္ဘ
ကမ္ဘာနေရာတည့်ထောင်တဓောင်မိရေ၊ မြေလေအရုအမှုမှုမှာ။
ဥတုရာသီ။မှီကာရှိ၏။ဝသီစင်ဆက်။မပျက်နေလ၊နက္ခတ်စသား
လောကဆန်းကြွယ်။အံ့ဩဘွယ်ကိုအဘာယ်သာသူ၊ နတ်လူဖြိုဖွာ
ကြီကျောင်းရောဟုမဘါအထုလာ။မုနိန္ဒ၏ဘုရားပိုင်နှက်ဘွေအချက်
ဝယ်။မြေထက်မြင့်မှိုထိုထိုသဏ္ဍာရပ်။တောင်ရုံသီတာ၊ ပရဝါအ
ရတ်။သမုတ်လေးစင်၊အိုင်အင်တသီး၊ မြစ်ကြီး။မြစ်ငယ်၊တော
နယ်အစုံ။ဘုံ ၃၁။ ကျုံ့သည့် ဝစ် တွင် ဖြစ်ကြမျှားစွာထိုသဏ္ဍ
ဝါတို့၊သညာကျေတ်နှာနှတ်ထူးခြား။ အလားလားသည်။ ဘုရား
မျိုးစစ်။ရင်ကဖြစ်၍၊နှစ်သက်တရား။ ကမ္ဘာဇရှလျှား ကြည်ထည်
ညားလည်း၊ ပေါက်ပွား ဆက်လက် စင်မပျက်သည်၊ ခင်မက်
တွယ်တာ၊ ထုပျော့စွာကြောင့်၊ တဏှာကာမတတ်လောဘနှင့်။
မောဟာဘရား။ဒေါသပွား၍။စွဲမှားနှလုံး၊ မှောက်ပိတ်ဖုံးသော်။
အဆုံးဘဝကိုအစကို။အဖဘာယ်သူ။ ဘယ်လူပြုပျင်နေ့စည်ကျွေး
မွေး။ ဘွယ်အရေးကြောင့်။ ကျေးဇူး ထော်ရှင်၊ တနသင်သည်။
ဖခင်ထံမှောက်။တို့မရောက်ပာ။ တောင်မြောက်ဆွေးနွေး၊ ရုံစမ်း
တိတိ၊ညာဏ်နှင့်ကြည့်၍ဖိစိုတွေးသော၊ သွင်သွေးမချား။အညာဉ်
သားနှင့်၊အလွှားခုငါတူဗွားစွာ၏။ မန်နည်းအချုံ၊ ခရိုလုံသည်၊ရွှေ
ဘုံအမှို၊အလုံကျေး၊ မုံရွေးမျိုးကာ၊ အောက်သို့ရောက်လာ၊ဥက္ကာ

လာ၏ဟုံသာတော်ဖိုင်း။နိုင်ငံအတွင်း၊ ဖြိုညက်ကယ်ပပးတူသက်
ကယ်မှုပါတဲ့။ဒလကွင်းမှာ။အရင်ရှေး။ ဗုဒ္ဓကြောင့်။သာ်နှုပ္ပး
ဓာစဦးကပါကဲ့လို့။အညာသားမောင်နှ ဖြူနှင့်။တူကြင်ဖော်မယ်
ညှိတို့။နှစ်ကိုယ်စွဲလန်း။သောက်။ပေါ်ဒီ၊ဓေားအညီမှာ။ငွေ၁၀သိစုံ
စမ်းပို့။တန်လျက်ဆန်ကွက်၊ထူးချုံးအလွယ်။စီးပွါးကြွယ်အောင်။
ဘယ်အကြံထွက်ပမည်။ ကြင်ဘက်ကယ်မောင်ဖြူနှင့်။ အောက်
သူမယ်ညှိ၊အသ ... မွေးမှုတခုချက်။ပြုရန်သာလိုတော့သည်၊ဆို
အခြင်းခြင်း။ ဟိုအရင်းကလုပ်ခင်းလာသ်တာ။ ... မိရိုးရတ်။စင်မ
ပြတ်အောင်၊ အားထုပ်ပါဖို့ငဲ့။ ရွာနီဂုန်း ကြွယ်ဒလနယ်မှာ။ဘူ
မောင်မယ်ကြိုးစားလျက်၊ စပါးကိုကွဲငှါး၍၊ အမျှားထက်မက။
ဝါရမနှင့်။ ကံစလည်ပက်လုပ်စွန်နက်က။ထွက်သည့်ဝပါး။ဈေး
ကောင်းကောင်းမှာ။ အရောင်းရများ သောကြောင့်။ သားအိုး၂
ယော်လောက်ရရင်ဘဲ။ မိဘနှင့်ခွဲခွာ။ နှစ်ထာလရှေကြာအောင်။
လယ်တါလုပ်ရေး။ကွဲနွားပိုင်ကိုမွေး၍။မုံရွေးကမောင်ဖြူနှင့်။ကြင်
သူကျော့ရှင်း။ဒလကွင်းမှာ။ကြွသင်းရိမော့။ကျွမ်းတော့။ခိုကော့
ဌက်လိုမမင်းညှိတို့။ကိုယ်အိမ်ကိုယ်ရာ၊ခိုင်လုံစွာနှင့်။သစ္စာဘက်
တွင်။မေတ္တာသက်ဝင် သောကြောင့်၊ ပျစ်ခါထွက်မပြန်ခြင်ဘဲ။
ချစ်ခင်ရုံမက်။သို့ပေါင်းတက်ရာတွင်၊ ဇထက်မန်းညာ။ စီရင်ရ
မုံရွေးက။ဗာပေး၍မှာသည်မှာ၊ မာတာပိတာမိနှင့်ဘတို့။ လွန်းတ
လိုက် ... ။ရစ်သွေးတပါး။ လွန်စိန်းကားပါတဲ့ သားမောင်ပု့လူအ
ရွယ်ရောက်အကြံပေါက်၍။ အောက်သို့ရုံသွား၊ မောင်သတင်း
ကို။ရှင်းမကြားဘဲ။သားကိုစုံမက်မျက်ရေစက်နှင့်၊ရက်ကိုတွက်
ရေ။ နှစ်ကာလရှေတော့မှ၊ ဖေမေတို့နား။ မသော မပျောက်၊သ
တင်းငယ်ပေါက်၊ရောက်သူများကရှင်သားမောင်ဖြူ၊ ဒလကွင်း
မှာလယ်တွင်းသူနှင့်၊ တူသဘောမျှ၊ အိမ်ထောင်ငယ်ကျ၍။ဘရ
ဘေးကွာအတော်ဘဲ ချမ်းသာ၍။ ကျန်းမာရက်ပင် ဖိုးမြင်တို့၊
ကြည်သင်သဘော။ တွေ့ကဲ့သည်ပျော်သော်လဲ။ မနေ့သဆုစေ၊ပူ
မပြေသောကြောင့်။သားသက်ဝေမောင်ဖြူရယ်။ လူကိုယ်ကိုတ
ခါ ပြန်၍မသော့ခင်မြင်တရစေဇတော့။မွေးမိဘရစ်ရွှေညီသို့။ခေါက်

တခါဆန်လါဝေခြင်းသောအရေးနှင့်ဟောပေးရှိမှာတော့။အောက်
ရွာသူလူ၊ ဥးမောင်ဖြူသည်။ ကျွန့်ကျွန်ုပ်တို့။ ငိုမသိနှင့်။စာကို
ကြည့်ဘတ်နေ၊ တိချက်ကြွေ။ မိဘနေဘဲ့။ ညာမြေရတ်ကို။ဆတ်
ဆတ်ငေး။ ပြန်မည်လို့ကြံပြီးလျှင်၊ တမံအလွှာဘမိစာကိုကြင်
ရာသက်မျှနှပ်ကိုပဝင်။ ကြော့ကြွေးရှင်းတဲ့၊ မမင်းညိုကဲ့။ဟော
သည်လိုပြုပြီးလျှင်။ခင်မရယ်ရှုပါ။ မင်းယောကျာ်။ မွေးသည်ဖ
နှင့်။မ-ဘဘဘတို့။အလွှာစီရေး။ သားနှင့်ရွေးမတင့်တယ်ကြသည်
ကို မြင်ရအောင်မုံရွေးက။ချမနှာမှာလိုက်သည့်၊တခါတရုံးခံမိုး
ကမြန် သနှင့်၊သမှန်ရောသဘော်ဘရော။အဆောတလင်။ မိုးရထား
စီးရလျှင်။အနီးဆုံးထင်ပါငဲ့။သွားခြင်လိုရာအခမှာလဲ။ တပုတာ
တမူးတို့နေတဲ့နေ့ကို။တက်ရအောင်ဖြင့်။ဆယ်ရက်တမကြားပါဘူး
အထူးသည်လို။မင်းသူ့ကို။ဆိုငိုသဘော ချော့မော့ရုံပြောသော်
လည်း။မနောလားလားမဝင်စားဘဲ။ သွားတော့သောကိုရင်။ လုပ်
ခင်စပါး။ကျွဲနှင့်နွားကိုဖြစ်ထါးခဲ့ရစ်။ ငါယိုက်လိုဖြစ်ပါသူ၊တော်
သစ်တိုရှိဘဲ့တိုး။ကော်ကြီးကိုတလင်းပြင်၊ သိနှံးရအောင်စီဇင်ရေ
မယ်၊မခင်မပျွယ်၊ငါမျက်နှာကွယ်မှဖြင့်၊ဘဉ်ထယ်ကာစပါး၊အင်
မတံမေ့ပီ၊တော့။အဟောတိများလိပ်မပေ့။ငင်းပါးဆမ်းမေါင်
ဖြူရယ်လို့မူးရာပိုရို လွဲလွဲညိုကအဆိုနှင့် ဘမ်းသောခါဘရန်းပ
တါ၊ကဲ့ပုစ်မသိ။ငါစိတ်ရှိရှိကြိမ်ပါသအေ။နေ့ခင်တါမှအရောက်
ဈေးကြောင်းပေါက်ပါဘဲ။ပါထောက်သောါဝါပေးသော်။မုံရွေးက
မိဘ။တွေ့ခြင်လျှင်ခရီးပေါက်ရော်လာကြလိမ့်မည်။ ကံစွကာလဲအ
ပုံများ၊သားသွီးကာသံမကြီးသေးစာပေးသည်အခါခါ။ ဘမိတို့ရပ်
ရွှေညာကိုဖြင့်၊တသက်လျှာပြန်၍ရော်နိုင်ပါသုတက်ခေါက်ခါစါ
ကိုချ၍။ အောက်ဒလကွင်းတခိုမှာ၊ ဆန်းမူရာပိုရိုနှင့် မင်းညို
မောင်ရွှေဖြူ တို့လို၊ အတူတူ ဘဝသဲ ကြသည်၊ ကံလော မျှော်
ရှော်င် မလွဲနိုင်တဲ့၊ ရောင်တွဲဝေဘူ ကြိတ်ကာတို့မှာ၊ စိတ်မသန်
နိဗ္ဗာန်နှင့်ဝေးလှကြည့်။မြစ်ရွှေညာ၊ ရွာမုံရွေးကမွေးမိဘနှစ်မျှာ
တို့အခါခါစာနှင့်ပေးသော်လည်း။မလေးသည့်မောင်နှမဖြူလို့၊လူ
ကိုယ်ကိုအထိင်ခံရလျှင်။အဟုတ်ယာ။ မျှတ်နှံ့တွဲသမ္မီး ရုတ်နဲ့ကို

ကြိုစည်လဲရင်ဖြင့်။မှုတွဲခင်ဝိညာဉ်တောင်မတော့။ ဖြူဖွေးရောင်တော့ ရှောင်လျှမ်းသတဲ့။ ဘုံသုံးခန်း သဗ္ဗညု ဇျ်။ သိနိတတုံနွှယ်တော်သား။ဘုရားမျိုးစင်စစ်။ဤလောကီလူ့ရွာမှာ။ ထနွာခွန့်အမွှံနစ်၍။ ချစ်လှာသောအဝိဇ္ဇာကို။ခွါမည့်လိုစိတ်မပါသေသလဲ။ ထံဘားမြဘာ အဝိနွေ့ကာ။အတွေ့တွေ့စာရှုကျမ်းငယ်နှင့်၊ ကျောင်းလန်း၍ခေါ်တော်မူ။ ဒလသူမိမင်းညီသို့။ ကိုယ်ခန္ဓာရုတ်တရားကို၊ ဝိညည် တောင်ခွါမသွားနိုင်နှင့်။ အညာ သား ❀ ဖြတ်ကိုလို။ အလားတူစာကိုမြင်သော်ခါ၊ ငါ့ဝိညည်အဆွတ်များလေခြင်း၊ တရားကိုကော် ထင်၍ဘတင်ကဝိမုတ်သဘောမညီ။ချလောကီကို။ နေ့ဝသီမ ဝင်ဂါးပြီဘု။တရားကိုစင့်ဒုတ်ပါတော့မယ်လို့။ ဆက်ဆုတ်လေ ဟံ၊ နိဗ္ဗာန်စခန်းဆိတ်ငြိမ်ရာဟွာ်းမည် ပရောင်ရန်းကာကြီးလိုက် သည်အဘင်ကလေး၊ တအောင့်လောာ ကြာဘိုမှု။ စာနှင့်ဖျာဝေး မှာဖြင့်၊အရေးစီးပွါး။ သားမယားနှင့်တချားကိုကြီး၊ နောက်ထပ် မံ၍၊နိဗ္ဗာန်သော။ ဘုရားသောမှောင်မိးတိုက်တော။ ထိုက်ရာကို မြောကြီးသည်။ ဒိုက်သရောတွေ။များသငြိုတို့၊ မရေတွက်သာ က်လေသမုတ်။ ရိတွေပုတ်တဲ့ ရုက္ခဆ္ဆာကို၊ မံ့ရွှာတ ဌေ့နွှဲလို၊ လူတို့ဝိညည်ကတော့အထက်သား။ ဘုရားခွယ်လာမှံ။ ဘျမ်းဂန် နှင့်ထင်ရှားရုတ်တရားကတော့ဒါတ်လေးပါးအစု။ဥတုသမုတ် ထံအကြောင်းကန်အ ဘိုးပေ။ရံမညတိုင်း။မွန်သမိုင်းနှင့်တလိုင်း ကျေးမှာ။နိုးဝေးမှိုဒို။မိမင်းညီကာ။ အဝိဇ္ဇာဝိညည်နှင့်ရုတ်တရား ကို။ပိုင်းချားသောဒေသနာကတော့။ ဓတာသမေဝမူလာခွံနိဿာ ဒေနု။ နိယျာနိကံ။ သို့ကျမ်းလာ ရှိသောကြောင့်၊ သိစေရန်ကျော် ကြားလိုက်ပါသည်။ တသောင်းထိုက် ဘေ့စဘုမှာ အောက်သူ ကိုမစုံမကဲကြနှင့်၊ ခန္ဓါဒုံ။ ဘုံကထွက်လိုကြလျှင်။ ကမ္မာကိုစိမ် တဲ့။အဘထံချဆန်တက်ရအောင်။ခေါ်တော်မူစာတရွက်ကိုလှူ။ ညက်ညက် ကြေသံပေယျလို။ ငြူလင်မယားလို၊ အမွှားကိုမခံ ရုတ်တိုကြီး၍။အမြဲပွါ့ခွဲရအောင်။အားဆဲတော်မူကြပ၊နိဗ္ဗာန်ကို ဝိတ်သန့်ဖြောင့်ပါတဲ့ကျောင်းတံကော်တို့။

အခန်း—၁၅ အဝိဓူရတဏှာ့နှန်ညီ၊ ပုဏ္ဏကစလိကိုး၊ဘမိအသွင်၊ နာဂါးကိုခင် သောကြောင့်မျှားအဆင်မှားကြသည်။ စင်းစားကြလှအပေါင်း ဥပမာသာဓကနှင့်။ ဗိဒ္ဓူကိုစိနလောင်းသောသအကြောင်းသင့်ဝယ်။ ပေါင်းဆောင့်သွယ်သည့်၊ လဘွယ်တိန်ဘိုက်။ ဥပမာင်သို့ဝင်၊ မသန့်စင်သည့်ထိုဝိညည်မိုက်သောကြောင့်၊ ဒုစရိုက်ရစ်ဘဏ္ဍာမြစ်တွင်နစ်မြုတ်မြောပါ၊ ခရီးမပွယ်ဇာတိနယ်သို့သား။မျက်ဗလယ်လစ်မှားကြသည်။ ထရားတော်ရောင်ရွှေတဇောင်ရိုက်မှောင်ကင်းပျောက်အလင်းရောက်အောင်ပျကျောက်အသား၊သိမ်းပဏ္ဍုမျှားကို။လက်ဝါးပေါ်တွင်၊ ကွင်းကွင်းမြင်သို့။ခုတင်၍ပြ။ဆိမိဆက်သံ။ ပုံသဏ္ဍာန်တွင်ဇောစိတ်ညာဏ်တုံထုတ်အောင်။ သချုတ်ကိုကျောင်းတကာက၊ ဤစာအရကြားကာချွနှင့်ထိပ်ဖော်ပြုကဲ့။သူ့အသဲမှာ။ ဆူလဲမသာ ဘဝတိုင်း နှန်ရှင်သည်။ ဒုက္ခကိုစာပြီးလျှင်။ဟာဟုတ်ကဲ့ကလားမသိလို့မှားကြပါသည်၊ တရားနာတွေ့ရသော်ဝေနှင့်ချွင်ငွေတသီး၊ ဘိုးသားလင်ခေါင်ပွန်းခိန်းမလှကိစ္စကို၊ ထိပ်ဖော်ရွှန်ကြောက်သံခြေချင်းနှင့် ထောင်တွင်းသို့ရောသော်သောသူသည်။ထွက်ပေါက်ကိုမျှော်ကာ၊ဘယ်ကာလေါက်ကြာသော်လဲ။ဘယ်အခါဘယ်ဘနေ့မျှ။ မမေ့ဘူးသည်လို၊ ကုမ္မာရှိပါသကို။ သာဓကဆိုအုံးမည်။ ၊ထိုကုမ္မာရှိနှင့်တွေ့သည်။ကာလီလာကစေ။ အရှယ် မရောက် တလ သား ထောက်ကာယ်ကာ၊ အောက်ပြည်သို့ ပြေးခဲ့ ရသည်။ သူမွေးမိဘ ဆင်းရဲ၍ ဖာသောကြောင့်။ ကိုနေတကျပ်အစိတ်နှင့်၊ တိတ်တဆိတ်ရောင်းစား၍။ ထွက်သွားခဲ့ရာ။ဝယ်ထိုက်သူလင်မယားမှာ။ ဘိုးသားခေါင်းပါးကာည့်နှင့်မွေးစား သည့် အရေကဲ့သို့။ သွန်ရွာချစ်ခင် နို့ချိုတိုက်ကြွေးကြီးအောင်ပင်မွေးကဲ့တော့ရှုးဇာတိ။ မိဘကွယ်၍နောက်သူငယ်မ။ မိဒါသမှာ။ ဘမိအသွင် သူသခင်ကို။ ကြင်ကြင်နာနာဆသည်ကဲ့။ဆဘယ်လ။အကယ်အဟုတ်လွယ်၍သိုင်ပေသည်။ မှန်ကျွလို။စိတ်ကတကြောင်း။ငွေ ့းဖြင့်ချွင်ငွေ။ ဘသိမွေကို၊ ငါ့ကံထံသရက်သွယ်၍ပြောင်း။ ပန်းနားခေါင်းမှုနှင့်။ ဆောင်သောင်းအညာ့ရာထိုဘဏ္ဍာကို၊ငါသာရမည်။ စိတ်ကတိုင်စာ၊ ကုမ္မာ့ရှိဝင်၊ဖြေပြီး

ဇင်ငုံ။သူ့အထင်မှာအရှာလို့၊ အားလုံးကံ့ အရပ်ရပ်ဝတ်နှိပါတ်ဆိုး
မပြတ်ကြိုးပားမလတ်အားသည်။ အတားအနေ။ရွှေငွေသိုသိတ်။
ထည့်လိုတ်အကွင်း။အတွင်းဘဏ္ဍာ။ ပြင်ဘဏ္ဍာကို။ သေချာဇစ္
စတ်။ နှတ်ဘူတနှင်း၊ပေါ့အရှိုင်ငယ်။ နေ့နေ့ကိုင်းမပြတ်အောင်
စောင့်ကြတ်အားထုပ်။ ထမင်းဟင်းလျာကောင်းမွန်စွာကို၊ သူ
သာလုပ်၍၊ချက်ပြုတ်ကိုယ်တိုင်ဇာနံခွေသဘောသား၊ခင်မေဇာမှာ၊
မမေ့နိုင်သည်၊ထိုင်ထတလီ။ ခိုင်နှင်းဆီမှာ။ကျိုင်နှင်းညော်ဖြန်း၊
တလန်းလန်းနှင့်၊ပန်းကောင်းပွင့်ချိန်။ ဘယ်အိမ်မှာ၊ရှိနံ့အရေးပြင့်
သိန်သရေထင့်ပြီလို့။ကိုယ်နှင့်မပျ၊ပိုအခွင့်ရတော့။ ဒါသလဲအရှ၊
အတွင်းသူ့ကလေးလို့။ ပရင်းဖြူပန်။ သူ့ရှက်မှာမှုဟံကကျော။ထွ
ကောင်းအသွေပြရောင် ပျေသည်။ ရင်ကျေးသူ့ည် မယ်ပေါ့မှာ
ဘယ်တော့မှဇာတိ။ကိုနေကျေသူ့ဝနိနှင့်၊ ကျွန်မှန်းကိုမသိရှာလို့၊
ဘမိ အဟုတ် သဘောနှင့် လုပ်ခဲ့သည်။ မြစ်ငုတ်ရင်း ဖျားအ
ကြောင်းအားကို၊ သူများတကာတယောက်သာ၍ ငယ်စွာရှေး
က၊မယ်ဒါသ၊ဘမိနှစ်ပါးကလေးအနှယ်လှူမယ်ကာ၊သည့်ဖိမ်
ဝယ်ရောင်းစားကဲ့သည်ကို၊စကားစဘ်မိ၊ ကျွန်ဖြစ်ကြောင်းနှင့်
ရှုံးပေါင်းကါသိလေါက်အောင်၊သဘိပေးဟံ။နောက်ကြောင်းကို
ပြန်တော့။မုံလေသလား။မိနှင့်ဘတို့ကို။ ယခုကလင်းပါသော်၊အ
လကါးအငွေပေးရပေတယ်လို့။ကိုနေ့ကျေးပင်ဖြစ်ဖြစ် ဘါပြု၍
စစ်ရသသဲ။တို့ချစ်လျှင်ပြီးရောပ။ ဘိုးဒါသသူငယ်မကို။ ဘမိအ
သွင်ကျေးဇူးရှင်နှင့်။ သခင်နှစ်ပါး ဟုတ်တိုင်း ကိုပြန်ကြားသော်
မှားလေဘု ဒါသငါဖြစ် ရချာကိုရင် ဝမ္မာ ကျွဲခေါက်ခဲ့ပေမ
လောက်အသဲမှာမီးထ အရင်ကကြိုးအားနှင့်။စွန့်စားလေသမျှကို
သဲကြရေပျောက်ငါးပါးကြိုးမှောက်ခြေပြီ၊သိသည်နေ့သ. တိုးနှ
ကဝ၍ကာကတဲ့ သခင် အိမ်ရယ် လို့သာ၊ အကြိုန် နှသိန့်ဆဲရ
တော့၊ဝမ်းထဲကမပါကိုယ် နေကျေးလွှတ်မြော အောင်ထွက်
ပေါက်ကိုထမ်းရှာ၍ကုမ္ဗာရှိကျေးဇူး သွင်ရှကာရေ့မှါခင်ငွေပေါ့အရှ
ကယ်မှည့်သူ့ကို သားအခါခါ တောင့်တသူဝိဇ် တိုင်းမကျသလို၊
ပဏ္ဍိတမှည့်ရှိ ဗညာဝရုပ်နှံအလျှိုထိန်သည်။ မိနုဇာတိတ္တို၊ မိမိ

မကျန်မောကာ မဇောကို အာသဝေါ နှုက်စီးရှိရက် ကြောင်းဆွေ
ဆက်ရက်များအဲ ဥပါးမှာ။ ဆုံလည်နွားပမာ။ ကိုယ်ခန္ဓါကို။ ကိုယ်
သာမသိ။ အုပ်စွာ နှောင်ဘာမှာ မြှောင်သည်။ မှောင်ဇာ တိမ္မိ
မရှိတရားဒါသည ်စည်။ ယှ ရှိခင်ကဲ့ ၎င်း။ အိအထင်မှားကဲ့ကြ
ပြီ။ ဖ်ပ် နားက မိတ်ငေး။ အရင်း မပျောက် အလင်း ရောက်
အောင်ပစ်ရှောက်လေသလို။ ပြေဆက္ခာရကျမ်း ဖွစါနှင့်ရတနာ
ဥပါးဖြတ်ဘုရား။ က။ လူများမှတ်လွယ်။ သိနားလည်အောင်။ ငယ်
ဇာတိ ငတ်မဟာသုတ်ကို။ ထုပ်နှုပ်ဝေငှ။ ထွက်ပေါက်တိုလမ်းမျှ
လျက်။ ရဘာဝမှုကာယ်မည်သူနှင့်အတူပါအောင်။ တဏှာသခင်အ
ရှင်ထင်လင်းကျွန်ရာ သွင်းသည့်။ မကောင်းပါတကား။ ကိုကိုတိုင်
စာချွံ။ မှောက်များကဲ့လွှန်လောကီ ဝန်ကိုအဖွန့်ရှေ့ရွှ ကမ္ဘာဘာ
ကသံသရာကျေကီလေပြင်ကျယ်ညောင်ဖြစ်တွယ်သို့။ ဘယ်မငြ။
ရှက်ထွေ ရှုတ်နှံ့တချ တချ။ ပစ္စည်းပြုသောကြောင့်။ အမှုတွေတင်ရ
သည်။ ကံနှင့်ကံမ။ ဂတိစသည်။ ဘဝရှက်ထိပ်။ ဒုက္ခအိမ်ကိုတ
ကြိန်တဲနက်။ ဤခန္ဓာချုတ်။ ဤခဒါချုတ်ခဲ့။ လျှင်။ နံရုတ်ကိုဖျက်ပြီး
၍မက်အမတအဆုံးစွန်မှံ။ အလုံးစုံစံရသည့်။ နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်ကျ
အောင်။ ဒါသကာညာမိကုမ္ဗာကို။ ဆရာတချပမာပြု၍သုံးလူပရမေ
အစိန္တေ ကို မကွေ မကွာဘယ် သောခါမှ။ ဝမာဒ ထေ့ခ။ မမေ့ရ
အောင်။ အရှုရှုလဲ ဝင်းသုအိမ်တွင်းက။ ချက်ခြင်းလွှတ်လို။ သံဝေ
တကျုံး။ ဘဝဆုံးအောင်သည့်နှလုံးပိုကြမှ။ လိုရာသို့ရောက်နိုင်ကျ
ချေမည်။ ရွှေငွေအသပျာဆိုရာမှာ တော့ပမာအရေး ပစတ်ကာအံ
ဘတ်နှင့်ချွေးငတ်ကိုကျွေးဘာခ်နှင့်။ သူဋ္ဌေးကြီးခံရ ှယ်သည်။ အ
ကယ်၍မက်ဖိုသ်ကာ ဒတော့။ ကုသိုလ်ကံတော်တော်နှင့်အစော်မျှမ
ခံသောင်ကြောင့်။

အခန်း—၁ ၁ ။ ပစ္စုပ္ပန်ကွင်း။ လူသံထင်ရှား ဘုရားအလုတ်။
သိက္ခာဘုတ်ကို။ အေးထုရ်သောသူ။ ဘိက္ခုသမန္။ ထိမမသိ။ အို
နာကြီးကာန်း။ လူမစွန်းက ဘဲ့ လန်းသိ ပန်းသိ။ တရားနှင့် ညှိကြ
တော့။ ကဝိကာပေ။ ဝါပေ ကျမ်းဂံဘတ်သည်ပစ်မှန်ကဗ်ဲ့။ အကြံ

ဇရာညာဏ်ရော၊သဘောမထိုက်၊လမ်းမဆိုက်ကအရှိက်အသင်း
စံချစ်ရှင်းကြတော့၊အတွင်းကမာနအဘင်သာပြမြီးလျှင်၊ လော
ကတွင်အလို၊ ပျော်ရမည်ဆိုလျှင်လည်း။ ဟိုကုသို ဒွန်ပတ်နှင့်၊
ခွေးငတ်ကိုးကျွေးထာနှင့်။သူရှေးကြီးဖြစ်လေ၊အသချေပကောငို။
ထာမာဝဝရတာခနုကိုမှန်ရကျမသိသောကြောင့် ပီတိပါမောက်
မနှစ်သက်လောက်သည်ကို၊မပြစ်ရဂ်ါ ရှိမောက်၍၊မကြောက်မ
ရွံ့၊မခန့်မလေး။သာတံရုတ်မြင့်၊မနိုင်းခြင့်သည်သင့်တင့်အေါင်
မတွေးဘဲ၊အရေးမွဲသူရှင်လူရဟန်း၊တစ်တီတူးငှက်။ချွေဗီးငွက်
ကဲ့သို့၊မည်ရက်နှင့်ဆန်းကြသည်၊ရဟန်းရုတ်ရောင်သရေခေါင်
၍။ သဝေတောင်မှောက်။ ရဟန်းစည်ကူရတိုင်းကိုယူမည်လို့။လူ
တွေကိုမြှောက်ပြီးလျှင်၊နောက်တပါလူး၊အလင်္ကာရူးတို့နှင့်၊ သူရော
ငါပါ၊ထုံးဘူးလိန်ဒုတ်လိန်ပျော်သော်ကြောင့်။ ချနော... မှပေါ်
လာသည်မဟာစောရသူတော်ကောင်းဟုတ်မဟုတ်၊ သရုတ်ကို
ပျူရမဟာဖြင့်။လတ်လာဘထောက်။သည်သူပင်ချီးမြှောက်သော်
လဲ။စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ၊ ရပစ္စည်းဗန္ဓာကို၊ တဏှာမရစ်၊ခွါစွန့်
ဖြစ်ကာ၊ စင်စစ်ရကျွ သူတော်ကောင်း သရုတ်နှင့်၊ ဟုတ်မှ်မှပေ
သည်၊ထောက်ဆစရာ။ ပုံသက်သေပြမှာသည်လည်း။ သူမေဒါ
ရှင်ရသော့။ ပစ္စည်းမခင်တောသို့ဝင်သည်ဟုလမ်းအစဉ်တွေ့
ပေသည်။ သည့်ရှေ့သည်သို့၊ မဟုတ်မျှဘဲ၊ တချို့သူငါ။ ရဟန်း
များမတော့၊မန်းညါအမရဲ့ဆန်းရာထိုပြတတ်သည်၊နန်းခတဲ့ဆရာ
ဖံ့တို့လို၊တနိုင်ငံနေတတိုင်းပြြကာ၊သောင်းကုဋေမှ၊ ငွေငွေထေး
အောင်ထို့၊ ရုတ်သေးနှင့်ယူရအောင်။ လူစုံနောက်ပါ အများနှင့်
လာပြီးလျှင်၊ အရှာရှာအရပ်ရပ်လောင်း တွေ့နှင့်ချောင်းတွေကို
ပတ်၍မိုး၊သောင်းငွေရတ်ပြတ်ရတနာကို၊ဟံသာမှာ။ဟံပါသည်
စင်ရုတ်သေးတို့နှင့်၊ ခေါင်းတခါနောင်ပါထေးသောကြောင့်။
သည်အရေးသည်အမူယို။မသူတော်မှံညီကာ၊ဘန္တလီ၊ ကပ္ပိဿန်း
ပါလိမ့်။ရဟန်းရုဏ်လူဝင်ခွန်တိုသည်။ မှုမဖွံ့ငွေရှာကြခြည်ပေါ့။
သရော့ သူလိုရတော့။သည့်နေသည်ဥက္ကာနှင့်၊ သဇော်တရာအိုလို
ကြီးသော့်လဲ၊ ငွေဘီးတဲ့ပေခင်တို့ မေတြင်ရင် သောလျှင်မြတ်ပါ

ထြိမ့်။သူဒရတ်သူ အခိုးကိုမဝေသ၊ ဟုံးဟိုးရှေ့ကျော်စေခြင်း၍၊
မန်းဘုရင်နိုးရွှေနမတော့တစိတ်ရငါဆရာပဲကြော်ငြာအောင်
ထင်ရာပျောသေသခါ။သဘောသ္တိုင်းဆ။လူဝါဝ်သူတာဘုရားနှင့်မင်း
ကြောင်းခြင်းနေးနွေး၊ ဗိဗိမြားတွေးကြလျှင်။ မလေးမစား၊ ဘု
ရားသိက္ခာဆင်ထံဆာကာတော့။ ပမာမမှတ်၊ကောရာဓိသွေး၊ ထံ
ဆိတ်တော်ပေးသောကြောင့်၊သူအရေးမြတ်သည်ကို။ လောက
ဝါတ်မှာအရှုံးတရား၊ အသုံးမှားကြသောကြောင့်၊ အများကိုဝါ
ကြသည်၊စာရိတ္တဝါရိတ္တ၊ ရိတွေအတွင်း။ ကိလေကာင်းကို၊ နှိန်
နင်းကြလျှင်။ထံဆင်တ်ရသေါမရသော။မဟိဋ္ဌနှင့်ဘဝ၏သဘော
ကို။ မောဟာမဘက် ကိလေကာင်း ဝင်အလင်းမြင်။ လွင်သို့ထွက်
အောင်၊ အားထက်ရန်တသီ။ ဝံစန္ဒြီနှင့်ညာတ် ဂန္တိ ဖွန့်ဝေးမှ။
တရားငုက်ံဘုရားကြိုက်မှန်ကြအောင်၊အကြီးအားထုင်က။အလုပ်
ကောင်းအရှင်။မြဲပင်စင်နှင့်။လူကွင်ကဏှန်း။မက်အမထ မိုလ်ထို
ရသောအခါ။ဘဝခန်မည်ကို၊ကြိုးပန်းတော်မူကြပါ။ ပကာသန
ထယ်၍ပြ သော်လည်း။ အနတ္တဖြစ်ပါသောကြောင့်။ အာနန္ဒအ
နန္ဒ၊ပါပသမာတရ မဟုတ်မရာ။ မတရားကျင့်လိုသော။သော
နယော။ထိုသူသည်။ဓူဠိပဏ္ဏ။ထံခိုးကို။အတိဆူဋ္ဌာနွေး။အဓွန်
အလိုရှိ၏၊ သောဓူဋ္ဌပဒတာ ထိုတံခိုးနှင့်၊ ပဌ္ဌော၊ ဖြေ ပုံမှသာ
လျှင်။အပရေ။တပါးသောသူဘ်သည်။ပသနွေ၊ ကြည်ညိုလွယ်
၏။ဝါ။ပြောတိုင်းဆိုတိုင်းနားထောင်၏။ပသံသံကြည်ညိုသော။
သောဒါရကော။ထိုဒါရကာ၏။ခန့်ညွှာထိုင်း။ဒထိဒွာပ ဖွည်း
ဝတ္ထုတိုင်း။မာရောသါဒခေါ် ဖျားရောင်ထိန်လည်၍။ ယင်တွကရဲ
မိမိလက်ထို အတိပဋ္ဌာအမြန်နေကဲခဲ့သော်။ ဓမ္မသဘာဝေါ၊
တရားနှင့်လျော်သည်ဖြစ်ပေယမဓမ္မသဘာပေါ၊ တရားနှင့်မလျော်
သည်ဖြစ်စေ။ကဋ္ဌအမှုကို။ကာထံပြုလေ၊ရှိ၏။ကသသမာ၊အာဘတ်
ကြောင့်နည်းဟူမှုကား။ဒေဝဒတ္တော၊ဒေဝဒါတ်သည်။ဓူဠိပဏ္ဏ၊
တံခိုးဖြင့်၊အဇာတသတ္တုနှော့။ အဇာတသတ်မင်းအား၊တ ဌာဝ
ရော။ချောက်လှန့်ဘူးချေသောကြောင့်တည်း။

သုံးဆယ်ကြို။ကျောင်းတကာဦးလူငယ်စီရေးသော
နိဗ္ဗာန်ပေါက်မေဏ္ဍာ၁၀၁။

အခဏ်း=၁၅ သက္ကရာဇ်၁၂၄၃ခုနှစ်တွင်သန်းထွေတဲ့။
မန်းပြေကသန်းကနေ့မှု။တိုက်ဇမ္ဗူမှာ၊ သိုက်ဆွကောင်းကြန်း။ပညာ
သတ္တိ။ရှိမရှိကို။သိလိုဖြစ်ဝန်းတော်သတဲ့။ရဟန်းလူရှင်။လမ်းမှန်သ
မှု။စွမ်းနိုင်ကြပါလျှင်။မန်းဌာနဘုရင်က။နန်းအမရဦးကင်မှာအ
တိုင်ပင်ခံ၊ခရိုင်တွင်ထပ်မံ၍။လောက်ငံထူးချွန်။တောက လျှံညီး
သည်၊ ပညာရိပ္ပဋိုလ်မွန်လို။ ဝန်ရှုဝန်ခန်း။ ညီမ်းချမ်းဘို့အရေး
ဒိန်းသန်းထွက်မြို့ကျေး ကိုပေးတော့မည်သါမေးပုစ္ဆာမတော့။
မြန်မာ။ကုလား။ လူမျိုးချားလူမျိုးကွဲ။ အခဲ့နဲ့အပွေပွေ။ ကြီရင်မ
ဆုတ်ညာဏ်စင့်ဂုတ်၍မိုးဟုတ်အောင်များပြေနိုင်ဘလားဆိုခွ
ငွေအသပြာမြို့ရွာ အများ ဘယ်လိုပင် မစား ရကတဲ။ တိုးပွါး
ပညာ၊ မယောတယောက်၊ ဇမ္ဗူလုံးမိန် အလျှံပိန် မျက်မှုန်လို
တောက်ကရောပ။ သိုကလောက်ဟာ၊ ပေါတ်နာကို၊ ကောဇာ
သက္ကရာဇ်။တင်ထောင့်နှစ်ရာ့လေးဆဲ့၊အထူး၊ သုံးခုကျူး၍မိ။နှစ်
ကူးလာတော့။တူရာသိမ်တော်သော်ဒါထိန်ဝင်းအလျှံလင်းသတင်း
ကျော်တွင်။ အထွန့်ပဏ္ဏမြား။အနားနာရတ်ခရိုင် အပြီးမန်တိုင်
ထီးကိုညာဏ်မှိုးတတ်သောကြောင့်။ တတ်အပ် သိမြင်။ ဆတ်
ဆတ်ပင်လို့။ထိုးတွင်းရေးရာမေးပုစ္ဆာကို။ ဆန္ဒာဘရာဒေါ်သာမ
ငဲ့။သွေဖယ်မညီ။ ဆန်းအတည်တည်။ နန်းဌာနီကဲ့သို့သာတိမြို့
တွင်။ဤသို့ဖွဲ့နွဲ့။ဝိဟာရမှ။ တကာခံထ။ညာဏ် ဂန္တီဘွဲ့ရလျှင်။
မငဲ့မစောင်း။ အကောင်းအပြောင့်ရွှင်းမထောင့်။ သည်ကျောင်း
တကာ။ သည့်သူ့စာတဲ့။ ဖြစ်လာအရင်း၊ ပြဿနာင်း အတွင်း
ပညာ။အလင်းရှာပီးတော့။ရတနာရှိန်၊ဆယ်ရတီစိန်ကဲ့သို့။သုခ
မိန်ခံ၊ ကျွားသမျှ သဘောမှာ။ သောတနှင့် လောက် ငံအောင်၊
မောက်လျှံမြိုးမြိုး။ပေါကွယ်ရပသာ။ဝတိန်တရိုး။ အရှိန်တိုး။ပေါ
သည်မိုးစင်းရွာသလို။မဟာကတ္တရ၊ အသရွှနှပွန်။သိကြွားပြွန်မှာ၊
ပွေအလွှန်ရေ တံခွန်ပြုကြ။ငွေခရုရာဇ်။ ကျော်ကန့်အရှစ် တိုပြေရှ
ရန်ဆန်းသစ်၍ ရွှေဝရာဇ်ခွယ်။ ပြေပြစ်သွယ်လေး မယ်သူဇာ၊အ
ကျော့အရှင်းပေဘ့ပရင်းမှာ၊ရင်မင်းလိုတ်ပါတဲ့။မင်္ဂလာရောမြသော
လွှာမှာ။ရွှေစာပီကုံးအတွဲ့အာလွှတ်ဆန်းသန့်၊ကျမ်းဖွဲ့၍သုံးကြ။ထုံး

ဥပဒေ။ရုံးရပွေ၊ ပရမေဇုန္တ၊မြွက်ဆိုသမူ၊ သက်၍ယူ၊တူထံမှူ၊ မှန်ကဟုတ်ရှေ့ငြိနကတ်လင်း။ဖိုစခန်းကို၊စွမ်းနိုင်ပါမူ၊ သုတ်သိလင်း။သုတ်မယာဝါ။သုပ္ပါဒေသ။သုတ်ဥကျမ်း။ပဋ္ဌန်းအဘိဓမ္မါ။ ဝိနည်းတော်ကျမ်းအလာနှင့်၊မှန်စွာမကွဲ၊အလားထူမှ၊ အယူမှာ လွဲတော့ရှိလား။ဆဲသည်နဲ။ သံညဝား၊ ဤပုဏ္ဏာကို၊ ကျောင်းထ ထာကိုနှင့်ငယ်ညာဏ် ကဏ္ဍတ သိကြား ကျက်ဟု။ မျက်နှာဝက တရားစိကြီး။ဆီးသောသာသွယ်။ မနေ့အရင်း၊သဘောရှင်းထင် လင်းလွယ်အောင်၊ အဓိပ္ပါယ်ငုတ်။မန်းဘဝိဓုရ၊ ဆန်းပုဏ္ဏာကို။ ကျောင်းဟုတ်ရာဖွေ၊ မဆိုင်းမတွ၊ တခနှင့်သဘော ကြပြေတော့ ရိုယ်းမြေစကြာဝဋ္ဌာ။ချိုးနေ့ မြတ်ဟု၊နတ်တကါတို့။ခေမာအမ ဟာကျွန်ုပ်နှင့်မူ။ နိဗ္ဗာန်ကိုယူမည်သို့၊ သဘောတူမျှကြလျှင်၊ မေ ဒေါသ မေတ္တာ။ မနေ့ကတိုင်း ထွာ၍၊ ညီညာ အောင်ဆု။ ထို ကောင်းမှုသာရခေါ် ကြပါစေသော။

သို့သာရခေါ်ရန် ကြေညာ အရေး ဖွေရှာတွေး မေးပုဏ္ဏာမ တော့။ဘုရားသုံးဆူတည်တော်မူ ထိ ပြုဘယ်ခါ၊ရိုက်မလဲ။ထိုးပြု ရိုက်ညား သဃ်ာအား တရား ဘယ်နှယ် ဟော မလဲ၊ ခရီးလမ်း တောက် ဇရပ်ဆောက်။ နိဗ္ဗာန် မရောဲ ၃၈ သုံးမျောက်၍ ၅ ဂူယ်။ ၆ ဝယ်နှင့်လွဲ။လူထဲစိမ်မြဲ။ လေးရပ်ကသွဲ၊ မချုပ်သေး သောပုဆိုးဘို။မနွမ်းခင်ဝတ်ရမည်။မသိုးသောထမင်းကိုမလင်း ခင်စားရမည်၊ ကမ္ဘာ ပေါ်တွင် ထမ်းလေးပင်။ သေးစလို ရေး လောင်း။ရှင်စေလိုရေချွေးလောင်း။ရင်း စကား။ ဘုရားသုံးဆူအစ ထား၍ရှိ။တင်စားတော်မူလိုက်ထာမတော့။ လူသန္တကာ၊ ကြား တာမျှနှင့်၊ပညာဒိက။သဒ္ဓါဒိက၊ဝိရိယာဒိက။ အမည်မသု။ ထို သုံးဆူကိုပင်။ဘုရားတည်ရတယ်သို့ပြေကြ မည်အကြံရောက်ကျ ထုံနောက်ကိုတဆံ့ပဋ္ဌမံနှင့်ရန်တို့အောင်မူ။ ထိုထ ဇုထုံ။ ခုလု ကံ့ဟောပြည်မာလာတွင်။ နိဗ္ဗာန်ကိုဝင်ရတော့။နှစ် ဇုပင်ဇော့သာထဲ။ ကြွင်း၍ထူးမြတ်၊ ဂ-ဥဿတ်ဓါတ် တို့သည်။ အာနာ ဂါထ် နေ့ခင် ညောင်ဗုဒ္ဓ၊ဟော၊ ရွက်လျှော ကြော့ကြော့၊ ရိုးသွာကောက်တော့ ခွေ။ပရမေမြတ်ဘုရား၊လူ့ဥပါ၊ကို၊တရားကာယ်မ။ကျွတ်ဝန်နိုးကို

ရှိတော့။ဗုဒ္ဓတမူ၊ထိုခုသူရဟတ်လို့၊ယူကြ။ပြောကြ။ ညာဏ်စနဲ့နာ
မိတ်ထင်တွေ့နှင့်၊ဖြေကြရှာကတဲ့၊ ဗုဒ္ဓ ၊ဂုဏ်။ရှုမငြီး ပါဠိတကဲ
ထာ။ဋီကာအနု၊မဝရ ဂန္ထ၊ဆေးလျှော်ညှိသလို၊ညီ၏မညီ။ဖြောင့်
၏မဖြောင့်၊ထောင့်မထောင်ကို၊ ဒါကြေ ငှတဘ်၊ ဂန္ထဓရအဝါဝ
ပါမှ၊ဘုရားအလိုပြည့်သဘော။အဋ္ဌနောမဗ္ဗင်ကံမရှတ်၊ အမှံ
ဟုတ်အောင်လို့၊ကျမ်းထုပ်၍ပြရ။ပဉ္စမပုဏ္ဏာ။ ခုသူဘုရား။အဖြေ
ကိုကြားတော့၊ဝင်းစားလိုက်ပါသည်။ သို့ဘောက်သို့လဲဆို၊ မေး
ရင်းစကားသွား။ အကြောင်း အသားမတော့၊ ဘုရားသုံးဆူတည်
တော်မူထီးဖြူဘယ်ခါဗိုက်မလဲတဲ့။အထိတ်ပဗ္ဗပွန်။ အနာဂါတ်
ခုပါး။ ငှင်းမျှားနှင့်ဉှိန်သား၍ကွန့်ပါ ညာဏ်ထင်လင်းအောင်လို့။
ပေါင်းသွင်း လိုက်ပါတော့။ ဖြေရှာကြသား၊ နိဗ္ဗာန်ကိုယူလို့မို့။
ထီးဖြူဆောင်း ဘုရားများနှင့်။ စကားကွာဝေး၊ ကွန့်ပါနှင့်လိုက်
တော့မကိုက်သေးပါဘူး၊ ချိန့်ပေးကွန့်ပါ။ မဘိုက်ထကိုဘဲ။ ငါ
ဖြေတာဘုရား။ ဟုတ်လေညားငယ်လို့၊ စကားမလင်း တရားတို
ညှင်းကြလျှင်လဲ၊အထွင်တရား။သို့စည်ဗိဘ်နေ့ဘက်။ မာနရောက်
မ်တော့။အောက်အပါယ်ဘုံ၊ ပုဏ္ဏာတွေဖြေရန် ညှင်းသဟာနှင့်။
နေ့ရင်းကာစုံရကြည့်၊ဆဲသို့မိလို့၊လုံးစုံစကား။နိဒါန်းအရ၊ နိဋ္ဌိတ
ကို၊ရကာသတ်မှတ်။ဝံထင်လင်းအောင်လို့၊ ညာဏ်ပလဝင်းခတ်
ခဲ့ပေါ့။ဝဇနတ်တွေ့။ငယ်နှင်းသမျှ၊ ရှေ့ရှေးတဘဲ။ မမကြသျှင်
တိုင်းပြည်တည်သွား၊ အဖြင်းသချတ်သတင်းပုတ်။ ဘာဟုတ်ညား
တော့မတုံး။ တရားအရေးမေးပုဏ္ဏာကို။ ရတနာခွဲလုံး၊ မပိုမသာ
အာကာမှာ။ဖြပ်ဗ္ဗာတို့မီကုန်းသလို၊ထုံးဥပဒေပဝေသနီ။ရှုဒန္တ
နှင့်၊တညီရှုညာဏ်၊ဂန္ထ တရ ပါမောက္ခတို့။ နာရနည်းခံ၊ အကယ်
ပင်မှန်သောကြောင့်။ကျောက်များပြန့်ဘေဘုကို၊ မိုလ်လူတို့ထင်
ရှားအောင်တရားအဖြေထုပ်သည်မှ ။ ။ဘုရားခုသူတည်တော်
မူထီးဖြူဘယ်ခါဗိုက်မလဲ။အဆိုစကား၊ဘုရားကာဘယ်သူ။ထီး
ဖြူကားဘယ်သင်း။ မဝင်းမစား အညှင်းတွေ့ပွားရတော့မို့လား။
ကျူးသွားနိဗ္ဗာန်၊ကိုယ်တိုင်ပ်ဘာရ ၅ ။ည်။သပ္ပုဿ ဟု။ကိုးကုံထီး
ဗိုလ်ဖြိုးဘုရား။ အရှင်များ။ တရားအတည့် မေးမည် မဟုတ်။

ကျွန်ုပ်တို့သူငါ၊သတ္တဝါနှင့်။ရင့်မာကြီးတံဝင်။ ခွဲဝင်ရှစ်သောင်း၏
အပေါင်း ရှိအသတ်။အသလောင်းမြတ်တို့ကို။ပညာရှင်ရွှေရေး။ကိုလေအ
ရာရှိတွေခါသည်။တဏှာကိုဖြတ်ဘို့လို့။ ပိဋကတ် ၃ ဖြာ။သာသာသ
နာ၃ပါးကို။ဘုရား၃ဆူဘည်းတော်မူပြီလို့။ မေးသူကမေးညာသ
တ။ထိုးဆိုသဟာမတော့။ အရိယာဝက် ရှင်းမကွက်။ ဖိုလ်မက်
ရှစ်ဘန်။ ၁၀ပါးပဒိတ်၊အဆုံးပင်ပိတ်မည့်ကြောင့်။ ဘုနိတ်မှာစံ။၉
တန်အပြီး။ ညောင်ရွက်လူလူ။ ဆောင်း ထီးဖြူကို။ ဗိုက်ထူ၍ပြီး
တော့။ သုတ်ပိနည်း အဘိဓမ္မာ။ ရှေးနောင်တော်များ။ မိန့်ဟော
ကြားတဲ့။တရားနှင့်ညီညာအောင်။သဃ်ာအားဟောရေပ။ဖဲဘု
ရာ ၃ ဆူကသာသာသနာ။ ထိုးဆိုသဟာကမက်လေးတံ၊ ဖိုလ်လေး
ထံ နိဗ္ဗာန်နှင့်ကိုပါ။တရားကတော့ပိဋကတ်။မသွေမချွင်း။ မထင်
လင်းသည်သင်းကိုသာမှတ်ကြပါတော့။ ။ခရီးလမ်းထောက်
အရပ်ဆောက်၊ နိဗ္ဗာန်မရောက် ၃၆ မတော့။ ခရီးက သံသရာ။
ကိုယ်ခန္ဓာမှာတော့ဇရပ်ဆောက်၍။ ၃၁ ဆတ္တိနသာ၊အဇ္ဈာက
တပိတ်ပိဘက်၊အကြောင်းမဆံ။ အကြီးခံရှိ၊ နိဗ္ဗာန်ပါဆံတ်က
ရောပ။အတိတ်ပုဗ္ဗာသူမေးတဲ့စောဒနာက။ ၃ပျောက်၍၅ကွယ်
၆ ဝယ်နှင့်လွဲ လူသံပံမပြ။လေးရင်ကဆွဲ၊သဲကွဲလောက်ရုံအမှုပုံ
မတော့၊၃ဆိုတာက။သနာရ၃ပါး၅ဆိုတာက ၅ ပါးသီလ။ ၆မ
တော့နဂ ပြည့်၆ထပ်၊၄ရပ်မတော့၊ အပါယ်၄ဘုံပေါင်းရ၍ချုံ
လိုသျှင်။သရနာဂ ဖျောက်၍။သီလကွယ် အပါယ်ကဆွဲသော
ကြောင့်ငရဲထဲ ကျပေမ။ဆကာမနတ် ၆ ခွာမှာ။ နတ်ကညာမေ
ခင်တို့၊ ငွေဆင်ခွေ ရောရုံ ယ်နှင့်၊ ဖေတင်မှာ ဘယ်တွင်မှ၊ ပျုံး
နှင့်တော့မှိုလား။ ဆောင်ကြာကြီးလှန်ဗျံးငယ်နှင့်။ အဆုံးတိုင်ငြ
ကံလွဲသောကြောင့်။ အလွဲ ၆ ပါး မှတ် သားဘို့ပြေ ဆိုလိုက်ပါ
သည်။သို့မချုပ်သေးသောပုဆိုးကို။မန္တာခင်ဝဘ်ရမည်။အမေး
အရသာတကမတော့။ မုဘူသာ၃တ်ပါ။ ခုရှိတဲ့သတ္တဝါတို့မှာ။
ခန္ဓာ ၅ပါးမချုပ်ခင်နှမ်းနယ်မင်ပယ်။သေးမဆိုန်၍။ ကျွန်းမဝင်
ကလူချင်ရဟန်း။ဒါန။သီလ။နေ့ညမကွာ။ဘာဝနာကို။ ကိုယ်မှ
မချွတ်။သို့ဝည်ဝတ်၍၊ရွတ်စီးချွန်းကမြန်းဘဲထင်ထင်။ မထင်

ထင်။ပီတိသဲ ရွှင် ရွှင်။မ ရွှင် ရွှင်။ရတိကျေးဇူးရှိသောကြာလျှင်လဲ။ လူ
ခွင်တင၍။ ဘောက်ထိုမျှဆွဲတော့မဘုံး။ အားဆဲကြွ ါ်တဏှာကို
ခင်တွယ်သို့။ ချနှယ်ကာမခွါလျှင်။ ဘုံခြောက်ရွာနတ်ပြည်။ မပုမ
ကြီး ရှုမညီးသည်။နတ်သြီးရံခွေးရွှင့်ဆွဲ ဝိမှ ။ ငွေဝိမှ နှ် အလျှံ
ကပြိုးပြောင်။အရောင်ချင်းရှက်ကူး။ ငါးရာနှင့်တထောင်မှာ။ခင်
ခင်မောင်ကုသိုလ်ထူးကြောင်း။ နတ်မှူးကြီးနတ်မင်းသား။ ဖြစ်
လိုရာ။ကြွံးစားကြ။ခါးဝတ်ပုဆိုးကား။ဒါန။သီလ။ ဘာဝနာ။ခနွှ
ငါးမါးမှာမချုပ်သေးဘေးမရှိလျှင်မခွမ်းနယ်။ အလွယ်နှင့်နှလုံး
သွင်းလိုက်ကြ။မှုရှင်းသည့် စာတနည်းမှာတော့။ စေတနာတ
မျိုး။မသိုးသောထမင်း မလင်းခင်စားရမည်။ နံ့းတည်တဘုံ။အာ
ဖြေကိုမခက်ခဲသေါကြောင့်။အနဲငယ်ကြိုးရှု။နံခဲ့ါလုပ်။ပလာဘွက်
မှူ။ကျွက်ကျွက်သုဝတ်။ ဘုတရုတ်ကို ရိပုဘ်မွှန်နှစ်။ တဏှာဘာလ
ပိုင်။ ကိလေဆိုင်ပု။ ရေဆိုင်မြစ်တွင်။ တတ်နှစ် သင်ကြ။ ပိုး
လောက်ပမာ။ထိုးပေါက်ရှာ။ရွှန်စခုဘာလဝကို။ အနန္တမဟုတ်။
အဏ္ဏဟုသမုတ်၍ လုပ်ကျသည့်အရောင်။ ဒုက္ခကိုတွေ့သို့မှ။ချန်း
ရွှေ့လောက်မရှောင်သောကြောင့်။ မှောင်အတွင်းက။ လင်းမရ
သည်တေးဘုမ္မကအမျိုးသါးတို့ခြောက်ပါးသောါအငွေ့။ဖသသ
ရယ်လိုက်ကျို။ အာရုံနှင့် တွေ့ကြလျှင်။ ချိုးစေ့ကတော့ တဏှာအ
ဝိဇ္ဇာကချုပ်ဖိတ်ပေါင်း။ အဝင်ပိတ်။ ထာမကံနှင့်ရေစုံကို ညိကြ။
နှုတ်ပုရိသ၊ သဏ္ဍာရမကောင်း ထွက်အောင်မကြံ။ မက်မှောင်
မှာစံ၍မို။ဥပါဒ်ပြောင်းကြ။မကောင်းလုံ့လဆုံအစကို။ ကျုံးဆ
၍မသိ။သမုတ်ကို။ကာဝိလင်ပါအရဟတ္တမက်။လွန်စွါထက်သည်။
သိလျှက်ထားနှင့်။စွန့်စား၍ပင်မဖြတ်ခင်ကို။ဒု ဝိဇ္ဇာပင်အစ။ဇာ
တိပင်အဆုံး။ဇာတ်ပင်အစ။အဝိဇ္ဇာပင်အဆုံး။ ညည့်ထယ်သန်း
ခေါင်။ဥုံမှင်ကြောင်။မှောင်ကိုဖုံး၍။ယူကျုံးမရ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါတ်။
စက်ရဟတ်တွင်။ခုံးတတ်သည်သွားနှယ်၊ တလယ်သယ်အ ါယ်
သို့လျှိုးလိုသျှိုး။မိုးဆီးထက်ကြမှဟု ဖြစ်လိုဖြစ်၊ ဘုံသနစ်ကြောင့်။
ပင်လယ်မှတ်နှိန်ဇာတ်မျုံတဲ့။ဘုံနိဗ္ဗာန်မှာ၊ မစံရှိအတွင်းအလင်း
တို့မရှိနှောင်းသမျှတို့။ သနွလိုရာမိကြွာအမျိုး။ မထိုးသောထမင်း

ဂ ။ ါန။ သီလ။ဘာဝနာ။သံသရာလောကတွင်၊ဘဝများကြာ ။ လုံး
ငုံမကောင်း၍၊မသိုးသော၊ထမင်းကို။မ ။ င်းခင်စားလိုလျှင်၊ကုသိုလ်
ကောင်းမှုကို ပြုကြရန် မှတ်သားကြ၊ တရား အဖြေထုပ် လိုက်
သည်။

သမုတ်ဒေါယာတနည်းမှါလည်း။ဘ မှာပေါ်တွင်ထမ်း ,ပင်။
ရှင်စေလိုရေရွေးလောင်း။ သွေး ။ လိုရေငွေလောင်း၊ တောင်းပေ
ရဲ့ အမေး။အဖြေကိုထုပ်လိုက်မည်။ သရုတ်နှင့်စစ်ဆေးကြတော့။
ထ ်းငှပင်ကဓါတိဇာရာဖြာတိမရန။သံသရာသေါကက။က မှာ။
အဝိဇ္ဇာနှင့်ဘဏှာကရေပူ၊ သင်းတွေကိုလောင်းသမျှ။၎င်းထမ်း
ပင်နှင့် ဘုံသော၊သလာရတန။ဖဿ။ဝဒနာ၊တဏှာဥပါဒါန်ဘဝ
ဇာတိဇယာမရန့်တို့သည်။မုံမှုကျွမသေ၍။တေသမေဝမုလာဒ်။
နိယောခေနနိရုဇ္ဈတိ ဘုရားဟောကျမ်းဖြတ်။ဝစနတ်ရှိပေသည်။
သိသောက်သည်ဆရာတနည်းမှာတော့လဲ။ဘ မှာပေါ်တွင်ထမ်း
ငှပင်။သေပေချွင်ရေငွေလောင်း။၎င်းအထက္ကာပါအရတွင်။၍ါနမကွဲ
ဇာတိဇာရာအပြီးပါသောကြောင့်။ရေသောသွဲ့ရမည်။ ဆဲရေငွေကော
တော့ဒေသနါ၊သင်္ကါငှပါး။ရေထက်ပိုတဲ့ထိုတရားကို ခန္ဓာ၅ပါး
ကင်းစင်အောင်။နေ့စည်သွန်းလောင်း။ ရတိမနေဇာတိကြွေ။သေ
လွယ်မှုကောင်းတော့မ။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်နိဗ္ဗာန်ရပ်အဆုံးသတ်၍။ဝ
ဇနတ်ပြာတော့မည်။ ကျောင်းတကာဆိုရှယ်မချိ၊ လူ ၏ ညာဏ်
ရင်။ဆန်းမှုနှင့်မန်းသူတို့မြင်ရလျှင်။ ပညာရှင်တယောက်။ သဘော်
အရှယ်သည်လောက်ကြီး‌တောင်။ ညာဏ်ခရီးပေါက်ပေငဲ့။ချီး
မြှောက်အံ့ဘွဲ၊ပြောစဘောက်ော‌မသောသမျှကြိုးတွေ့ရလျှင်။သု
ခတိုးပွါးကျွန်းမာစေဘို့။ မေတ္တာပို့ ရအောင်၊ တချိုမိတ်ထားပါ
လိမ့်။အများသိသာ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ဖြေရာဖြေဆို။ မျက်မဲမရှ.မက်
ညာဏ်ကိုရအောင်လှို၊ဆန္ဒသာပိုတော့တယ်။၍ကုသိုလ်ကာမာ
ကို။မရှုလိုပါယ်ဒွါ၍။ကျောင်းတကာ။ ကိုရှ ငယ်တာ၊ အဓိပ္ပါယ်
ကွင်းကွင်းနှင့်ထင်သင်းအောင်ဖြေဆိုလိုက်ပါသည်

သုံးဆယ်မြို့ကော်မိဘ်ီလူကြီးမင်းကျောင်းတကာ
ဦးလူငယ်ဖြေဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။

အခန်း=၁၈ နမော်တဿ။ဘဂဝတော။အရဟတော။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။ပညာဏ်ဝရဇိန်၊သံလျက်ချိန်သည်။မုနိန်
တကာရာဝေးယာသည်၊ မဟာအတုလမကုဋ်ဟု။ပရခံသပ္ပညှ။
ဂဏ်အထွေထွေ။ ထိုသခေရုတ္တိဖြင့်။ မိုးဃ်းမြေသဟာစကြာဝဠာ
ထိုထို။မြင့်မိုရ်ရှင်၊ တောင်ရန်အသီးသီ၊ မြစ်ကြီးမြစ်ငယ်လေး
သွယ်အစ္ဆဝါ။ ပလဝါအရုတ်။ ခမုဘ် ၄ ဝင်။မကြွင်းတင်း။
ကျွန်းကြီးကျွန်းငယ်။သောင်နယ်တဆူ။ဘွင်းဇမ္ဗူ။မှာ။ လိုက်ဆု
ဒွန်တက်။တဝက်သောက်ခံ။ မောက်ဖြိုးသွံ့သည်။ နိဗ္ဗာန်မိုးရိုင်း
ကင်းနိုးရှိုင်။ချိုင်အနန္တဓမ္မဗိုပ်။ ဇုသိဗ္ဗုဟု။မဟိမ္မ မြတ်လှသုံးရက်
ကို ပိုင်းဖြတ်ချားသီးအနည်းနည်းဖြင့်။နိသုသည်းပါ။ အရာရာကို။
သချာဓေ့ဒု၊ကောင်းကြီးပြုသည်၊သဗ္ဗညုမ ဘုန်ရှိုင်၊တသုဘုရား။
ဘုမ္မရှားတဲ့။ဝါဖို့နိုင်သည်။ဇိုင်ရှုစ်ခွ။ဖြိုင်ပွျန်ရေ၏။ဝိုင်ရွေ့
အားပဲ့မှာသည်။ သူရိုးခစက်မောရှိုက်ချ ပြုဖွါစခန်းလည့်
ခါ၍။ အောင်ရောင်ခြည်သျှတော်စန်းနှင့်မဘဘ်။ သဗ္ဗညုပဘ်
သည်။မသတ်ဖွင့်ဖွင့်။ ပင်လုံးကြွတ်ပွင့်သလို၊ နေမင်းသရမ္မ၊
လူနတ်မကိုန်၊ရှစ်ဦးနိုက်ခ်၍။သောင်းထိုက်သူကို၊ မြူကိ်လေသာရှိ
တွေကွာအောင်။ ဒေသနာမိုးဃ်း။ မင်းရေ ချိုး၍။ မညှိုးနောက်
တော်ပါအောင်ခေါ်။ ရှင်ကျော်မြတ်ဖြား၊ စောတရားသည်။မိန့်
ကြားရှုးခါ။အစဗ္ဗာဘာခမ္မခန္ဓာပေတအားပေါင်း။ တသောင်းရှစ်
ထုံ၊လေးတောင်မွဲကို၊ငါးပဟာရာသာသနာ။တေဇာနေ့သို့ထွန်း
ပေသည်နေ့သို့ လည်းထွန်း၊ ကျွန်းသို့ ထင်ရှားလှ ၃ ပါး ကား။
တရားခံ့အညွှံးကတ်စ၍။ ဟောဖြမိန့်ချက်ဓမ္မစက်ကို။ မပျက်
စေရ၊ အကျွရ မေကဝ်ဝ ဇုဋ္ဌတသုဖြစ်ဝမှန်။ လူတို့မွန်မြတ်။
ဗိဋကတ်ကား။ဆုံးဖြတ်သချုတ်။ဗိပ္ပါယ်ထုပ်သော။သုတ်၊ဝိနည်း။
အဘိဓမ္မာ၊ ၃ သွယ်ဖြာ၍။ ဘုရားဟောရင်း။ ပါဠိတော်ပါ၊ အက
ထာကြီး။တကထာငယ်ဋီကာအနု။မတုလက်သန်း။ဆန်အလင်္ကာ
တို့သည်လည်း။ ဆောတော်မူရင်းမါဠိတော်ကိုခြံရံ၍။ လင်းငြိမ်း
သည်။ ကြယ်နက္ခတ်အပေါင်းဝန်းရံသကဲ့သို့၊ အသွန်တင့်တယ်
အံ့ဩဖွယ်တို့ဖြင့်၊ မတိန်းမပါ မမှားရှုင်းရအောင်။ သုတ္တာန်

သုံ့အွှ၊ သုဏ္ဏာနှလေမ။ အာစရိယပါဒ။ အထေးနာ မဘ်ဟူ၍၊
မဟာဝေဒဲ့သူ တရား ၄ ပါးတို့ သည့်သည်း၊ စည့်အဆက်မ
ပျာ်သေသနည်းနှင့်။ ရှေးဆရာတို့ အတည့် အတန့် ထားနဲ့သေ
သည်။ သို့စကားကို၊ နောက်သား နောင်လာ တို့သည်၊ အရာရာ
သေသေချာ၊ ကာလပဲ၊ ဝိဝါဒများ နားကြလျှင်။ ဘုရားဟော
ရင်းဖြစ်လသောပါဠိတော်မှာ။ ပါမပါသေ ဖြာစင့်ဒုတ်ကြရ
မည်။ ပါဠိတော်မြွက်ကျမ်းကထွက်လျှင်၊ ဆက်၍တခါ။ထက
ထာတွင်၊ အကျွန်ုပ်မှုတူမတူကို။နည်းယူစစ်။ ညာဏ်ထက်
လွန်း၍။ထိုကျမ်းနှစ်ပျာ။ညီညွတ်လာလျှင်၊ ဋီကာလက်သန်း။ထို
ဟိုကျမ်းကို။ ထောက်လှမ်းအသစ်ဆန်းနှင့်စစ်က၊ အမြစ်အရင်း
အခြင်းခတ်သိန်း၊ အမှားနီးက၊ ပျက်ကိန်းရှင်းပါး၊ ကျင့်မှောက်
မှားမည်းကြောင့်။ ဘုရားဟောရင်း ပါဠိတော်ကို၊ အခိုင်အမာ။
စကြာဝဠာလမ်းကျောက်ကာတန်းမှာ၊ ပေါက်ထွန်း၍ နက်စွာ။
ကမ္ဘာဦးကျမ်းစာကဲ့သို့။ ရတနာ ၃ ပါးကို။ ကိုးစားသောသူမှန်
က၊ ပေါက်ပြန့်ဗိုဟာကင်းသင့်ကြသည်ကို။ အဋ္ဌပရိနှစ်ပါးမျှ၍။
၍။ရမ္မညတိုက်သမိုက်ကြေဖြာပွင့်လင်းဖြာသည်။ သာယာဝတီ
ဗိုလ်တဲ့တတ်၊စိရင်စု၊ယခုနဂရ၊ သုံးဆယ်မြို့ဒေသာ၌တွင်။ ကံဗ္ဘါရအ
ရှုတ်။အသစ်လုပ်၍၊သရုတ်ကြီဘာ။ ထုံးတန်းမှန်သည်ဟု။ ကံဝန္ဒ
နာပြုခြင်းငှာသည်။မိလာဘာရိုး။ လူတမျိုးက။ ရှိခိုးခြင်းသဖွယ်။ဥ
ရသာမှုရမည်။အကြီတွေလါအသူရာနှင့်သိကြား။သါးယောကျ်မ
ပစ်သို့ဘင်ဖြစ်သော်လည်း တနှစ်ဘိုတကြိမ်၊ ပစ်ထိုး၍မညီနှိသ
ထို။အရှိန်မပြေ၊ ကံဗ္ဘါရဗိုဟ်ခြေတို့သည်၊ သေနင်္ဂါစ်တက်၍။ရ
ဆာသ်သည်တဘာ၊စာညင်းပွဲဖြစ်ဖြန်သည်ဟို၊ ကျမ်းဂန်နှင့်ညီစွာ
ကျောင်းတတောက။ မဟာသမတ၊ဦးမဆွက၊ သာကီရအရ။အ
မှုမှုတို့ကို။မနှုတ္ထင်၍၊ ရှင်ရသေ့သည်။ သိန်မွေ့မှုစွာ၊ ကျောက်
ထက်စာတို့ဖြင့်၊အကျွန်ုပ်မှု။ရေးကဲ့ယူ၍၊လူတို့ဖြစ်ငါး။ အမှုများ
ကို။ တရားဆုံးဖြတ်ရှဲ မှသာဘ်ဟု၊ ရတ်မြတ်မှကျည်း။ တောသ်တိ
ပြောင့်ရာ။ ဘုရား ရှာ၍။ ဖြတ်စာ့စီကုန်း။ စီရင်ထုံး ကဲ့သို့နှ
နှင့်ညီညာ။ ကျောင်း တကာသဒ္ဒါ၊ သညာတသွယ်။ ဦးလှုင်ပယ်ကာ။

ဘယ်ကာတိန်ထွောင်၊ ခပ်ဘိပ်း မှောင်ကို၊ နေရောင်နှင့် ထွန်းပ
ကဲ့လို။ကံဒွါရ။ချားနာအောင်။ တရားဖြတ်စာရေးသော့။ ။ထို
ကွဒွါရ၊ ဝိဝါဒ နှစ်ချက် အညင်းထွက် ကြသော ဒုအရာဘယ်၊
ကျောင်းတကာကိုအွ အောင်ကာ၊တုင်ဆောင်ရှေးခါ။ဒသစစ္စာကာ။
ဝန္ဒနာပြု။ရှိခိုးခြင်းအမှုမှာ။ သက်သေတချမ်းဂန် ဘုရားဟောအမှ့
ဟု။ကံဖြင့်ဝန္ဒနာပြုသင့်ကြောင်း။ ငင်းပြင်မှာရှေးအခါက ဆရာ
ပိဘာဘင်ဆုမွန်ဩဝါဒပြုရုံ။ ကံဖြင့်သာမှန် သေသည်။ အကြံမ
နက်။ ကုလားမင်းလက်ထက်မှပေါ်ထွက်သည့်ဒွါရ။ ကျမ်းမပြ
သည့်ထို။ချမှပေါ်ထင်။ရွေကြာပင်တို့ကာ။ ဘယ်အရှင်ဘယ်ဆရာ၊
ဘယ်ဘုရားကျမ်းစာတွင်။ မလာဖြစ်စေလာဖြစ်စေ၊ အခြေမရှိ။
တို့မသိဆိုသကဲ့သို့သာ ကံဘက်က ကျောင်းတကာက။ကံဝန္ဒနာ
ပနာမ။ ကံရှိခိုးထင်လင်းအောင်။ ကံအွေမြင်း ပြောင် ပြောင်နှင့်။
ကျမ်း ၃ ဆောင်တင်ပြခဲ့ည်။ဆိုမူလဆင်ချေကို။သုခြေပြောဆို။
ဒွါရ ကျောင်း တကာ မောင်ရွှေတိုက၊ မကြည်သို့ မနှစ်သက်။
ကံနှင့်သာရှိခိုးသည်ဟု။ သဝေထိုး တချက် လောက်၊ ကျမ်းစာ
ထွက်အမှ့ပါလျှင်။ ကံဆရာအနိုင် ယူတော့။ ထိုသူနှစ်ဘက် အ
ညင်းထွက်ကြလျှင်၊ ဘက်၍ စာချုပ်။ ပဋိညည်လုပ် သည့်မှာ။
ကျွန်ုပ်၏ ကံဆရာ။ ဘီးလင်းရွာက။ ပညာထက်သံ။ ကံမထည့်
ကျော်။ ဒရပ် ပေါ် သည့်၊ မောက် မော် ကဝိ။ ဦး ဘိ ရိ နှင့်၊
မဟာမ္ဒိဝင။ညံတိကျွ။ဘိပ္ပရေးရာတဘ်လိမ္မာသည့်။ရွာသုံးဆယ်
ရှိ။ဆိုင်ဆိုင်သဖျ။ဆွယ်ပြုင်၍ထုပလျှင် စာကအညွန်း။ဒွါရလမ်း
ကိုဖြင့်။ကမ်းခတ်အောင် သိတတ်သံည်။ ဦးဘိရိနှစ်ဆရာတို့ကို။
ကျော်ငြာသောမြူနီစိပါယ် ရုံးတော်ဝယ်ပိုင်သသဘော။ အစိုးရပြီးစီ
တင်အရှင်များရှေ့တော်ဝယ်၊ ကျောင်းတကာဦး လူငယ်တို့ကို၊
အဓိပ္ပာယ်ကုံ။အလုံးစုံကိုကောက်ချံသမား။ကျမ်းဂန်ရှိလာမှ လာ
ကို။ကံဒွါရဆရာတို့တာ။အာကျွရာကွင်းကွင်းနှင့်။ထင်လင်းအောင်
တင်ပြထိုကြောင်း။ပဋိညည်စာချုပ်နှင့်။နားထုပ်ကြသော။မောင်
ရွှေကို။မောင်ရွှေအောင်တို့စကားကို။လူကြီးများရှေ့။ မြူနီစိပါယ်
ရုံးပေါ်တွင်ဒီနှစ်ပက္ခအရှင်တို့။ကျမ်းတင်၍ပြစေလျှင်။ကံဒွါရထည်

သခင်တို့သည်။နေလှင်ပေါ်။ ကျယ်နက်ကြွတ်ခုံကြုံနှင့်။ ကာရာဖုံ
ကြသလို။ခွါရက်ဒါရကာဘို့သည်။ဖြိုရံကာတဆောင်ကျော်နှင့်
မှုံးပေါ်သို့၊ဖို့လိုက်၍သိုက်မြိုက်သည့်ဘုံနှစ်ပါ မှာ။သါးအပေါင်း
ကြွငြသော။ကောသချာနှ ကူစံလို့၊ရဲမံနှင့်ကြွားကြွား။မိဏ္ဍိလာ
မင်းတရားမှာ၊ မထိသျာမသကြွနတ်နှင့်။ မင်းဒေသသိန်း ကိုစံတို
သည်၊ ကြာဝတ်ပံ့နှင့်ရည်။ ဥပပါတ်တုမမှိသည်။ ဖွာကော သီထွန်
ခေါ်ခကြာင့်။ဗိုလ်တဆောင်တင်လေးရွှေစင်ကို။ငင်ဥဴးဆွဲမည်။နှ
ကြမည့်လို။အရည်အသွေးခွန်းပကားမှာ။ယေါ်ကျူးတကာအလံ
ဂိုက်သခံသသူ။ နွယ်နွယ်လူများဖြင့် မြှလို့များ လိုက် ကြလျှင်။
ခေါင်းဖိုက်ဆိုက်ကျ တရာ ပြည့်ဆောင် မင်းများပေါင်မှာ။စွယ်
ရောင်ကိုပြသသူ၊ကံခွါရနှစ်ပြင်တို့။ သိခြင်ကြားချင်။နားဆောင်
ခြင်လွန်းလို့၊ဝန်ကြင်ဝဲရာ ဒါရကာတို့နှင့်။ ဆညာ ဂ္ဂိအို။လူထိုထုံ
တို့သည်။ သူလိုရာ သူဘာက်။ ကိုလိုရာ ကိုဘာက်။ ဗိဘ်မနေသနှစ်
သက်၍၊ ကံဘက်က ဆရာကလဲ။ တကာထာ၃ စောင်ရွှေပြောင်
ပြောင်နှင့်။ အရောင်လက်လက်။ကံဘက်သမား လူအများတို့က
လဲ။အားလုံးကုံအားတက်ကြသည်။ ခွါရဘက်သခင် ထိုအရှင်မ
တော့။အွှစင်မကောင်း၊ခပ်ဟောင်းဟောင်း။မျည်းကြောင်းမထ၊
ပု:သိပတားစများကးပပသွသွ၊စာကမသစ်။ခဲညစ်ညစ်ဟာ
မို့။ပြစ်ပမလား။ခွါရတွေ့တထိတ်ထိတ်နှင့်။လူရိတ်ကိုစင်းသားကြ
သည်။နှစ်ပါးတူညီကောင်းမိတ်တို့။မြူနိုးစိပါယ်ရုံးဝယ်တသီး။လူကြီး
တို့ရှေ့ဆိုင်ပြိုင်၍တွေ့ကြလျှင်။မရှေ့မဆုတ်။ပဋိညဥ်စါချုပ်နှင့်။
ကတိဝစ်စကားပြန်ထုံ၍ဖတ်ကျွားကဲ့သျှင်။ နှစ်ပါးသော အရှင်
တို့သက်တင်ပိုက်ကျေးစွန်တောင်လေးကို။ ကိုင်းကွေးအောင်ပ။
သယ်ဥဘျောင်နှင့်၊မောင်းဒသ။သူကအရင်ရှေးဦးစွာငင်သလို့၊မ
တင့်နိုင်မချိုနိုင်။ နောက်ထိုင်ပက်လက်။ မှောက်ရက်ထဲဖောင်း
ကျောက်ရှက်ဘို့ကောင်းလိုက်ထာအဆောင်းရာမ။ လက္ခဏာတို
မတော့။ဘာမျှမဟုတ်။ရှုလုတ်ပေပေါ်လည်။ခင်ကြီးနောက်ထလိုရှု
ကျောက်ခြင်းမရှိကြ။ တောသံလာနှသွား။ နှင်းကွေးဘယ်လော
မကြသလဲမ၍ပေါင်ပေါင်။ပွဲလဲဆင်ခေါင်ခွာ။ဗိန်တောင်ပိုက်သန်း

လေးညှိကိုထမ်း၍ပြိုးလျှင်းများစွမ်းကိုပြသလို။ကံ ဗူါရသဖင်တွင်၊
ကျမ်းဂကိုထင်ကြွတေ့။ကံသခင်ဦးအိရိမှါ၊ပါ၍သော၁ရှေ့ပြောင်
ပြောင်၊သူဟာကြီးစာဝှပေါင်ကားတာဂေါင်အက္ခရာ။ကံမှုခိုးဆိုခြဲ
သဝေထိုးမပါသည်။ကိုတတ်ရာသိကြ။ဒွါရဦးဆိုဒ်။သူလက်ရှိပြ
ရန်ဘို။တိကာအင်္ဂ၊ဏ္ဍသဘာရဏ္ဍသင်္ဂဟ။သဒ္ဒေါဟာဝ်ထောဒနီ။ပရ
မဏ္ဍဝိဘာဝနီ။ပရမဇ္ဈူမဉ္ဇူ။သဘာ့ရ၊သဒ္ဒ်ပဝဍ္ဍနာ။ ပါရာဇိကံအ
ဋ္ဌကထာ။မူတာသိက္ခာ။ ကာဒ်ကင်္ဂါ။ သမန္တာစ်နွာသံပြင်ကျမ်း။
ညဘ်ကျမ်းပြင်ပဋ္ဌာန်းပါဘဲပါလာကြသည်။ အက္ခရာတွေသူစာ
ပေမှာဖြင့်၊အွကလည်းပပ။စာကလည်းဟောင်းဟောင်း။ဝဏ္ဍနာ
ညွှန်ပြ၍။ ဒွါရတွေအကြောင်းမသေ့။ နည်းသိန်းသောင် စကာ
ဘယ်ကလောက်များသလဲ။ မိုးရထားဆယ်တွဲနှင့် လှဲတသောင်
တိုက်မကာအောင်။သူဒွါရ။ငါဒွါရ၊ ကျမ်းတွေကာသက်သေခံ၍။
အင်မတံပြကြ၍။ရဒွါရတွေ။ တမိုးလုံး အကုံရ၍။ ကြယ်ဥပါ
ကြွေသလို၊ကျမ်းတွေကိုတင်ပြ၍။ဒွါရဘာ၀်အဆိုပါနှင့်၊အက္ခရာ
ပါဠိတို့။ထွက်ဆိုချက်ရှိပေသည်၊ကတိချုပ်ပါ။ဘံဆရာကအဆို
ပါကျမ်းချဘ်။မထွက်မပြ။သက်သေခံမရသေးကြောင့်။ထေဝ်စ
ရာအချူးစာများတွင်၊ မြဘ်စွာဘုရား။ ဟောကြားမိန့်ချက်။ ကံ
ဝဏ္ဍနာပြုခြင်းရာကို၊ပါမပါထွက်မထွက်ကို။ ဘဘက်ကမနှစ်နာ
ရအောင်။ သုဘ်သီလခန်၊ သုတ်မဟာဝါ။ သုပ္ပါဒေယ။သုတ်၃
ကျမ်း။ပါရာဇိကံ ပါတိမော်။ဗူလဝါ၊ပရိဝါ။မဟာဝါဝါအစရှိသော်။
ဝိနည်း၅ကျမ်း၊ဓမ္မသင်္ဂနီ၊ဝိဘင်္ဂဒါတုကထာ။ ပုဂ္ဂလတ်ရမိုက်။ပ
ဋ္ဌါန်း၊ဤမဉ်သောကျမ်းတို့၌။တတ်စွမ်းသမျှကဘာကဲကထပ်ငံ၍
သက်သေခံပြပေဘို၊ထောက်ဆတွေလာဆင်ခြင်ပါသော်လဲ။ကံ
ဝဏ္ဍနာအဖြွက်မပွက်မလာ။ ပညာရှိအရပ်ရပ်။ မတ်ယူကျော်။
မပေါ်ဝိန္နရသူတာသေါ်မ။သုဓမ္မစာရီ၊အစရှိသောဖြတ်ထုံးကြီး
ကိုးရတ်၊ဓမ္မသတ်။၆ ငှဆောင်တို့၌လည်းမလါမထွက်၊ယခုအခါ
ထိပ်မင်းသခင်အရှင်များ လက်ထက်တွင်၊ ဆက်၍တခါ။ ပုံနှိတ်
ဂါတ်တိုနှင့်အရာ ရှဲလွှတ်ရုံးတွင်၊ စီရင်ထုံးဥပ ဒေယာခိုအပ်သော
မဋ္ဌမာ ဖန်ပါတ်၊ ဂန်ပါတ်။ ၁၀န်ပါတ်အရပ်ရပ် အက်အလိုမ

ဆိုမည်လော။ကံမပါသောကြောင့်။မဟာဒေမတရင်းကစ၍၊သောကိရပေါင်း၊သိန်း၊သောင်းများစွာ၊ ရှေးသောခါက၊ အဓာတသတ်ကာသသော်လည်းကာ။ မွေ့သော ကဒေဝါနံ ပိုရတီသိမ်မင်း များအစည်ရာဇာဝင်မဟာဝင်ပေါ်ပင်။ထိုပဝင်အနာဂတ်အမျိုးမျိုး ရှိမှာ။ ကိုးငါးဝရာ သက်သေခံရှာ သော်လည်း။ မပါမရှိသဖြင့် ဖြစ်ဒီသောကြောင့်။ ဦးသိရိကံ ဆရာသည်။ အညွှာဝါ ရေ ကျော်မှာ။ ရွက်သဘော်ခုပင်တိုင်ကိုသမုတ်ပျှင်သို့်င်အသခေါ်ကြွကြွသေဆော်တော့။ရေပေါ်မှာကယ် သူရှာသလိုအား လုံကုံဇုဝ်လ်ဗါနှင့်။ ထံဆရာဦးသီရိမှာဖြင့် ပုံနှင်းထိသည်နှာဝါလို၊ မကြီးသာအခြေဖျက်ပြီးလျှင်။ ကံဘက်တရှုံး ရှာတော့သသည်၊

သုံးဆယ်မြို့ကျောင်းတကာဦးလူငယ်မှီရေးသော
ကံ။ ဥါရ၊ဖြတ်စာဖြစ်သည်။

အခန်း—၁၉ ။ဓေယျာ့။ ။သောပညာဝေါ၊ အကြင်ပညာရှိ။လေါကေလောကန္ဓ။ သပြမနုသော။ ခင်သိမ်းသော လူအပေါင်းတို့သည်။မသာကာ။ဂေါန။မဟီသ။အစရှိသောရွှေငွေ ကျွန္ခာ၊စပါးဆံရေမှစ၍။ ပုတ္တဓိတာရေ။ သားသမီး အဆွေအရံတို့ ဖြင့်၊ဘောဂ။ကုံလုံးကြွယ်ဝခြင်းကို။ဥမ္မီ ။သဝေါတာရုံ။ဥဪထတ်သညှိပ္ပ။ကိ။ အဘယ်ကြောင့်။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်သနည်း။ ထံဝစနံ။ ထုစကားကို။ အာဟု။ မိန့်ပါသော ဇာတိပုရှာရှံ။ ဤသို့သောအမေးပု ရှာကို၊လက်ပန်တန်းနိဂါမရုက္ခမှုလေ။ ထိုလက်ဝန်တန်းဂါမရှုခွ္ဓ။ ပုပ္ပဘာကပူရိမေ။ ရှေးနှိပြုဘူးသော ကောင်းမှု ကုသိုလ်သည်။ဒရနွေ့သွေဝ။ ထင်ရှားရှိကုံသည်ဖြစ်၍။ အဘိဓာနပါ တ်ကုသိုလ်အတိုင်း၊ ထာဝေ။ အရပ်၌။ ညာဏ သမ္မ သွင်၊ညာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ပြုအပ်သော၊ဥပလဒ္ဓ။ ပုမ္ဗ္ဗ။ရှေးနှိရအပ်သည့်လည်း။ဖြစ်ထသော။ဂေဟာ ကဝါရဏာဘူတ ။နိဗ္ဗဘာအဆော်အနုအုံနှင့်ထကွ။ဘောဂပနယ်တံ၊ ရွှေငွေပရိက္ခရာမှစ၍၊ သဝဏ္ဏကံဝါ။ဝထ္ထုအမျိုးမျိုးတို့နှင့်။ ပဏ္ဏကမဝတ္ထုတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ရုံသော။ရတနတ္တာရ၊ ရတနာ ခုပါး အပေါင်း ကိုကို။ ကံလွှာသွား

ကျောက်ထီးကဲ့သို့။အလေးပြုထတ်သော၊ညာဝ်သက်ဟမေတ္တာ
ပသန္နေ။မတ္တာရှိသော၊မျိုးသင်္ဂဟအပေါင်းတို့သည်။ဩဂ်
ဩဇ၊ထံဝေ၊ဘုတ်အဥ်သါလျှင်ဖြစ်သောကုလပုတ္တ၊အမျိုးကောင်း
သားဟုဆိုအပ်သောဘဝ၊နေ။ ဘ ဝတပါးမှ။ ဘား သစ်ခွ၊ ငရိ
သုတ္တ။စင်ကြယ်သောမျက်နှာကိုဂတ္တ ါတ္တ တိ။ အမိဝမ်းမှ။ဇာ
တိ။ဖွားန်။ သန္တော။မြင်သောဏာလ။ပုတ္တ။ သားကို။သဟပည္
ဝ။ပညာရှိသော သူ နှင့်၊ နက္ခ ဇေဒကရး၊ ဗေဒင်ဖြ တ်
အရပ်ရပ်တို့ကို။ဓုထရ ။ကိုက်သည့်အားလျော်စွာ။ ဝိစိနန္တော
ရွေးကြယ်ရွာဆန်၍။ဝိတာ။အဘာသည်။အတိတော။အတိတ်ကိုရင်း
မိဝါ။တိုန္န၏နံကိုရင်း။အာရုဏ္ဏ၊အကြောင်းပြု၍။နာမံ။မောင်ဖွေ
မန်းဟူသောအမည်ကို၊ဗာ ဟုလေန။များစွာသောသူအ ပေါင်းတို့
သည်။ဝဒန္တိ။ခေါ်ဝေါ်ကြကုံစေသတည်း။တထော။ ထိုမောင်ဖွေ
မန်း၏။ဝေါတား။အမေးဝေါတကကဲ့။တိသ တိ သနိဂ မနွယ်။
ရှ ါသုံးဆယ်၏။ဋ္ဌာနေ အရတ်၌။ဒသ သါဘါဂ၊ဆယ်မျက်နှာ
မှလာရော်ကုန်သော။ညာနေ ပွ ။ ညာဏ်ကိုအမှီပြုလိုသော။
သန္တမန္ သ ။ခပ်သိမ်းသောလူအ ေါင်းတို့၏။ ပြဿနံ။ အမေး
ပုဏ္ဏာပြဿနာတို့ကို၊ ဝိဘာဂေါ ဝေဘာ၍ ဖြေဆိုထတ် သော။
တ ။မှာအကြီး။သိလံမှာအသေ။ပြုခြင်းကြောင့်။တ ။ သို။ တဏှာ
သိုဟုဆိုအပ်သော။အာဝရိယော။ ကျွန်ုပ်ကျောင်း တကာဆရာ
ဦးလူယေ်သည်၊ တဒေတာ၊ထိုမောင် မန်း၏။ ပရိက ဒြိယမာနာ၊
ကြီးဆန္ဒမေးအပ်သော၊ဥဏ္ဏိ သဝေါ့ဟာရ။ရည်တတ်သာသည့်ဟု
ခေါ်ဝေါ်ခြင်းပြဿနာကို။မယ်။ ငါသည်။ပဒုမ္မဝေ။ အများအား
ဖြင့်။ [illegible]ရိလေတုံ့၊

ဇာတိဝေ။ရထာဒုဏ္ဍနေယေ။ အ ကြင်ကြင်ဆို အပ်ခဲ့ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ပညတ္တိဝေါဟာရ။ ခေါ်ဝေါ်သောပညတ်တရားတို့သည်
ယေဘုယ်ရနေ။များသောအားဖြင့်၊ ဟောတ္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ တထာတ
ထာ။ထိုသိုသို့သော အခြင်းအရာအာ ဖြင့် ပညတ္တထာ။ ပညတ်
အပ်သော ဝါ၊အများအားဖြင့်။ သိစေအပ်သော၊ ဂဟာရထံ
ကုတိဗ်ကာ၀။ဗိမ်ရထား လှည်း ။ ပုဆိုးအစရှိသော၊ သပုပ

pdf creator - Wanna Soe